

19 Aralık'tan
F Tiplerine

Armutlu'dan
Aksaray
Direniş Evine

kararlılığın sonu zaferdir!

Ekmek

Adalet

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Ekmek
ve **Adalet**

Haftalık Dergi

Sayı: 40

22 ARALIK 2002

FIYAT (KDV Dahil) 750 000

EUROPE: 3 EURO

www.ekmekveadalet.com

102. ÖLÜMSÜZ!
Feride HARMAN

*Anadolumuzun
kahramanları
Umudumuzu ve
onurumuzu
yalnız onlar
temsil edebilir!*

ABD karşısında
diz çöken
MGK'ya
yaltaklanan
AKP

AKP
ne Anadolu halkını
ne Türk ulusunu
temsil edemez!

A'dalet ve K'alkınma P'artisi'nin A'sı

Pişmanlık yasası!.. Zorla müdahale yasası!.. Başka? Bakın bakalım kontra hukukunun raflarında daha ne var!

MGK'nın, TÜSIAD'ın, burjuva medyanın teşvik ve tahrikiyle Refah Partisi içinde "yenilikçi" muhalefeti oluşturup ardından kendi partilerini kuran Tayyip Erdoğan ve beraberindekiler, partilerine, haklarını teslim etmek gerekir ki, Türkiye'nin bugüne oldukça uygun bir isim seçtiler: Adalet ve Kalkınma Partisi.

Türkiye'nin iki temel sorununa denk düşüyordu bu isim: **zulüm ve açlık.. "Adalet"**, zulme karşı bir vaadi, "Kalkınma" ise, açlığa karşı bir vaadi içeriyordu.

* "Kalkınma" vaadinin hiç bir pratik karşılığı yoktu. Çünkü iktidarların harçayacağı her kuruş, IMF'nin denetimindeydi. Talimatlarının yerine getirilmemesi ihtimaline karşı, borsa da denetimindeydi. Hükümetlerin herhangi bir noktada "direnmesi" halinde, iki saat içinde kriz çıkarabilecek güce ulaşmışlardı. Yarım yamalak direnmek bu düzen içinde mümkün değildi. Ya IMF kovulacaktır, ya ona boyun eğilecektir. Artık ikisinin arası yoktur. Var diyen, "pazarlık yapacağız" vs. diye geveleyen yalan söylüyor.

* Ekonomide hal böyleyken, başta islamcılar olmak üzere, kimi çevreler, "temel hak ve özgürlükler" konusunda, yani partinin ismindeki "Adalet" konusunda, belki bir şeyler yapabilirler beklentisindeydi.

Yanılıyordu. Ekonomide IMF neyse, demokrasi planında da onun karşılığı olarak MGK vardı. Ekonomide IMF'nin onayı olmadan tek kuruş harçayamayan iktidar, MGK onayı olmadan da "haklar"ın "h"sini bile ağzı-

na alamazdı.

Nitekim, AKP almaya da niyeti olmadığını çabuk belli etti.

F tiplerinde belli etti. Katliam, işkence davalarında belli ediyor. Ve nihayet, **öncelikle** çıkarmaya hazırlandığı yasalarla belli ediyor.

AKP, önce, eski hükümetin hazırladığı, ama meclisten geçemeyip rafa kaldırılan **"ölüm oruçlarına zorla müdahaleyi yasallaştıran"** tasarını raftan indirip komisyona gönderdi. Ardından **Pişmanlık yasasını** gündeme getirdi.

Patronların şu veya bu nedenle istemediği yasalar rafa, halka karşı yasalar raftan meclise. AKP'nin adalet terazisi böyle çalışıyor.

AKP'nin adalet terazisi, faşist iktidarların, kontra iktidarların, Susurluk hükümetlerinin ipine sarılıyor yine. Pişmanlık yasalarından medet umuyor. Baksa, infazcı, katliamcı hükümetler, o yasadın bugüne kadar ne elde edebilmişler?

Ama AKP'nin terazisinde, Susurluk hukuku'nun dışında adalet dağıtacak bir şey yok.

Ölüm oruçlarına zorla müdahale yasasından ne umuyor acaba AKP iktidarı? Direnişi kırmayı mı?

Denesin, görsün öyleyse!

Türkiye'nin bugüne kadar ki tüm "demokratikleşme" propagandaları sonrasında karşı karşıya kaldığı "makus talih" AKP'nin iktidarında da değişmeyecek demek ki. Her demokratikleşme demagogisinin ardından daha ağır baskılar gelecek.

Görülüyor ki, AKP'nin iki ayağı da, "adalet"i de, "kalkınması" da **kötürümdür**.

Tekirdağ F Tipi'nde Tecrit ve Zulüm Gerçeği

"BENİM YASAMDA YAZIYOR"

SAVAŞA KARŞI REFERANDUM İSTİYORUZ!

Çiğnenen halkın iradesi, ulusun onurudur!

Terörizmin Dünya Halklarına Karşı Dizginsiz Savaşı

"Terör örgütleri listesi"nden "Suikast listesi"ne

Fotoğraflarla Tarihimiz

Tarih:
Aralık
1978

Yer:
İstanbul

1978 Aralığının son günlerinde Maraş kan gölüne dönüştürüldü. **1978'in son günlerine Türkiye "sıkıyönetim" altında girdi.**

CIA'dan MHP'ye, ordudan polise, düzenin hemen **tüm kurumlarının planlamasında veya uygulamasında yer aldığı bir katliam gerçekleştirildi Maraş'ta.**

Ardından ilan edilen sıkıyönetim, katledenlere karşı **değildi. Hayır; katleden, devletin kendisiydi zaten. Sıkıyönetim, katledilen halka, halkın devrimci güçlerine karşıydı.**

Maraş katliamına karşı meydanlara çıkanlar da **devrimcilerin önderliğindeki halktı. MHP'si, AP'si, CHP'si, MSP'si, katliamın sesli-sessiz onaylayıcısıydılar. Bakın, siyasi arenada bugün onların devamı olanlar ne yapıyor?**

Onların devamı olanlar, 24 Aralıkları, 19 Aralıklarla devam ettiriyor.

Biz faşizme karşı mücadeleyi sürdürüyoruz.

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Ali Ercan Gököğlu
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54 Akşaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks:0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: E 2
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Abdullah Üstüneli, Odemevliöstr. 72 51105 Köln
Tel: 0049 221 6906892 0049 221 6906893
Faks:0049 221 6906894

E-mail adresi: ekmekveadalet@t-online.de
Adana, İhsaniye Cad. 7, Sokak Köşeyi İy Han arkası Çökme Apt. No:102 Tel-faks: 0 322 351 97 35

Ankara, ÇANK Buharı Onur İğham Kat: 6 Daire: 154 Köşeyi Tel-faks: 0 312 417 39 11

Antalya, Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanallı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 242 221 87 18

Batı, Bağcı Cad. Güre İy Han

Daire: 25/4 Haykıl Tel-faks: 0 224 224 93 97

Bazı, Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yeniyer Sokak No:27

Daire:10 Şişli

Bursa, Hapla İy Merkezi Zemin Kat No: 28 HOPA

İzmir, 3. Beyler Cad. 850. Sokak Yaparıcı İy Han No: 31/501 Köşeyi Tel-faks: 0 232 446 27 96

Kocaeli, Ömerpaşa Mah. Akça Cami Kat: No: 30 Kat: 2 Tel-faks: 0262 325 58 06

Malatya, Dabakhan Mah. Eskişehir Kat: Kardeşler İğham Kat: 3 No: 15 Tel-faks: 0 422 325 24 61

Mardin, Kiremitkane Mah. 4406 sk. Müzeyyen Boro İğham No: 9 kat: 1 Daire 13

Samsun, Talimkane Cad. Bozokçay İy Han Kat: 3/42

Tel-faks: 0 362 435 25 80

Tatvan, Kemerkaya Mah. Kunduracılar cad. Döndüğü sokak Postahur

İğham Kat:1 No:33 Tel-faks: 0462 321 59 93

Zonguldak, Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İğham Kat: 5 Daire: 9

Adalet

- 3... İşgal altındaki ülkenin
işbirlikçi iktidarları
- 5... Bu mu müslümanlık
- 8... Referandum istiyoruz
- 10... 102. Ölümsüz: Feride Harman
- 12... Dağların Gelini
- 15... Ankara'da 19-22 Aralık
şehitlerini anma etkinliği
- 16... TAYAD'lılar Sultanahmet'te
- 17... Gençlik şehitleri sahipleniyor;
19 Aralık'ı unutturmayacağız
- 18... Gençlikten haberler
- 19... Tekirdağ F Tipi'nde ihlaller için
suç duyurusunda
F tipleri gerçeği
- 22... Tecrit ve tredman bu kişiliği
yaratmak istiyor:
"sizi ilgilendirmez!"
- 24... Katkı: Ahmet Kulaksız...
Zehra Kulaksız Ölüm Orucu
Ekibi'ne
- 25... Munzur'un doruğunda boranlar
- 26... Terörizmin halklara karşı
dizginsiz savaşı
- 29... AKP niye iktidar oldu?
- 31... AKP işkenceciye sahip çıktı:
TAKK (iye)E düştü kel göründü
- 33... Aşar'ı kim seçti?
- 35... Bütün hapisanelerde
19 Aralık'ta açlık grevi
- 36... Haberler...
- 37... Avrupa'da tarih değil
utanç sayfası yazdınız
- 39... Amerika'nın Irak'a saldırısı:
değerlendirmesi gereken bir
fırsat mı?
- 41... Solun Beyni:
Dostlar alışverişte görmesin!
Halk ciddiyetimizi ve
pratiğimizi görsün
- 42... Amerika protesto ediliyor
- 43... Faşistler saldırdı
İdare soruşturma açtı
- 44... Sekiz trilyonun hayali ve
bir "aile çetesi"nin hali
- 45... Müştak amcaayı
Armutlu'da andık
- 46... Chavez ve Venezuela
Amerika'ncılara direniyor
- 48... Feride Resim
- 49... Kahramanlar Ölmez...
- 50... Basın TV

İşgal Altındaki Ülkenin İşbirlikçi İktidarları

- AKP, emperyalizm ve oligarşinin
kullandığı taze kandir -

Türkiye işgal altında bir ülkedir. Bu, özellikle son dört yıl içinde tartışıl-
mayacak kadar açık biçimde görülür hale gelmiştir. Düşünün; bir parti
seçimleri kazanıyor, iktidara geliyor, ama henüz emperyalist merkezler-
den talimatlar almadığı sürece, bu parti ne yapacağını bilemiyor. Emper-
yalizm, elinde tuttuğu "kredi muslukları"yla, ekonomik, siyasi, askeri
tüm isteklerini dayatıyor. Düşünün; ABD Irak'a saldırarak, Türkiye'den
saldırıya katılmasını istiyor, Türkiye'yi yönetenler, böyle bir saldırının si-
yasi, politik, hukuki açıdan doğru olup olmadığını değil, ABD'nin dedik-
lerini yapmazsak IMF kredilerinin kesilip kesilmeyeceğini, ekonomik kri-
ze girip girmeyeceğimizi tartışıyor. Burjuva politikacılar, gazeteciler
hepsi bir "mecburiyetten" söz ediyor. Türkiye ABD'nin yanında yer alma-
ya mecbur diyorlar. Tek başına bu mecburiyet, ülkemizin işgal altında
olduğunun kanıtıdır. **İşgalin yarattığı, ürettiği açlık ve zulmü yaşıyoruz.**
İşgal gerçeğini görmeyen, kabul etmeyen ve dolayısıyla işgale karşı açık
tavır almayan hiç bir iktidarın açlığa ve zulme son vermesi beklenemez.

AKP, emperyalizmin işgaline itirazı olmayan bir partidir. Demagojik
üç beş sloganı bir yana bırakılırsa, AKP, emperyalizme ve oligarşiye
karşı çıkarak değil, onlara güvenceler vererek iktidar olmuş bir par-
tidir. Başka bir deyişle; işgalcilerin ve işbirlikçilerin partisi olduğu-
nun güvencesini vererek önünü açmıştır. Daha önceki değerlendiri-
melerimizde de belirttiğimiz gibi, AKP oligarşinin, özel olarak da
MGK'nın öncelikli tercihi değildi; ama temelden bir itirazları da yok-
tu. Çünkü AKP nihayetinde bizzat MGK'nın, MGK'cı medyanın ve tek-
kelci patronların teşvikiyle ortaya çıkmış bir oluşumdur. Düzenin
AKP'ye yüklediği en önemli rol de, Türkiye'deki islamcılar ve düzen-
den hoşnutsuz kitlelerin en azından bir kısmını "**sistemle bütünleş-
tirmesi**"ydi. AKP, gerek muhalefetteyken, gerekse de şimdi hükü-
mette, bu rolü üstlenmeye hazır olduğunu göstermiştir.

Bu partiyi oluşturan kadrolar, daha Refah Partisi-Erbakan çizgisinden
ayrı bir çizgi olarak ortaya çıktıkları günlerde, "**sistemle çekişerek
iktidar olamayız, olsak da kalamayız...**" diyerek, sistemle uzlaşma
içinde olduklarını, mevcut sistemi sürdürmek için iktidara talip ol-
duklarını ortaya koymuşlardır. AKP'nin şu ana kadar gerek emper-
yalizmle, gerekse de MGK ve tekelci patronlarla ilişkisini belirleyen
de işte bu mantıktır. Her ne olursa olsun, iktidar koltuğunda otur-
mak; bunun için egemen sınıflar hangi güvenceyi istiyorsa, o güven-
ceyi vermek. ABD'nin Irak'a saldırı konusundaki istekleri, IMF'nin is-
tekleri karşısındaki tavırları, MGK karşısındaki "hazrol" tavırları, hep
aynı çerçevede gelişmektedir. Bu yanırlarla, emperyalizm ve oligarşi
için gerçekten bir **taze kan** olmuştur. Hem kitlelerin mevcut ekono-
mik-siyasi politikalara karşı hoşnutsuzluğu önceki Ecevit hükümetine
havale edilerek, kitleler yeni bir beklenti sürecine sokulmuş, hem de
emperyalizmin ve oligarşinin programları uygulanmaya devam edil-

mektedir. Denilebilir ki, emperyalizm ve oligarşi, AKP iktidarıyla rahat bir nefes almıştır. AKP'nin "kullanılmaya, yönlendirilmeye hazır" hali, ortaya tamamen kişisiz bir parti ve politika çıkarmıştır. Şu ana kadar gündeme getirdiği hemen hiç bir konuda AKP iktidarı, tutarlı, istikrarlı davranmamıştır. MGK, TÜSİAD, IMF kaşını kaldırdıkça, AKP söylediklerinden, yapacağını ilan ettiklerinden tek tek vazgeçmektedir. Kıbrıs konusundan, "faiz dışı fazla"yı düşürmeye, "üst kurullar"ı tasfiye etme niyetinden "hayat standardı" vergisine kadar her konuda bunu görmek mümkündür.

Tüm bunların gösterdiği şudur: AKP, işgal altındaki bir ülkenin işbirlikçi iktidarıdır. AKP'ye bundan daha öte bir rol yüklemek, yanılıdır. Emperyalistler ve MGK, "herşeyi yapmaya hazır" AKP'yi, hükümette olduğu sürece ekonomik ve siyasi denetim altında tutup sonuna kadar kullanacak, işi bittiğinde, düzenin ona yüklediği rol açısından işe yaramaz hale geldiğinde ise, bilinen yöntemlerle AKP'nin de işi bitirilecektir. Bölünüp parçalanma sırası, dün RP'yi bölüp parçalamak için kurdurulan AKP'ye gelecektir. Oligarşi için bu operasyon çok zor da olmayabilir. Çünkü AKP, islamcı düzen partisinin en çıkarıcı, en pragmatik kesimleri tarafından kurulmuştur. Dahası, AKP'nin iktidara yakın bir parti olduğunun görülmesiyle de, diğer düzen partilerinin artıkları, çıkarıcılar, AKP'ye hücum etmiştir.

Kullanılan her gücün kaçınılmaz kaderidir bu. İş bitince, işi bitirilir. AKP'nin kaderinde de bu vardır. Oligarşi, parlamenter düzenini pekiştirmek için, 3 Kasım'dan bu yana AKP iktidarının "yıllardır en büyük halk desteğiyle oluşan bir iktidar" olduğunun propa-

Kullanılan her gücün kaçınılmaz kaderidir: İş bitince, işi bitirilir. AKP'nin kaderinde de bu var.

Eğer halkın düşüncelerinden korkmuyorlarsa, "milletin temsilcisiyiz", "milli iradenin temsilcisiyiz" diyorlarsa, hodri meydan: "**ABD topraklarımızı, üslerimizi, limanlarımızı kullansın mı, kullanmasın mı?**" diye referandum sandıkları konulsun ortaya. Ama yapamazlar!

ABD'nin emirliğini, MGK boyunduruğunda hükümet olmayı kabul edenler ne halkı temsil edebilir, ne mazlumların hakkını savunabilir. Bütün ulusları, milliyetleri, her inançtan halkı biz temsil ediyoruz. Mazlumun hakkını... ve bu toprakların bağımsızlığını sadece bir savunuyoruz.

gandasını yapıyor. Ama işe bakın ki, en büyük halk desteğine sahip iktidar, herşeyi **halktan gizli ve halka karşı** yapıyor. ABD'yle Irak'a saldırı konusunda yapılan pazarlıkları, Avrupa ülkeleri biliyor, Amerikan ve Avrupa medyası biliyor, ama halkımız bilmiyor. Çeşitli konularda birşeyler söyleyip, ya MGK toplantısı veya kendilerine verilen bir "birifing" sonrası, o görüşlerden vazgeçiyorlar, ama niye vazgeçtiklerini, gerçekte ne olduğunu yine halk bilmiyor. "**Halka rağmen**" yönetmektir bu.

Emperyalizmin işgali altındaki ülkelerin işbirlikçi yönetimleri, hiç bir konuda halkın görüşünü sormaz; halk kendiliğinden şu veya bu biçimde görüşünü ortaya koyduğunda da halkı dinlemez. AKP bu noktada da işbirlikçiliğin gereklerini yerine getiriyor. Tayyip Erdoğan'ın dili sürçtü ve Irak'a saldırı konusunda "referandum" sözünü etti. Ama ertesi gün çark ettiler bundan. Eğer halkın düşüncelerinden korkmuyorlarsa, halka karşı değillerse, "milletin temsilcisiyiz", "milli iradenin temsilcisiyiz" diyorlarsa, hodri meydan: "**ABD topraklarımızı, üslerimizi, limanlarımızı kullansın mı, kullanmasın mı?**" diye referandum sandıkları konulsun ortaya. Ama bunu yapmayacakları gibi, kapalı kapılar ardında ülkemizi satmaya devam edeceklerdir. **Çiğnenen halkın iradesi, çiğnenen ulusun onurudur.** Bu ülkede iktidarlar, onyıllardır halka rağmen yönetiyorlar. Hiç bir iktidar, halkın iktidarı olmamıştır. Ne NATO'yu, ne IMF'yi, ne Kore'yi, Afganistan'ı halka sormadılar. Irak'ı da sormayacaklar. Halkın iradesini çiğneyenler, ulusal onuru emperyalist karargahlarda ayakları altında çiğneyenlerdir. Türkiye halkı Amerikancılığa hayır diyor! AKP Amerikancı politikayı sürdürüyor!

ABD'nin emirliğini, MGK boyunduruğunda hükümet olmayı kabul edenler ne halkı temsil edebilir, ne mazlumların hakkını savunabilir. Bütün ulusları, milliyetleri, her inançtan halkı biz temsil ediyoruz. Mazlumun hakkını biz savunuyoruz. Bu topraklar üzerinde bağımsızlığı sadece bir savunuyoruz. Zulme karşı direnen biziz. Böyle olduğu için de, ulusal haklarını, onurunu korumak isteyen tüm milliyetlerden halkımızın, inanç ve düşünce özgürlüğünü savunmak isteyen her inançtan, mezhepten halkımızın, haklar ve özgürlükleri savunan tüm demokratların, bağımsızlığı savunan tüm yurtseverlerin birleşeceği yer, devrimci mücadele saflarıdır. Başka bir yerde, başka saflarda, ulusal onuru, inanç ve düşünce özgürlüğünü, bağımsızlık ve hürriyeti savunmak mümkün değildir.

AKP zalimin yanında müslüman kanı dökmeye hazırlanıyor **BU MU MÜSLÜMANLIK?!**

Amerika'nın Irak'a saldırı hazırlıkları tüm hızıyla sürerken, bu savaşta oligarşinin nasıl yeralacağına henüz tam olarak netleştiği söylenemez. Yapılan pazarlıklardan yansıyan, alınacak krediler, IMF'ye bağlılık ilişkileri, AKP'nin sırtını emperyalistlere dayamış olması gibi daha sayılabilecek bir çok etkenle birlikte düşünüldüğünde savaşın bir şekilde içinde yeralacağı kesin.

Bu arada Amerika'nın AKP hükümetinden istekleri de genişliğine çıktı.

İstemedikleri Hiçbir Şey Yok

Amerika'nın istediklerinin listesine bakın:

Limanlar: Mersin ve Iskenderun, Samsun ve Trabzon. Karadenizdeki limanların neden istendiğinin açıklaması da ayrı bir tartışmadır.

Bildirimsiz Kullanım: Liman ve havaalanlarının bildirimsiz olarak kullanılması hakkını da istiyor Amerika.

Havaalanları: İstek listesinde 14 havaalanının ismi sayılırken, (buna İstanbul Sabiha Gökçen dahil) özellikle şunlarda ısrar ediyor Amerika: İncirlik, Muş, Batman, Diyarbakır-Prinçlik, Çorlu ve Afyon.

Amerika, bu havaalanlarında hemen keşif ve teknik donanım hazırlıklarına başlamak istiyor. Hatırlanacaktır, aylar önce doğuda denetleme yapan Amerikalılardan sözedildiğinde dönemin iktidarı bu incelemelerin üsler için olduğunu yalanlamıştı.

90 Bin Yanki İçin Cephe: Amerika Irak'a saldırıda Kuzey'den cephe açmak için 90 bine yakın yankiyi üslemlendirebileceği yer de talep ediyor. Yani topraklarımız liman ve üslerin dışında kara hareketinde da direk savaşın içinde yeralmış olacak.

Bu askerlerin cephe, araç gereç ve her türlü ihtiyacının durmadan topraklarımızdaki lojistik hareketlilik cabası. (Bilgiler Sedat Ergin, 13 Aralık Hürriyet)

Ecevit Ertelede AKP'ye Kaldı

Bu isteklerin listesi esasen Ecevit hükümeti döneminde iletilmişti. Hatırlanacaktır o dönemde hükümet sürekli olarak *"Amerika bizden bir şey istemedi"* açıklamaları yaptı. Yalan söyledi, halkı aldattı.

İç politikaya yönelik kimi hesaplar nedeniyle ertelenen istekler şimdi AKP hükümetine kaldı. Ecevit hükümetinin korktuğu halkın tepkisiydi. Ecizi çoğunluğu Amerikan saldırganlığına karşı bir ülkede bu isteklere "evet" demenin bir tek anlamı vardır; halkı boş ver Amerika benim için esastır.

AKP halkın istediğiyle Amerika'nın çıkarları arasında tercih yapacak. Nelerin verildiği, nelere evet denildiği şimdilik "sır". Her ne kadar emperyalist basında ayrıntılı listeler yayınlanıp, Türkiye hükümetinin istekleri kabul ettiği ifade edilse de, "halkın desteğini alarak" iktidara gelen hükümet henüz halka bir açıklama yapma ihtiyacı duymuyor. Gerçek şu ki; 2 üsse 1 limana hayır deyip 5 üsse, bilmem 2 limana evet demeleri çok önemli değildir. Net ve açık olan, saldırı başladığında topraklarımızda bulunan bir bombanın, bir yankinin, bir uçağın bir tek Irak'ının hayatını yokedip etmediğidir.

AKP yalanla, takiiye ile, satışları o güne kadar gizleyebilir belki, kimi bakanları “çenesini tutamayıp” açık da edebilir, ama AKP hükümetinin Amerika’nın savaş hükümeti olarak görev alacağı gerçeği değişmez.

Gelirler, Gitmezler!

Asker, üs, liman, kısaca Türkiye’nin dört bir yanına yerleşecek yankiler. Dünyanın 160’a yakın ülkesinde Amerikan üssü, askeri bulunuyor şu anda. Ve bunların tümü bir gerekçeyle yerleşti bu ülkelere. Kimisinde “bölgesel gerginlikleri önleme” kimisinde bir savaşta üs olarak kullanılıp kalındı, kimisinde ise Nato şemsiyesi ile girildi.

Türkiye’deki Nato ve Amerikan üsleri zaten biliniyor, 1990 körfez savaşı döneminde, görev süresi sürekli uzatılan Çekiç Güç biliniyor; demek ki, bu savaştan sonra TBMM’nin altı ayda bir bir görevi daha olacak; Türkiye topraklarında bulunan yankilerin görev süresini uzatmak...

Kehanette bulunmuyoruz. Sayıları artar azalır bunun önemi yoktur. Varolan üslere yeni kalıcı üslerin, limanların ekleneceğinden kimsenin kuşku olmasın. Ekonomik işgal, alenen bölge halklarına yönelik bir tehdit unsuru olarak askeri işgalle de bütünleşmiş olacak. Bu arada TC ordusunun “bağımsızlık” söylemleri de daha artacaktır!

Sabiha Gökçen’i Zaten Kullanıyoruz

İstenen üsler arasında İstanbul’daki Sabiha Gökçen havaalanında bulunması, Irak’a bu kadar uzak bir havaalanını neden istiyorlar sorularına neden olurken, cevap Amerika’dan geldi; **“Sabiha Gökçen havaalanını zaten Afganistan operasyonundan beri ikmal amaçlı kullanıyoruz”** dedi Amerikalılar.

Bu konuda dönemin hükümetinin ya da genelkurmayın herhangi bir açıklamasını hatırlayan var

Amerika bütün Türkiye’yi savaş alanı haline getirmek istiyor.

Hangi gerekçeyle olursa olsun, hangi “zorunluluk” ile açıklanırsa açıklansın;

Ruhunu, beynini satmayan, inançlarına ihanet etmeyen, koltuk için kanını dahi satmaya hazır olmayanlar; sadece kardeş Irak halkına değil, bütün Ortadoğu halklarına karşı bir savaşta Amerikan imparatorluğunun yanında yer almaz!

Amerikan savaşına destek vermek; katilliktir, vatana ihanettir, ahlaki düşkünlük ve alçaklıktır, “şeytanın” ortağı olmaktır.

mi? Yoktur.

Bütün iktidarlar, ordu, devletin bütün kurumları halktan gerçekleri gizlerler. Halk, sadece asker başına bilmem kaç dolar alarak kan satıldığını biliyordu oysa, meğerse İstanbul’un orta yeri de pazarlanmış.

AKP iktidarı farklı mı yapacak? Hayır!

Şu ana kadar yansıtılan, hiçbir şeyin sözünü vermedikleri. Dışişleri bakanının dili sürçmüştü, hatta başka bir şeyi kastetmişti “üslerin iznini verdik” derken, ama onlar zinhar Amerika’ya topraklarımızı henüz satmamışlardı. Hem Tayyip Erdoğan da Amerika’ya sadece Bush ile görüşüp, “ikimiz de aynı allaha inanıyoruz” demek için gitmişti... Komik tabii ki. Komik ama henüz hiçbir açıklama yok hükümetten. Halkımızın haberi yine topraklarından Amerikan uçakları havalandığında, doğuda kimi bölgelerde yankiler kamplar kurduklarında haberi olacaktır.

O zaman da inkar etmeye çalışacaklardır büyük olasılık. Bu iş de bugün Kuzey Irak’a yönelik yığınak yaptığını yalanlayan Genelkurmay’a düşecektir.

Halkın iktidarı olmayanlar, halka yalanla uyu-

turlar. Gerçekleri söylediklerinde halkın tepkisinden korkarlar çünkü.

Oligarşi Savaşa Hazırlanıyor

Amerika Irak'a saldırı hazırlıklarını Katar'daki tatbikatla yapıyor, oligarşinin ordusu sınıra yakın bölgedeki tatbikatla hazırlanıyor.

Pazarlıklar arasında oligarşinin ordusunun Kuzey Irak'ı işgal etmesinin de bulunduğu biliniyor. "Kürt devletini önleme" bahanesi ile bölgeyi işgal etmesi de muhtemel gelişmeler arasında. Hazırlık bunun hazırlığı. Bu arada Amerika'nın onayı ile Kadek'e yönelik Güney'de imha operasyonları planladığı da bir sır değil.

Oligarşi, topraklarımızı kullanarak kardeş halkları katlettirmesinin yetmeyeceğini düşünüyor ki, girip kendisi de katliamlar yapacak, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını katliamlarla yoketmeye çalışacak.

Bu Mu Müslüman?!

"Halkımız Amerikan saldırısına karşı, AKP ne yapacak" sorusunu geçen haftaki yazımızda da sormuştuk. Cevabı henüz AKP'lilerce verilmedi.

Ama başka soruların cevaplarını Tayyip Erdoğan'ın basına mülakatlarında bulmak mümkün. O, ne kadar iyi bir uşak, ne kadar iyi bir model adayı olduğunu ispatlama derdinde.

Tayyip Erdoğan mülakatında basın ne diyor;

"Eğer biz islam kültürü ile demokrasiyi bütünleştiren ve bunun **modeli** olan bir ülke isek, özellikle böyle bir operasyondan sonra Türkiye'nin konumu çok önemli. **Suudi Arabistan, Suriye, Mısır; bunların ikna edilmesi gerekiyor.** Burada böyle bir koalisyon oluşmazsa, Türkiye tek başına kalırsa, bu çok yıpratıcı sonuçlar doğurur Türkiye için." (basından)

Ne diyor, daha düz ifade edelim:

- Biz Amerika'nın çıkarları için müslüman ülkelere model olmaya adayız.

- Ancak müslüman bir ülke halkının katledilmesine ortak olan tek ülke biz olursak, halklar bizi biraz zor model alır,

- Bu nedenle de katliama ortak olarak bir kaç müslüman ülke daha bulmalı, Irak halkının kanını hep birlikte dökmeliyiz.

Durmadan dile getirdikleri "islami duyarlılık"

bu mu oluyor yoksa! Bu mu müslümanlık!

Erdoğan'ın "islami duyarlılığı" müslüman bir halkın katledilmesinden söz etmiyor.

Ya da halkının yüzde 99'u müslüman olan ve bir o kadarı da saldırıya karşı olan bir ülkenin insanı olarak konuşmuyor.

O, varsa yoksa model olma derdinde. Modellik O'nun için emperyalistlerin kendi arkasında durması, desteklemesi demek, yani **KOLTUK** demek, **İKTİDAR** demek.

"Yapamayacağı hiçbir şey yoktur" dediğimiz kafa işte bu kafadır, bu politikadır. Bu kafa pekiyle, o çok bildik "gerçekçilik... zorunluluk... stratejik işbirliği..." ile temellendirip, başta kendi tabanı olmak üzere çıkıp halka şunları söyleyebilir;

"E böyle bir dünyadayız, mecburuz, IMF kredisiz olmazsa olmaz, o da Amerika olmadan olmaz, hem zaten IMF'ye biz de ortağız... Kuzey Irak'ta Kürt devleti meselesi var... hem Saddam bizim için de tehdit... Biz de savaş istemiyoruz, ama uluslararası kamuoyu böyle karar alıyor uymak zorundayız..." Veya, "Amerika bizi destekliyor, biz de bunu yapmalıyız, model olmalıyız..."

Hangisini derse desin, ruhunu, beynini satmayan, inançlarına ihanet etmeyen, koltuk için kanını dahi satmaya hazır olmayan hiçkimseyi inandıramaz. Ve tüm bu gerekçeler, Amerikan savaşına destek vermenin, katillik, vatana ihanet, alçaklık ve "şeytanın ortağı" olduğu gerçeğini değiştirmez.

Saldırı kapıda ama şu ana kadar bu tablonun tersine bir AKP tavrı yoktur ortada.

Siz AKP hükümetinin herhangi bir bakanı, başbakanının veya Tayyip Erdoğan'ın çıkıp;

hayır biz kardeş bir halka, müslüman bir halk saldırıya karşı olmayız, dünya halklarının iradesini yoketmek isteyen, halkları katleden bir ülkeye dost olamayız, "stratejik müttefiki" olmayız dediğini duyduunuz mu?

Hayır!

O zaman AKP'nin önceki hükümetten, hatta hükümetlerden hangi noktada ne farkı var?

Tek farkı şeytanın ortaklığına başka ortaklar bulmak mı, "Irak halkının kanını döken tek müslüman ülke olmayalım, siz de gelin..." demek mi olacak? (Bu yöndeki girişimler için Erdoğan önümüzdeki günlerde Ortadoğu ülkelerine gidiyor)

REFERANDUM İSTİYORUZ!

**ABD'nin Irak'a saldırısına hayır!
Başka bir halkın katili olmayalım!
Topraklarımızı kullandırmayalım!**

Halkımız!

Yanıbaşımızda savaş davulları çalıyor. Amerikan imparatorluğunun çıkarları için yüzbinlerce insanın kanını dökme planları yapılıyor. Katledilecek yüzbinlerce insandan sanki onlar birer böcekmiş gibi söz ediliyor.

Halkımız!

Başbakanlığın, Genelkurmayın, Beyaz Saray'ın kapalı kapıları ardında, ülkemizi bu kanlı saldırının suç ortağı haline getirecek pazarlıklar, anlaşmalar yapılıyor.

Halkımız!

Hepimiz kendimizden, çevremizden çok iyi biliyoruz ki; Türkiye halkı, bu savaşa karşıdır.

Böyle düşünüyor olmamız halkımız adına övünç vericidir.

Ancak böyle düşünüyor olmakla **yetinmeyiz**. Bu düşüncelerimizi, gruplar halinde, örgütlenerek, her yerde ve her biçimde güçlü bir biçimde dile getirmeliyiz.

Eğer, düşüncelerimizi **maddi bir güce** dönüştüremezsek, ne Amerika, ne ülkemizi yönetenler, bu düşüncelerimizi kaale almayacaklardır.

Amerikan saldırganlığına karşı tüm imkanlarımızla, tüm biçimlerde sesimizi yükselterek: **Topraklarımızın, komşularımıza karşı saldırı üssü olarak kullanılmasına izin vermeyelim.**

HALK KARAR VERSİNİ

AKP lideri Tayyip Erdoğan, ABD Devlet Başkanı'yla görüşürken Irak'a saldırıya Türkiye'nin katılıp katılmaması konusunda **"gerekirse referanduma gidebiliriz"** demiştir.

Ama gitmezler, gidemezler. Bu sözü, sadece ABD'yle pazarlıkta elini güçlendirmek için sarfetmiştir. Onlar referandum yapamazlar. Çıkacak sonuçtan korkarlar.

Biz isteyelim.

İstemekle yetinmeyip, bulunduğumuz her yerde, yerel, bölgesel, mahalle mahalle, işyeri işyeri, köy köy referandumlar yapıp, sonuçlarını açıklayalım. Tüm sonuçları birleştirip, iktidarın önüne koyacağımız karşı durulamaz bir **HALK İRADESİ** haline dönüştürebiliriz.

Savaşın, Amerika'ya suç ortaklığının bugünkü ve gelecekteki tüm sonuçlarına katlanacak olan bizsek, açlığı, zulmü yaşayacak olan bizsek, **BİZ KARAR VERMELİYİZ!**

Bunun için referandum istiyoruz. **Bu meşru hakkımızdır.** "Millet adına" iktidar koltuğuna oturanlar, bu kadar hayati bir konuda milletin görüşünü sormak, milletin sesini dinlemek zorundadırlar. Dinlemiyorlarsa, onların halkla, milletle bir alakaları yoktur.

Bize sormadan karar veriyorlar. Buna **DURİ** diyoruz.

Kullanmak istedikleri, kanlı postallarıyla çiğneyecekleri bu topraklar bizim. Bu ülke bizim.

Sesimizi dinletmek için referandum istiyoruz! Sesimizi dinletmek için referanduma gidiyoruz!

Halkımız!

İşçiler, memurlar, köylüler, esnaflar, öğrenciler, aydınlar, serbest meslek sahipleri, askerler, polisler, imamlar...

Bu topraklar üzerinde yaşayan, emeğiyle geçinen, bağımsızlıktan, kardeşlikten, haktan, adaletten yana olan herkes; sözkonusu olan saldırı hazırlığı hepimizi ilgilendirmektedir. Saldırıda üs olarak kullanılacak topraklar, bizim topraklarımızdır. Eğer bu toprakları vatanın olarak görüyorsan, mesleğin, dünya görüşün, inancın ne olursa olsun, bu soruna karşı ilgisiz, tavırsız kalamazsın. Şu sorulara hep birlikte cevap vereceğiz: **Bu**

saldırıya ortak olacak mıyız?

Topraklarımız Irak halkına karşı, Amerikanın savaş karargahı mı olacak?

Hayır demeliyiz. Hayır!

Bu vatan, insanımız insanca yaşasın diye var; halklara karşı saldırı üssü olsun diye değil.

Topraklarımızdan yapılan bir saldırı, Irak halkını katlederken, bu topraklarda yaşayan halkı da lekeleyecek, Anadolu'nun alnına katliama üs olmak gibi kara bir leke sürmüş olacaktır.

MÜSLÜMANLARI

Bu savaşta siz, herkesten daha güçlü karşı çıkmalısınız.

Irak'ta katledilecek olanlar, Amerikan bombalarının toprağa gömecekleri, müslüman Irak halkıdır. Hangi dinden, hangi milliyetten olursa olsun, Amerikan imparatorluğunun halklara karşı tüm katliamlarına, saldırılarına karşı çıkarız. Irak halkı, hem komşu bir halk olması, hem müslüman bir halk olması nedeniyle, karşı çıkmamız için daha da fazla bir neden var demektir. Kendine müslümanım diyenler, yanbaşılarındaki müslüman bir halkın kaderi karşısında da sorumludur.

Müslümanlık mazlumların yanında olmayı gerektirir. Irak halkı Amerika karşısında mazlumdur.

TÜRKİYE HALKI

Bu savaşta bizim ulusal çıkarlarımız yoktur.

Bu savaşta ne Türk halkının, ne Kürt halkının çıkarı yoktur.

Bu savaşta, sunnilerin, alevilerin çıkarı yoktur.

Kısacası, bu savaşta bir avuç Amerikancı tekerci dışında, Türkiye toprakları üzerinde yaşayan hiç kimse'nin çıkarı yoktur. Bu savaş, Amerikan emperyalizminin imparatorluk savaşıdır. "Kitle imha silahları" gibi tüm gerekçeler, bahaneden ibarettir.

Ulusal çıkarlarımız komşularımızla birlikte barış içinde yaşamaktan geçer. Bizi komşumuz, kardeşimiz olan bir halkla kanlı bıçaklı hale getirmek isteyenlere izin vermeyelim.

Başka bir **halkın katili** olmayalım.

REFERANDUM İSTİYORUZ! REFERANDUMA GİDİYORUZ!

Savaş istemediğimizi, Amerika'nın Irak'a saldırısına karşı olduğumuzu, topraklarımızı Amerikan katliamcı-lığının emrine vermek istemediğimizi gösterelim.

Bunun için; **Bütün Türkiye'de referandum sandıkları kuralım.**

İmza kampanyaları başlatalım.

Tüm halkımızı bu kampanyaya katılmaya çağırıyoruz.

Şehirlerde, kasabalarda, mahallelerimizde, sokağımızda, çalıştığımız işyerlerinde, fabrikalarda, üniversitelerimizde, liselerimizde, kısacası, neredeyse orada, dağ başlarında, bozkırın ortasında bile tepkimizi gösterebiliriz.

Bu katliama ortak olmadığımızı, olmayacağımızı bütün dünya bilsin, anlasın.

Ülkemize Amerika'nın savaş üssü yapmaya, tüm topraklarımızı Amerikalı conilerin cirit attığı bir İncirliğe çevirmeye niyetlenenler, bizim Amerikan imparatorluğunun değil, mazlum halkların yanında olduğumuzu görsünler.

Onurlu, namuslu, mazlumların yanında bir ulus olmanın, halk olmanın ne demek olduğunu gösterebiliriz.

Dur diyelim Amerikan imparatorluğuna. Dur diyelim ülkemizdeki Amerikancılara.

Yeryüzünde, onurlu, namuslu, başka halkların kanına girmeyi reddeden bir halk olarak yaşayalım.

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimi Sözcüsü Erol Ekici

**Amerikan'ın Irak'a saldırısına ve
Türkiye'nin Amerikan işbirlikçiliğine
karşı olduğumuzu
İMZALARIMIZLA, OYLARIMIZLA
ÖRGÜTLÜLÜĞÜMÜZLE
ortaya koyalım.**

Tek başına, kendi kendine karşı çıkmak, karşı çıkmamaktan farksızdır. Karşı çıkmak, halkın sesine dönüştürülmelidir; öyle bir ses ki, kimse duymazlıktan gelemesin. Karşı çıkmak, halkın gücüne dönüştürülmelidir; öyle bir güç ki, kimse görmezden gelemesin.

Türkiye halklarının Amerikan saldırganlığına ve Amerikan işbirlikçiliğine karşı tavrını ortaya çıkarmak için, bulunduğumuz her yerde,

semtlerimizde, sokağımızda, okullarda, köylerde, fabrika ve işyerlerinde, **SAVAŞA KARŞI REFERANDUM KOMİTELERİ**'ni oluşturalım.

Amerikan saldırganlığına karşı çıkan herkes bu komitelerde yer alabilir ve bu sesleri birleştirme, güçlendirme, bulunduğu yerdeki insanların tepkilerine açığa çıkartma görevini üstlenir.

102. Ölümsüz: Feride Harman

Dışarıdaki Ölüm Orucu Direnişçisi Feride Harman 16 Aralık'ta Şehit Düştü
Direnişte 102. Ölüm
AKP İktidarında 5. Ölüm

Feride Harman;

Ölüm orucunu sürdürürken Aksaray'daki direniş evinde onun gözlerindeki kararlılığa ve ışıltıya tanık olan bir ziyaretçinin yazdığı gibi:

*"500 gündür bükülemeyen bir yürek
500 gündür kırılmayan bir irade
500 gündür sarsılmayan bir inanç
500 gündür teslim alınamayan bir beyin..."*

Yüzlerce gündür, gün gün eriyen bedeniyle direnişin sabrının ve kararlılığının temsilcisi oldu.

**"AK Parti İktidarı" Ak Mı, Kara Mı,
F Tipleri Politikasından Anlaşılacak**

Feride Harman, şu anda 26. ayını doldurmakta olan F tiplerine ve tecrite karşı sürdürülen direnişin 102.

Şehididir.

102 rakamı, Türkiye oligarşisinin zulmünün, faşizmin resmidir. Faşizm, en vahşi yüzünü, son iki yılda 19 Aralık katliamında ve ardından F tiplerindeki zulümde göstermiştir. İktidarların tüm demokratikleşme demagojileri, başka her şey bir yana, hapishaneler gerçeğine çarpıp tuzla buz olmuştur.

İster her saat başı "AB'ye uyum" deyin, ister her dakika "demokrasiden, hukukun üstünlüğünden, insan haklarına verdiğiniz önem"den sözedin; EĞER, sizin sorumluluğunuz altındaki hapishanelerden her gün tabutlar çıkıyorsa, insanlar sakat bırakılıyorsa, söyledikleriniz boştur.

Hep söylenegeldiği gibi, "hapishaneler bir düzenin aynasıdır". Aynı şey iktidarlar için de geçerlidir. Hapishaneler, iktidarların niteliğine de ayna tutar. "AK Parti iktidarı" ak mı, kara mı, gri mi, en başta F tipleri konusundaki tavrıyla anlaşılacak.

Ecevit hükümetinin maskesini düşürüp yüzünü açığa çıkaran en önemli darbeleri direnişin yenilmez iradesi vurdu. İktidarın yalanları, direnişçilerin ölümleriyle haykırdıkları gerçekler karşısında dağıldı.

AKP iktidarı da bu direnişin sınamasından kaçamayacaktır. "Tecrit etmiyoruz... kendileri çıkmıyorlar" demagojileri, nasıl Ecevitler'i, Sami Türkler'i kurtaramamışsa, Tayyip'i, Cemil Çiçek'i de kurtaramaz. Eğer bir yerde, yüzlerce insan, bir şey için ölümü göze alıyorsa, o "şey" in hayati bir sorun olduğunu kimse tartışamaz. O şey, **TECRİT**'tir. İnkâr, iktidarı kurtarmaz.

**Zalimin zulmü var, evet;
ama bizim Feridelerimiz var.**

Emperyalizmin politikalarına, politikacılarına karşı, faşizmin zulmüne karşı, bizim kahramanlarımız var. Bu yüzden, zalim, zafer kazanamıyor. Katlediyor, hapsediyor, tecrit ediyor, ama zafer kazanamıyor.

Türk ulusunun, Kürt ulusunun, halkımızın kahramanları onlar.

Zulmün önüne canlarını barikat yapabilen kahramanlar onlar.

Sanılmasın ki, üç beş kişidir onlar. Sanılmasın ki yüz ikiyüz kişidirler. Onlar 32 yıldır, sayısız katliama, işkencelere, infazlara, kaybetmelere, hapisliklere rağmen, bitirilemeyecek kadar çokturlar. Onlar doğurgandır, onlar toprağa tohum olarak düşüp çoğalanlardır. Adları Feride Harmanlar'dır.

5. Ölüm ve 5. Uyarı

AKP, vaadettiği gibi, “*herkesin hak ve özgürlüklerinin eksiksiz uygulanmasını*” mı sağlayacak, yoksa emperyalizmin, faşizmin zulmünün sürdürücüsü mü olacak?

Şu ana kadar görülen, ikinci şıkkın geçerliliğidir. AKP iktidarında direniş 5. şehidini vermiştir. Bu 5 direnişçinin ölümünden AKP doğrudan sorumludur.

Bir yanda “müslümanlık”, “demokratik” iddiaları vardır, diğer yanda 5 ölüm! Harman’ın şehit düşmesi üzerine Cephe Basın Bürosu tarafından yapılan 288 No’lu açıklamada şöyle deniyordu:

“Göstermelik hiç bir manevra, (AKP’nin) direniş karşısındaki tavrını unutturamaz.

AKP iktidarı, F tipleri ve halkın değişik kesimlerinin sorunlarını çözmeye çalışmak yerine, Ecevit-Bahçeli-Yılmaz iktidarının “yarım bıraktığı” işleri tamamlamaya çalışıyor.

AKP’nin tamamlamaya çalıştığı işlerden biri de, ölüm oruçlarına müdahaleyi yasallaştıran tasarıdır. Ecevit hükümetinin Adalet Bakanı Sami Türk’ün çok isteyip çıkaramadığı yasal düzenlemeyi, şimdi AKP yapmaya niyetleniyorsa, hiç boşuna uğraşmasın.

19 Aralık 2000 sabahı, Ecevit’lerin, Sami Türk’lerin, Tantan’ların demeçlerini okusunlar sadece. Ölüm orucuna son vermek için, ölüm orucundakileri “müdahale” edebilmek için yapılmıştı Türkiye tarihinin eşi görülmedik o katliamı. Kendilerinden o kadar emindiler ki, ‘artık ölüm oruçları bitmiştir’ açıklamasını bile yaptılar.

Onlar tükürdüğünü yalamak zorunda kaldı.

Boyun eğdiremediği devrimci tutsaklar, dışarıdaki ölüm orucu direnişçileri ve nihayet seçim sandığında kitleler, tükürüklerini yalattılar onlara.

AKP’yi tekrar ve tekrar uyarıyoruz: ‘Şu yasayı çık-

rırsam, bunu yaparsam... direnişi kırarım’ diye boşuna hayal kurmayın. Direnişin sınavından kaçamazsınız. Direniş karşısındaki tavrınızla verilecek ‘demokratik’ notunuz!

Sabırlıyız ve kararlıyız. Bu kesindir.”

Direneler adına Feride Harman

konuştu:

“Kararımız kesindir!”

“ Kararlıyız! İlk günkü gibi!”

Malatya Hapishanesinde, 28 Temmuz 2001’de 6. ölüm orucu ekibi direnişçisi olarak direnişe başlamıştı Feride.

Şehit düştüğünde ölüm orucunun 512. günündeydi. Feride şehit düştüğünde, direniş 788. gününe girmişti.

3,5 ay önce tahliye edilmişti. Tahliye rüşvetiyle direnişçileri “1” kişi daha eksiltmiş olacaktı. Rüşveti aldığı gibi zulmün yüzüne çarptı Feride. Ama içeride ek-silen, dışarıda çoğaldı. O gün bugündür, İstanbul’un orta yerinde dalgalanan bir direniş bayrağı oldu Feride. Hapishanedeki yoldaşlarından, Armutlu’daki direnişçilerden aldığı bayrağı tek bayrak yaptı Aksaray’daki direniş evinde.

“Ölüm orucuna başladığı gün olan 28 Temmuz 2001’den, şehit düştüğü 16 Aralık 2002’ye kadar alınadaki kızıl bantı, iradenin bayrağı olarak taşıyandı. Adı, Feride Harman’dı.

Ve bir harman yeri idi direniş; olgun başakların sapla samandan ayrıldığı bir harman yeri.”

Açlıklarını, bedenlerini, canlarını silah yapan, ölümüne yere çalan direnişçileri dize getirebilecek hiç bir silah yok yeryüzünde. Bunu herkesin, tabii en başta iktidarın kafasına kazınması gerekiyor.

Büyük sabrın ve kararlılığın temsilcisi

Cephe Basın Bürosu tarafından 288 No’lu açıklamada Feride Harman’a ilişkin şu bilgiler verildi:

Feride Harman, 1973 Eylül’ünde Malatya Akçadağ ilçesinde doğdu. Kürecik Lisesi’ni bitirdi. Babası emekli öğretmen, annesi ev hanımıydı. Sekiz kardeştiler. Anadolu’nun her yanında, onmilyonlarcasına rastlayacağınız ailelerden biriydiler. Yoksulluğa mahkum edilen, ulusal onuru çiğnenen, daha ilk okuldan başlayarak, baskılar, yasaklar cezalar altında yaşayan, zulmedilen onmilyonlarca gencimizden biri olarak, devrimci oldu.

1991’de Cephe’yle tanıştı. 1992’de mücadele içinde daha aktif olarak yer aldı. 1993’de Dersim İbrahim Erdoğan Kır SPB’lerine katıldı. Yaklaşık 4 yıl gerillada kaldı. Ardından tutsak düştü. Altı yıl süren tutsaklığında zulme boyun eğmedi, onu yıldırmaya çalışan düzene karşı kendini daha da geliştirdi, güçlendirdi.

19 Aralık katliam saldırısı sırasında Malatya Hapishanesi’ndeydi. O da ölüm orucuna gönüllüydü. Sıra ona geldiğinde, tarih 2001 Temmuz’uydu. Alnına bantını kuşanıp düştü bu uzun yola. 1,5 yıl boyunca, üzerinde “ya zafer, ya ölüm!” yazılı direniş bayrağını büyük bir sabır ve kararlılıkla taşıdı.

Feride Harman Malatya'da toprağa verildi...

DAĞLARIN GELİNİ

15 Aralık pazar, gün geceye evrilmedi, daha açlığın **512. günü** bitmedi, daha özenle bakılan papatyalar, nergisler, uykuya dalmadı. Reyhanlar ve fesleğenler kokularını geceye salmadılar henüz. Kış gününde çiçek açmış papatyalardan bir çiftini saçına takmış bir direnişçi yumdu gözlerini. Karanfiller papatyaları kıskandı, gelip düştüler tenine uyuyan direnişçinin.

Çiçek bahçesine dönmüş yatağın ortasında, O tüm çiçekleri kıskandıran bir güzelliğe büründü son uykusunda. Son değil de huzurlu bir güzellik uykusuna yatmış gibiydi. Son hücreni yedikten, yaşama ve direnişe doyduktan sonra gülümsemesini dudaklarına kondurup, geride kalanlara **"direnin yoldaşlar, biz kazanacağız"** deyip gitti.

Dimdik ayakta ölenlerin yoldaşı **Feride Harman**. Son anına kadar bilinci açık, son saniyesine kadar direniş mesajlarını ulaştırdı etrafında toplananlara. Büyük bir tutkuyla, aşkla, inançla bağlandığı davasına karşı son görevini yerine getirmiş olmanın mutluluğu ile kahraman şehitler kervanındaki sırasına durdu.

İki gün önce, kesik kesik de olsa konuşmuş, neden direnişe başladığını, tarihe belge olsun diye kameralara anlatmıştı Feride. Hatta bir türkü de tutturmuştu o gün; en dirençlisinden, dağları düz eden, özgürlük tutkunu gerilla şafaklarını anlatan cinsinden. Son gün, çapada ve tarlada çalışmak-

tan, iliklerin suyunu çeken güneşin altında kavrulmaktan süttten kesilen köylü kadın gibi, konuşmaktan kesildi Feride. Ana nasıl bir yolunu bulup bebelerini doyurursa, Feride de, O'nu görmeye, dinlemeye gelenlerin açlığını gözleriyle doyurdu, ısı ısı ısıyan bakışlarıyla anlattı neden direnmek gerektiğini.

O Da Düşünü İki Olanlardan

1996 ölüm orucu şehidi Berdan için söylenen türkü der ki;

*"İki olur gerillanın düşünü
bir çıkınca dağlara
bir düşünce toprağa..."*

Feride de düşünü iki olanlardan, zulmün inine iki kez dalıp kahpenin annacına dikilenlerdendi. Tutsak düşmeden önce gerillaydı Feride. Bundandır ki, dilinden komutan Kemal Askeri, Dersim dağlarının özgürlük ve reyhan kokuları bir de bu türkü hiç düşmedi. Ziyaretine gidip tenine dokunanlar, oturup bir çift sözünü dinleyenleri mutlaka alıp o dağlara götürdü. Tuttu ellerinden ziyaretçilerinin, saçlarını dalgalandıra dalgalandıra, hain pusulara düşürmeden, kancığın gözüne-gezine-arpacığına uğratmadan gerilla sığınaklarını dolaştırdı.

Vasiyetini o dağları düşünerek yazdı;

"... Dersim dağlarında şehit düşmekti, çünkü tutsak düşeceğim hiç aklıma gelmemişti. Bundan dolayı şehit düşersem Dersim toprağının üzerime konmasını isterim."

Şehit düştüğünü duyup gelenlerden biri, yüzündeki gülümsemeye bakıp, *"ne kadar da güzelleşmiş"* dedi. Belki de aynı sözü daha önce söyleyip de, Feride'nin, *"işte direniş insanı böyle güzelleştiriyor"* cevabı verdiklerinden biriydi, belkide duymayan biriydi ondan bu sözü. Yoksa, vasiyetini bilen bir yoldaşı gizliden, kimseler görmeden bir avuç Dersim toprağı koymuştu da koynuna, bundan mıydı güzelleştiren gülümsemesi ve huzuru. Yoksa, sansürle, tecritle boğulmak istenen yoldaşlarına ses, soluk olduğu için mi böyle huzurlu ve mutluydu ölümü kucaklarken...

Türküler kahramanları anlatır, yiğit olanlar

türkülerin saflığında yaşar ve ölürler. Feride de türküsündeki gibi yaşadı, direndi, ölümsüzleşti. Türküsündeki gibi gelin olup gitti memleketine. Şehit düştüğü geceyi, çeşit çeşit çiçeklerle bezenmiş yatağında geçirdi Feride.

Kırmızı duvağı, kızıl bandı ile kırk gün kırk gece süren düğünlere hazırlanır gibi hazırlandı ikinci düğününe. Kimselere söyleyemedikleri yavuklu sevdalarından yanıp tutuşan gelinlik kızlar, başında saygı nöbetleri tutan yoldaşlarının arasına karışıp, kavgaya ve zafere sevdalı Feride'nin önünde eğildi. Mevsimler var ki, Anadolu kokan yiğit türkülerin yatağında akıp duran Feride'ye ağlamadı, ağıtlar yakmadı yanbaşındakiler, türküler söylediler sabah tan atımı gün doğumuna dek.

Kavga erleri, O'nun sevdiği türkülerini söyleyerek, O'nunla çok şey paylaşmış olmanın, O'ndan çok şey öğrenmiş olmanın onuru ve gururuyla uğurluyorlardı Feride'yi. Acılardan, özlemlerden ve onurdan bir vadiye dönüşen yüreklerinde kocaman bir yer de Feride'ye açmayı unutmadan.

Günlerdir kızının başında, *"bir Feride daha ölmesin"* diye diye, *"evladımın ölümünü bekliyorum"* haykırışlarıyla bekleyen annesini, bir süre önce göndermişti. Kendi isteğiyle *"metanetle karşılayacak bir olsun yanımda"* diyerek kardeşini bırakmıştı yanında. Düğünlük çeyizlerini hazırlar gibi, ölümünün hazırlığını da geride bırakacaklarını düşünerek yapıyordu Feride. Devrimciliğiyle yordurduğu ruhunun inceliğini, O'nunla sohbet edenlerin görmemesi, hissetmemesi mümkün değildi. Kimbilir kaç ziyaretçi, Feride'nin tahliye olduktan sonra direnişini sürdürdüğü bu evde açılan deftere yazdığı kısacık notlarda dile getirdi bunu. O defter bir anlamda, Feride'nin anlattıklarının ve direnişinin yankısı gibi belgeleşti.

Hiç ağırlarını söylemedin ki!

Annesi Hatice Harman Malatya'dan yola çıktığında Feride son nefesini veriyordu. Ertesi günü gelen annesi ağıtlar yaktı daha iki gün önce *"ben iyiyim, merak etmeyin"* diyen kızına. Kendisiyle konuşamamasını kabul edemiyordu.

"Neden ana demiyorsun kızım, niye benimle konuşmuyorsun, ağırların sızılar var mı, ellerini ovayım, hiç ağırlarını söylemedin ki, bana hep moral vermeye, güç vermeye çalıştın, hep gülyordun"...

Kaç ana ağıtlar yaktı kızlarına, oğullarına. Kaç yürek yandı kavruldu da düşmanın karşısında

dökmedi gözlerinin yaşını. Bu direniş kendi içinde yarattığı değerlerle, geleneklerle, analar babalarla, kardeşler teyzelerle, eşler sevdalılarıyla sürüyor. Düşene yakılan ağıtlarda acılar değil kahraman evlatlarının devrimci kişiliklerini anlatıyor analar. Belki bilmeden, belki hiç farkına varmadan, işte benim devrimci kızım, işte Anadolu'nun umudu olan kişilikler diyor yanık yürekler. Yarasını göstermeden kavgasını sürdürebilecek yüreği olanlar umut olabiliyor Anadolu'ya.

Gecekondulardan, işçilerden, memurlardan, gençlerden, dost siyasi gruplardan duyanlar koşup geliyor İstanbul Aksaray'daki direniş evine. *"Sanki az sonra uyanıp kendileriyle konuşacak"* gibi uzanıp yatan dağların gelinini öpüyorlar alından, yumruklar havaya kalkıyor, öfke göğşe savruluyor. Marşlar, türküler acıyı öfkeyi dillendiriyor İstanbul'un orta yerinde.

Son fotoğraf karesini belgelemek için odaya giren basın mensupları dahi karşılarında duranın bir "haber" olmadığını düşünüyor o anlık da olsa. "Daha önce geldiğimiz haberde camdan aşağıda açıklama yapanlara karanfil atmıştı" diye, ölümüne inanmadıklarını anlatmaya çalışanlar oluyor.

Adli Tıp ve Armutlu'da Sloganlar

TAYAD'lı aileler, ve Feride'nin ailesi geleneklerine göre uğurlamayı Armutlu Cemevi'nden yapmayı planlıyor. Ama zulmün **Armutlu** korkusu hala dinmemiş, katliamlar, işgaller korkusunu bastıramamış olacak ki, barikatlar kuruluyor yollara, otobüsler çevriliyor yollardan. Annesi ve kardeşinin *"Benim kızım, benim ablam, onun bizden vasiyetiydi, sizin bir ölüye bile saygınız yok, son isteklerini yapmak istiyoruz"* diye tartışmalarına karşın Feride direniş mahallesine sokulmuyor.

Uğurlama adli tıp morgundan yapılıyor. Feride Malatya dağlarına gelin gönderiliyor kavganın başşehirindeki direniş evinden. 17 Aralık günü sabahında adli tıp önünde toplanan, yaşlısı, genci, çocuğu, erkeği kadını, ölüm orucu gazileri ile her yaştan ve meslekten 300 kişi çıkarılan engellere rağmen sloganlarla, kırmızı mendillerle uğurluyorlar Feride'yi. Kızıl tabutunun üstünde sapsarı çiçeklerden yapılmış yıldızla hoşçakalın dostlarım diyor Feride geride kalanlara. Dışarıda direniş sürdürdüğü günler boyunca hep yanında olan refakatçisi, ölüm orucu gazisi Ema Arslanboğan omuz vermişti tabutuna. Her gün özenle giyindirip süslediği yoldaşına gelinliğini giydirmiş, ikisi-

nin de ölüm orucuna başladığı, yıllarca birlikte hapishanesinde kaldıkları Malatya'ya götürüyordu gururla.

Geride ise iki yerde aynı sloganlar öfkeyle yankılanmaya devam ediyordu. Biri adli tıp önünde kortej oluşturup yürüyen yüzlerce insandan, ötekisi Armutlu'da kahraman direnişinin yolunu gözleyenlerden yükseliyordu aynı anda aynı sloganlar:

*"Feride Harman Ölümsüzdür",
"Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez",
"Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz"İ..*

Burası; Malatya Kürecik Dumuklu Köyü Soğuk; Eksi 10 Derece Ellerde; Kızılbayraklar ve Meşale

Feride kızıl gelinliğiyle Kürecik Dumuklu köyüne engellemelerle, verdiği randevuya elinde olmadan geç kalarak da olsa akşam üzeri ulaştığında, yoksul köylüler, kavga erleri, analar, babalar, eşler, kardeşler, eksi on derece soğukta ellerinde meşaleler ve kızılbayrakları dalgalandırarak karşıladı kahramanını.

Sabırlıydılar, değil -10 derece buzulların altında da olsa beklemeye kararlıydı 500'e yakın insan.

Soğuk neylesin onlara; İstanbul'dan çıktığında Feride'nin inancının ateşiyle yandılar Kürecik dağlarında.

Jandarma baskısı kar eder mi; ölümü yenenlerin yoldaşı, halkı uğruna canını verenlerde kurtuluşu gören, yüzyıllardır baskılara, zulme karşı dik duranlardı onlar.

Mevsimler boyu Türkiye'nin tek bir karış toprağı yoktur ki, bu slogan atılmamış olsun, tek bir kent, yoktur ki, bu sloganın neyi, kimi anlattığını

bilmemiş olsun; Meşaleleri ile kızıl bayraklarının kırağını eritip dalgalandıranlar, yüreklerindeki özgürlük ateşiyle haykırdılar;

"Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz"

Kürecik dağlarının eteğindeydi Dumuklu. Meşalelerle aydınlandı gece, dağların gelinine selama durdu Kürecik dağları. Uyanın dediler eteklerindeki köylülere *"Umudun Adı DHKP-C"* sloganı kavalıklarına çarptığında.

Dini törenin ardından Cephe bayrağına sarılı tabutu omuzlara alınarak meşaleler ve önde **"Feride Harman Ölümsüzdür"** pankartı arkada **"Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez"** pankartı olmak üzere kortej sloganlarla yürüyüşüne başladı.

Karşı Tepede Amerikan Üssü Bu yanda Umudun Adı

Kortej mezarlığa doğru yürüyüşünü sürdürürken, karşı tepede Kürecik Amerikan Üssü'nün silüetleri görünüyordu. Kürecik dağlarının doruğunda ise, *"Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi"* ve *"Titre Oligarşi Parti Cephe Geliyor"* sloganlarını haykırıyordu yoksul Kürecik halkı.

Türkiye'nin resmiydi bu. Bir yanda parsel parsel edilmiş Anadolu toprakları, öte yanda, Anadolu topraklarının bağımsızlığı için emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı direnenler. Sloganlar, yüzler Amerikan üssüne dönük atılırken, tabutun üzerinde parlayan Cephe yıldızı da yankilere sesleniyordu;

bu ülkede huzur yok size; topraklarımızdan defedeceğiz topunuzu birden.

Bu söz, altına kanla, canla imzamızı attığımız sözümüzdür.

Mezarlığa sloganlar arasında getirilen Feride, defnedildikten sonra da bitmedi tören. Daha öfke haykırılacak, zulme isyanın türkülleri söylenecekti. Saygı duruşunun ardından Feride'nin vasiyeti gereği, mezarı başında ateş yakılarak isteği olan **"Şu halkın diline destan olursam ben de bu yayladan şaha giderim"** türküsü söylendi. Daha sonra *"Bir mevsim aç olacağız", "Haklıyız kazanacağız"* ve *"Bize ölüm yok"* marşları söylendi.

Yaklaşık üç saat süren törenin ardından kitle yürüyüşle Feride'nin ailesinin evine dönerken, Malatya merkezinden cenazeye katılmak için gelen insanlara jandarma dönüşte kimlik kontrolü yaptı. Kahramanlarını dağların doruklarına gönderenler ise, sadece gülümsediler bu acizliğe.

Ankara'da 19-22 Aralık Şehitlerini Anma Etkinliği **soluğumu, sesimi ve sözümü o kahramanlara armağan ediyorum**

19-22 Aralık ve ölüm orucu şehitleri **Ankara Ekin Sanat Merkezi**'nde yapılan bir etkinlikle anıldı. **TAYAD ve Ankara Devrimci Sosyalist Basın Platformu (ADSBP)** tarafından düzenlenen ve yaklaşık üç buçuk saat süren anmaya 350 kişi katıldı. Katılanlar arasında şehit ve tutsak aileleri, katliam ve ölüm orucu gazileri, DKÖ temsilcileri ve sanatçılar da yer aldı. **"19 ARALIK ŞEHİTLERİ ÖLÜM-SÜZDÜR"** pankartının sahneye asıldığı salonda, direniş şehitlerinin resimlerinin yer aldığı köşe mumlar ve karanfillerle süslendi. Saygı duruşunun ardından bütün şehitlerin ismi okunduktan sonra katliamı ve direnişi anlatan ortak metin okundu.

"Diri diri yaktılar" yeniden yaşandı

İlk sözü Yaşamevi'nden gazi **Esmehan Ekinci** aldı. Yürüme ve konuşma güçlüğü çeken Ekinci katliamı Niğde'de yaşadığını belirterek, **"yenededikleri umuttur, direnişi sağlayan büyüten umuttur"** dedi. Daha sonra **TAYAD** adına söz alan direniş gazisi **Funda Davran**'ın anlatımları ise anmaya katılanları, 19 Aralık'a, 6 kadının diri diri yakıldığı Bayrampaşa'ya götürdü. Funda, yoldaşları gözleri önünde diri diri yakılan, kendisi yaralı kurtulanlardan biriydi. Davran, dergimizde daha önceleri de yayınladığımız Bayrampaşa'daki katliamı bütün ayrıntıları ile anlatırken, faşizmin katliamına karşı 27 kadının direnişi yeniden yaşandı.

Yetersiz kalmışsınız

Funda Davran'ın ardından konuşan, 19 Aralık şehidi Ali İhsan Özkan'ın annesi **Hayriye Özkan** ise **"oğlum onu ruyla öldü"** diyerek başladığı konuşmasını **"dünya Sami Türk'e de kalmaz!"** diye bitirdi.

Salonda öfke ve duygusallık hakim olurken, İHD Ce-

zaevleri Komisyonu adına konuşan **Şengül Kalkan** ise, dinledikleriyle bir şeyin farkına vardığını belirterek, **"sü-reçte çok eksikliklerimiz olmuş."** dedi. F tiplerinin tecrit demek olduğunu anlatmaya çalıştıklarını belirten Kalkan sözlerini şöyle sürdürdü: **"ama yetersiz kalmışsınız. Çok ve birlikte çalışmak lazım. Ülkede halen ölüm oruçları var, tecrit var, işkence var, önlemenin tek yolu mücadele et-mekten geçiyor, üzerimize düşeni yapacağımıza inanıyo-rum."**

İkaroslar önündeki şair

Mesajların okunmasının ardından söz alan şair ve fo-toğraf sanatçısı Mehmet Özer, şiirlerini okumaya başla-madan önce şehitlerin resimleri önünde saygı duruşun-da bulunarak şehitleri selamladı. **"İkaroslar önünde söz söylemek kolay değil, fakat acı çok büyük, bunu bir şe-kilde anlatmak gerekli.."** diyerek sözlerine başlayan Özer, Ulucanlar katliamını anlattıktan sonra **"soluğumu, sesimi ve sözümü o kahramanlara armağan ediyorum"** diyerek şiirlere geçti. **"Anladım seni"** şiirine **"Sevgili kızım Canan'a"** diye ve **"Başardin kalbim"** şiirini de **"sevgili kı-zım Zehra'ya"** diye okuyan Özer, ölenlerin değil, öldü-renlerin listesini istiyoruz; halkın adaleti hesap soruyor sözlerinin ardından tekrar şehitlere dönerek **"Onlardan Haber Geldi"** adlı şiirini okudu ve yeniden şehitleri selam-ladıktan sonra dia gösterimi yapıldı.

Mahmut Konuk direnişe ilişkin memurların çalışmala-rını anlatırken, Av. Selçuk Kozağaçlı devrimcilerin avuka-tı olmaktan onur duyduğu belirterek, bu işin zor ama as-la devrimcilikten zor olmadığını söyledi. Kozağaçlı konuş-masını şöyle bitirdi; **"Yıkılmayacak duvar yoktur, cezaevi de yok, yeter ki inanalım. Zor ama onurlu bir yerde du-ruyoruz, mücadeleye devam edeceğiz!"**

Anma, grup elemanı İhsan Cibelik'in de kısa bir ko-nuşma yaptığı İdilcan Müzik Grubunun dinletisi ve slo-ganlarla sona erdi.

"Konuşmak çok zor. Çünkü kavramlar değişti. Dire-nişçimiz Özlem Türk selam göndermiş. Ben onları du-yuyorum demiş. Mekan kavramı değişti. İçerisi dışarı-sı bir. Özlemler değişti. Zulmün adı panzerdi, polisti, ölüm oldu. Onlar Azraili ensesinden tutup yere çaldı-lar. Kararlılıkla koşuyorlar hala. Yeneceğiz, biliyorum, biliyorlar. Yeneceğiz, bir kere, adam gibi yeneceğiz. O güne kadar da hiç teslim olmayacağız!"

(Direniş gazisi İhsan Cibelek, İdilcan Müzik Grubu)

TAYAD'lılar Sultanahmet'te

15 Aralık 2002 Pazar günü TAYAD'lı Aileler Sultanahmet Parkı'nda Tecrite karşı, ölümleri durdurmak için bir oturma eylemi düzenledi. Saat 13.00'de gerçekleştirilen ve yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemde "TECRİTE HAYIR TAYAD'LI AİLELER" imzalı pankart açılırken, ellerde kırmızı mendiller sallandı. 5 dakika süren sessiz oturma eyleminin ardından bir TAYAD'lı basına seslenerek "evlatlarımız F tiplerinde, tecritte hergün ölüyorlar, neden hiç yazmıyorsunuz?" diye haklı bir soru yöneltti.

TAYAD'lı Aileler: Feride'lerin çılgınlığını duyun!

"... Feride Harman'ın vasiyeti gereği Armutlu Cemevi'ne götürülecek cenazesi ve ona eşlik eden yüzlerce kişi, otobüsler polis tarafından ablukaya alınarak Armutlu'ya sokulmadı... Yaşamını yitiren bir kişinin vasiyetini yerine getirmek hangi gerekçeyle engellenebilir?"

Nasıl bir ülkede yaşıyoruz ki! insanlar cenazelerini kendi geleneklerine göre defin edemiyorlar.

Nasıl bir ülkede yaşıyoruz ki, analar, babalar çocuklarının son isteklerini bile yerine getiremiyorlar.

Nasıl bir ülkede yaşıyoruz ki! cenazelerimizden korkuyorlar.

Ülkesini halkını uğrunda ölecek kadar seven Feride'lerin çılgınlığını duyun. 102 insanın canlarını vererek anlatmak istedikleri tecrit gerçeğini görün."

Feride için İHD'den açıklama

17 Aralık'ta İHD Ankara Şubesi tarafından yapılan basın açıklaması ile Feride anıldı ve İHD Genel Başkanı Hüsni ÖNDÜL'ün çağrısıyla, Feride HARMAN için, 5 dakikalık sessiz eylem yapıldı. Daha sonra açıklamayı okuyan Öndül, hükümetin insan haklarına dair vaatlerini yerine getirmesini, kapsamını genişletmesini istedi. Eyleme yaklaşık 45 kişi katıldı.

AKP ZİYARETLERİ NEREYE KADAR KAÇILACAK?

TAYAD'lı Ailelerin AKP teşkilatlarını toplu ziyaretleri, tecriti kaldırın, ölümleri durdurun çağrısı ile sürüyor.

İstanbul il başkanlığına giden TAYAD'lılar, çevik polis kuşatması ile karşılanırken, tıpkı geçen hafta ve önceki hafta olduğu gibi bulunamayan yetkilinin yerine yetkisiz kişi, randevunuz yok cevabı verdi. TAYAD'lılar ise, randevu talebine bir haftadır cevap verilmediğini dile getirdiler.

Benzer ziyaretler hafta sonunda, Esenler, Bahçelievler, Esenyurt, Avcılar, Bağcılar, Eyüp, Beşiktaş, Gebze, Pendik, Kartal, Sarıgazi ve Çekmeköy ilçe teşkilatlarına da gidildi ve bir iki yerde, "biz de hukuk devleti olsun istiyoruz, bunun için çalışıyoruz, ama daha yeniyiz" gibi geçiştirme cevaplar verildi.

Malatya İl Başkanlığını ziyaret eden TAYAD'lı aileler ise, AKP İl Başkan Yardımcısı Hacı Uğur Fanat'la görüştü. 40 dakika süren görüşme sonunda "genel merkeze ileteceğim" cevabı verdi AKP yöneticisi.

AKP TAYAD'lı Aileler ve esas olarak süren ölüm oruçlarından nereye kadar ve nasıl kaçmayı planlıyor acaba? Hükümetler gelir, hükümetler gider, biz yine direniriz. Kaçan, ölümlerin yükünü alıp gider ve adını tarihe yazdırır; KATİL! Tercih AKP'lilerindir. Ya sorunu çözecek, ya da ölümlerin sorumlusu olacak!

GENÇLİK ŞEHİTLERİ SAHİPLENİYOR 19 Aralık'ı Unutturmayacağız

Gençlik, 19-22 Aralık katliam ve büyük direnişinin yıldönümünde düzenlediği eylem ve etkinliklerle katliamı unutturmayacağını haykırdı.

17 Aralık-İstanbul Üniversitesi

Hukuk ve Edebiyat fakültelerinde katliamda şehit düşenlerin ve operasyonun fotoğrafları ile beraber şehitlerin sözlerinin de yer aldığı ve katliamın anlatıldığı panolar oluşturuldu. Panolar karanfiller ve mumlarla süslenirken, aynı gün Hukuk Fakültesi'ne üzerinde *"Tecrit Öldürüyor, Ölümle Durdurun, 19 Aralık Katliamını Unutturmayacağız / Devrimci Demokrat Yurtsever Öğrenciler"* yazılı pankart asıldı. Öğle saatlerinde Hukuk Fakültesi'nde sloganlarla biraraya gelen öğrenciler, 19 Aralık ve devrim şehitleri için saygı duruşunun ardından okul koridorlarında bir müzik dinletisi gerçekleştirdiler. Kızıl karanfiller, Halkımızın gelini, Gel ki şafaklar tutuşsun, Bir görüş kabininde adli türkülerin söylendiği dinletiden sonra, 19 Aralık katliamını yaşamış eski bir tutsak ile söyleşi yapıldı. Katliam sırasında ve sonrasında yaşananların anlatıldığı söyleşiye saat 14.00'de sona erdi.

18 Aralık-İstanbul Üniversitesi ve Beyazıt

Çarşamba günü ilk etkinlik Edebiyat Fakültesi'nde fotoğraf sergileri ve duvar gazetelerinin sergilenmesi oldu. Şehitler ve katliamın anlatıldığı serginin açılmasının ardından, yemekhane ve sınıflarda katliama ve F tiplerine ilişkin konuşmalar yapıldı. Konuşmalardan sonra basın açıklaması yapmak üzere Hergele Meydanı'nda toplanan öğrenciler katliam ve ölüm oruçlarıyla ilgili konuşmalar yaptı, şiirler okudu, söyleşiler gerçekleştirildi. Daha sonra Grup Kutup Yıldızı'nın türküsü ve marşlarıyla halaylar çekildi.

Aynı gün yapılan bir başka eylem de **Beyazıt** Meydanı'ndaydı.

Hukuk ve Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde fotoğraf sergileri ve duvar gazeteleri ile pankart asılarak başlayan günün etkinlikleri, Hukuk Fakültesi koridorunda alkış ve sloganlarla toplanılmasıyla sürdü. **"Tecrit Öldürüyor, Ölümle Durdurun 19 Aralık Katliamını Unutturmayacağız / Devrimci Demokrat Yurtsever Öğrenciler"** yazılı pankart açılarak Zehra Kulaksız Forum Alanı'na yürüyen kitle, buradan sloganlarla döviz ve katliam şehitlerinin resimleriyle merkez kapıya yürüdü.

Kapı önündeki platformda diğer fakültelerden ve üniversitelerden gelen öğrencilerle buluşulmasının ardından burada basın açıklaması yapıldı. Açıklamada, 19 Aralık öncesi gelişmeler, katliamda yaşananlar, F tiplerindeki tecrit ve direnişin şehitlerle sürdüğü belirtilerek, son olarak Feride Harman'ın da şehit düştüğü söylendi. **"Bize Ölüm Yok"** marşı ile bitirilen eylem boyunca, **"Ölüm Orucu Şehitleri Ölümsüzdür, Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz, Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur ve F Tipi Üniversite İstemiyoruz"** gibi sloganlar atıldı. **Zehra Kulaksız Forum Alanı'nda** yapılan saygı duruşuyla sona eren eyleme yaklaşık 200 kişi katılırken, ortak açıklama: İstanbul Gençlik Derneği, Özgür Gençlik, Ekim Gençliği, Koordinasyon, Devrimci Proleter Gençlik, Devrimci Mücadeleci Gençlik, Partizan Gençlik, Kaldıraç, Demokratik Öğrenci Birlikleri imzasıyla yapıldı.

Eğitim-Sen ve Gençlik Ortak Eylemde

Sürgün ve soruşturmalara karşı 13 aralıkta bir eylem yapan üniversite öğrencilerine Eğitim-Sen üyeleri de katıldı. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden sloganlar ve **"Sürgün ve Soruşturmalara Karşı Örgütlü Mücadeleye / Üniversiteli Öğrenciler"** pankartıyla yürüyüşe geçen öğrencilere Siyasal Bilgiler Fakültesi önünde Eğitim-Sen üyeleri de katıldı ve ana kapıya yürüyüşe geçildi. Sürgünlere ve soruşturmalara karşı sloganların haykırıldığı yürüyüş kapıya geldiğinde burada Eğitim-Sen'liler bir konuşma yaptı. Eğitim-Sen'lilerin yaptığı kısa bir konuşmadan sonra öğrencilerin hazırladığı skeçler oynandı ve basın açıklaması okundu.

Rektör Kemal Alemdaroğlu'nun öğrenciler üzerinde uyguladığı baskıları üniversite çalışanlarına da yansıtmaya başlaması ve sürgünlere başvurmasına karşı yapılan eyleme 450 kişi katıldı.

GENÇLİKTE HABERLER

İSTANBUL GENÇLİK DERNEĞİ KURULDU

Gençliğin ülke çapında dernekleşme çalışmaları sürüyor. Bugüne kadar birçok ilde kurulan gençlik derneklerine İSTANBUL GENÇLİK DERNEĞİ de eklendi.

Yaklaşık 3 aydır sürdürülen girişim çabalarının ardından belirli bir duyarlılık ve olgunluk sürecini geçtiklerini belirten İstanbul Gençlik Derneği Girişimcileri "Artık pratik sürece girilmiştir" diyerek 60 kişilik kurucular kurulu listesiyle belgelerini 13.12.2002 Cuma günü Beyoğlu Kaymaklığı'na bağlı masaya teslim ettiler. 16.12.2002 tarihinde alındı belgesinin alınmasıyla dernek tüzel kişilik olarak yasal faaliyetlerine başladı.

Gençlik Derneği Girişimcisi öğrenciler kurul çalışmaları sürecinde aydın, yazar, sanatçı, akademisyen, hukukçu gibi birçok kesime ulaştıklarını üniversitelerde öğrencilerle fikirlerini paylaştıklarını belirttiler.

Kurucular arasında sinema sanatçısı İlyas Salman, Yazar Halil İ. Nebiler ve Avukat Ertunga Ateş'in de bulunduğu dernek İstiklal Caddesi İmam Adnan Sok. 16/1 Beyoğlu İSTANBUL adresinde faaliyetlerine başladı.

İstanbul Gençlik Derneği ilk faaliyetine girişim halindeyken "Üniversite Kapıları Yoksul Halk Çocuklarına Kapatılmaz" sloganıyla oluşturduğu "Gönüllü Eğitim Topluluğu" (GET) ile başladı.

Şu anda İstanbul'un değişik birçok gecekondu mahallesinde kurumsallaşma çalışmaları süren GET, Sarıgazi, Kartal-Gülsuyu, Esenyurt'ta 1 aydan fazla süreden bu yana onlarca halk çocuğuna ücretsiz üniversiteye hazırlık kursu veriyor. Şu an sadece Sarıgazi'de 96 öğrenci kurslara katılmaktadır. İstanbul Gençlik Derneğinin İnternet adresi: www.genclikder.org e-mail adresi: info@genclikder.org

ISPARTA GENÇLİK DERNEĞİ ESNAFLA BULUŞTU

İsparta Gençlik Derneği 17.12.2002 tarihinde saat 11.00'da Kunduracılar Sitesi esnafıyla tanışma çayı düzenledi. 50 esnafın katıldığı toplantıda gençliğin yaşadığı sorunlar, eğitim gönüllüleri topluluğunun ücretsiz vereceği dersler ve dernek faaliyetleri anlatıldı. Esnafın sorunları ve çözüm yollarının da tartışıldığı toplantıda site esnafı her türlü sorunun çözümünde Isparta Gençlik Derneği'nin yanında olduğunu ve derneğe sahip çıkacaklarını belirttiler. Daha sonra müzik dinletisi verildi. Bu toplantıların sürekliliğinin sağlanması dile getirildi ve

gençlerle esnafın birlikte hareketiyle sorunların çözüme ulaşacağı noktasında birleşildi.

Adres: Piri Mehmet Mah. Kunduracılar Sitesi No:133

İŞBİRLİKÇİLİK TEKLİFİ

Balıkesir Gençlik Derneği bir açıklama yapan, arkadaşları Cihan Güngör'e polisin baskı yaptığını ve kendileriyle işbirliği yapması için sürekli olarak psikolojik işkenceye tuttuğunu bildirdi. Para karşılığı ilerici öğrenciler üzerine ifade verme, çeşitli vaatlerde bulunma ve baskı altında tutma gibi yöntemlerin kullanıldığı belirtilen açıklamada, polisin amacının Balıkesir Gençlik Derneği'ni yasadışı bir örgütlenme gibi göstermek olduğu belirtildi.

"ÜNİVERSİTEMİ İSTİYORUM İNİSYATİFİ" KAMUOYUNA DUYURULDU

Yıllardır ülkemiz gündeminde olan ve üniversitelerin adıyla birlikte anılan YÖK'e karşı İstanbul'da "Üniversitemi İstiyorum İnisiyatifi" adıyla bir kampanya başladı.

20 Aralık 2002'de saat: 13.00'de Eğitim-Sen 6 No'lu Üniversiteler Şubesi'nde açıklama yaparak çalışmalarına başladığını duyuran Üniversitemi İstiyorum İnisiyatifi; Eğitim-Sen 6 No'lu Üniversiteler Şubesi, SES Aksaray, İHD İstanbul, KESK Şubeler Platformu ve üniversiteli öğrencilerden oluşuyor.

- YÖK ve YÖK Yasa Tasarısı'na,
- Diplomalı işsizliğe,
- Örgütlenme özgürlüğünün engellenmesine,
- Soruşturmalar ve sürgünlere,
- Sözleşmeli memurluğa, çalışma yaşamının esnekleştirilmesine karşı mücadele edeceklerini belirttiler.

Üniversitemi İstiyorum İnisiyatifi, ortaya koydukları bu taleplerin öğrencilerin, akademisyenlerin, üniversite çalışanlarının, velilerin, sendikaların, DKÖ'lerin yani YÖK'ten mağdur olan 67 milyonun talepleri olduğunu belirtti.

Ayrıca Üniversitemi İstiyorum İnisiyatifi YÖK Yasa Tasarısı'nın 24 Aralık'ta meclise geleceğini, bunun için acil bir eylem kararı aldıklarını, 24 Aralık Salı günü saat:13.00'te Beyazıt'ta olacaklarını duyurarak ülke çapında "YÖK YASA TASARISINA VE SÖZLEŞMELİ MEMURLUĞA HAYIR" sloganıyla alanlara çıkma çağrısı yaptılar.

Aralarında tiyatro sanatçısı Jülide Kural'ın da bulunduğu yaklaşık 50 kişinin katıldığı basın toplantısı saat:13.30'da sona erdi.

Tekirdağ F Tipinde ihlaller için suç duyurusunda F tipleri gerçeği

"Benim yaşamda yazıyor"

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsaklar cumhuriyet savcılığına yaptıkları suç duyurusu ile yaşanan hak ihlallerini, saldırıları bir rapor halinde sundular. 2 Aralık 2002 tarihli suç duyurusu F tiplerinde yaşanan hukuksuzluğu, hak ihlallerini ve bütün uygulamaların tutsağın beden ve ruh sağlığını bozmaya yönelik olduğunu açık olarak gözler önüne seriyor. Son süreçte yaşanan örneklerin anlatıldığı suç duyurusu, daha ilk girişten itibaren işkencenin, her türlü baskının nasıl kişiliksizleştirilmesinin, teslim alınan aracılık olarak kullanıldığının ve F tiplerine neden "nazi kampları" denildiğinin de daha somut olarak görülmesini sağlıyor.

"Hoşgeldin" dayaağı

Tekirdağ f tipine giriş, tüm diğer F tiplerine giriş gibi kapı altı denilen bölümden oluyor. İstisnasız herkes buradan geçip bir "hoşgeldin" dayaağı yemekte. Bu anı tutsaklar suç duyurularında şöyle ifade ediyor;

"Kalabalık bir gardiyan, müdür, asker eşliğinde bir odaya alınıyorsunuz. Burada **çırılçıplak** soyunmanız istenir. Onur kırıcı bu duruma en sıradan insan dahi karşı çıkacağından saldırı için bahane hazır olmuş oluyor. Artık çok aleni şekilde bilinen saç-sakal kazıma, yüz üstü yatırma, dudak patlat-

F tiplerinin yasası

"Serdar Karaçelik, 2002 Şubat ayında camdan, geçen birine selam verdiği için tehdit edilmiş sonrasında da kalabalık bir gardiyan grubuyla kaldığı hücresi basılmıştır. Tutanak tutma ve *"cama çıkmayacaksınız"* tehditlerine aldığı tavrı sonucu zor kullanılarak müdürle görüştürülmüştür. *"Camdan bakmanın yasak olduğu hangi yasada yazıyor, neyin tutanağını tutuyorsunuz"* sözü ile cezaevi 2. müdürü **"benim yaşamda yazıyor"** diyerek cevap vermiş ve ifade almak istemiştir. İfade vermeyeceği cevabı üzerine saldırılmış, darp edilmiştir. Sonrasında "müdürün yasası ne oluyor" şeklinde yazılan suç duyurusu ve hiçbir dilekçeye cevap alamamıştır. Konu kapatılmıştır. Yine tekli hücrede kalırken keyfi arama nedeniyle kameranın olmadığı yer denerek bizzat müdür ve baş gardiyanın saldırısına uğramıştır."

ma, kimilerine makat aramasını dayatmalar, eşyaları sağa sola saçılıp dağıtılması, eşyaların gasp edilmesi, küfür, hakaret dolu bu işlemler bitip *"F tipinin diğer cezaevlerine benzemediği", "herkesin ayağını denk alması gerektiği"* ifade edilir."

Bu uygulamadan geçen çok sayıda örneğin isim isim verildiği suç duyurusunda, F tipinin açılışından bugüne kadar bu uygulamaların aralıksız olarak, kimi zaman artarak, kimi zaman azalarak sürdüğü belirtiliyor.

Giriş faslından sonraki aşama, hücrelere alınmadan önce tutulan "tecrit" denilen bölüm. Burada ölüm orucunda olmayanlara yemek kapları kapı altından ayaklarla itilerek verilirken, hapishane müdürünün de direk katıldığı saldırı, dayak, ayakta sayım dayatması, onur kırıcı uygulamalar, "sıradan" ve itaate yönelik. Suç duyurusu bu konuda da onlarca örnek ve isim sıralıyor. Kartal'dan Tekirdağ'a grup olarak getirilenlerden, 2 Mart 2001 günü Edirne'den sürgün edilip getirilen tutsaklara, Gebze'den toplu gelenlerden, tek tek getirilenlere, tüm tutsaklar aynı uygulamadan geçiyor.

Sonraki aşama ise hücrelere atılma aşaması.

*"Tecritten hücreye götürülen herkes, kollarından bazen boynundan tutularak sağa-sola bakması engellenerek, tekme-yumruk eşliğinde hücrelere atılmıştır. Halil İbrahim Şahin ve yanındakiler hücreye atıldığı anda **müdür ve 30-40 gardiyanın** saldırısına uğramışlardır."*

Hücrelerde yaşananlar..

Halil İbrahim Şahin'in yaşadıklarının tekil bir örnek olmadığı sayılan isimler ve yaşadıklarıyla ortaya konurken, işkence, baskı ve keyfi uygulamalar tek ve üç kişilik hücrelerde de sürüyor.

"Tekirdağ ilk açıldığında haftalarca sayımlarda alt katta bulunulması, hazır olda beklenilmesi, sırayla ad ve soyad okunması dayatılmıştır. Yaptırma uymayan herkes tekme, tokat, yumruklarla kalabalık bir gardiyan ve müdür nezdinde saldırıya uğramıştır. Dilekçeler alınmaya başlandığında da "arz ederim" ve "saygılarımla" yazılmadığında işleme konulmamıştır. Her sayımda sağ-sol aranıp, kurcalanmaya, kafalarına göre eşyalar alınmaya çalışılmış, bu duruma karşı çıkıldığında saldırı, tehdit, tekli hücrelere atma, infazını yakma v.b keyfîlikler gündeme getirilip uygulanmıştır."

Gazeteler günler sonra, akşam yemeklerinde verilmeye başlanmıştır. Kantin ihtiyaçları, ya yok denilmiş, ya da zamlı fiyatlarla satılmıştır. En temel temizlik ihtiyaçları, sabun, deterjan, süpürge... verilmeyip parayla alınması dayatılmıştır. Havalandırma kapıları tamamen keyfi olarak öğlen vakti, sabah, **rastgele** açılıp kapatılmıştır.

Mektuplar, suç duyuruları hasır altı edilmiş, gi-rişteki saldırı ve hücredeki uygulamalara ilişkin ya-pılan **yüzlerce suç duyurusu olmasına rağmen tek bir kişi savcılığa çağırılmamış, ifadesi alınmamıştır.** Rahatsızlığı olanlar revire çıkartılmadığı gibi çıkıp da saldırılar sonucu alınmak istenen raporlar veril-memiş, geçirilmiştir.

Tüm bu uygulamaların halen sürdüğüne örnek-ler verilen suç duyurusunda, sık sık hücrelerin de değıştirildiği, bunda amacın tutsaklar arasındaki ilişkileri her boyutuyla kesmek olduğu belirtiliyor.

Bütün tutsaklara ceza...

Bu konuda verilen örneklerden biri şöyle anlatı-lıyor tutsaklar tarafından:

*"Serdar Karaçelik, Şerif Kurtoğlu, Volkan Kar-tal Haziran 2001 tarihinde keyfi bir gerekçeyle 3'lü hücrelerden alınıp zorla tekli hücrelere atıl-mıştır. Havalandırma kapıları açılmamış, eşyaların bazıları verilmemiş, masa, sandelye gibi temel ihti-yaçlar hücreye konulmadan önce apar topar alın-mıştır. Bu durumu protesto için Serdar Karaçelik su ve şeker dahil hiçbir şey almayacağını belirtmiş, idarenin baskı ve tehditleri sonucu geri adım atma-yınca 3 gün sonra kapılar açılmış, eşya, masa ve sandalye verilmiştir. Serdar Karaçelik'e bu tavır-dan dolayı disiplin cezası verilerek 15 gün ziyaret yasağı verilmiştir. Gerekçe olarak **"cezaevinde ör-gütsel bağlantı kurulduğu için üçlü hücrelerde ka-lamayacağı kararlaştırılmıştır"** şeklinde açıklanmış-tır."*

Başka bir hücredeki arkadaşla haberleşme, pay-laşma yollarını arayan herkesin aynı suçlamayla karşılaştığını düşünün. Amaç, kişiyi yalnızlaştırmak olunca, toplu cezalandırma yöntemlerine de başvu-rulduğu örnekle de görülüyor;

"Sayımlarda ayağa kalkılmadığı ve sıraya geçil-mediği için her hücrede saldırı, tehdit ve küfürler yaşanmıştır. Eşyalar dağıtılmış ve tüm hapishaneye kınama cezası verilmiştir."

Belli başlı başlıklar halinde F tipleri gerçeğinin dile getirildiği, yaşanan hak ihlallerinin ve saldırıla-rın sıralandığı suç duyurusundan sıralanan örnek-ler ve uygulamalar şöyle belirtiliyor:

"Bu saldırılar sonucu Kemal Ayhan'ın kafası kı-rılmış, Halil İbrahim Şahin'in ayak ve el tarak ke-mikleri aradan 1 yıl geçmesine rağmen halen iyileş-memiştir.

Nurettin Erenler'in kaldığı tekli hücrede kimi sayımlarda arbede yaşanmış, kalabalık şekilde giri-lip, havaya kaldırılıp yatağın üzerine atılma, çarp-ma sonucu darp yaşanmıştır."

Mahkemelere geliş-gidişte yaşananlar:

Kapıdan çıkar çıkmaz bir aramadan geçirilirsin. Ayakkabılar ya zorla çıkarılır ya da x-ray'in oraya götürülüp orada çıkartma dayatılır. x-ray'in amacı sakıncalı olan şeylere ötmesi olsa da, geçmeden üzerinizdeki her şeyi çıkarman istenir. Kabul etme-yip x-ray'dan geçeyim deyince saldırı başlar. Zorla soyulursunuz... Bir kaç örnek:

İnan Doğan, Tayfun Koç, Ufuk İnce 4 Mart 2002 günü; İstanbul DGM'deki duruşmaya götürü-lürken x-ray'in önünde ayrı ayrı saldırıya uğramış-lardır. Ufuk İnce'nin burnu kanamış, darp edilmiş-tir, rapor almıştır. Yapılan suç duyurusunda rapo-ra rağmen hiçbir sonuç alınamamıştır.

Taylan Aydoğdu mahkeme dönüşü x-ray önün-de saldırıya uğramış, darp edilmiştir. Günler sonra zar zor revire çıkıp belli olan izlerin rapor edilme-si talebine doktor ilgisiz ve alaycı yaklaşmıştır.

Muharrem Bal, 9 Kasım 2001 günü mahkeme-ye giderken x-ray'in orada saldırıya uğraması so-nucu beli incinmiştir. Suç duyurusundan hiçbir so-nuç alınamamıştır.

Selami Kurnaz, İstanbul'daki davasına götürü-lürken x-ray'in orada saldırıya ve tehdide maruz kalmış, aldığı darbeler sonucu yaptığı suç duyuru-

Dilekçeye dayak!

"Yargılandığı DGM'deki mahkemesinde oku-mak için ekim 2001 tarihinde dilekçe götüren Fikret Akar'ın dilekçesine el konulmuştur. Gerek-çe olarak F tipi hakkında cümlelerin olması göste-rilmiş, bunun keyfi olduğunu söylemesi ve tuta-nak tutulmasını istemesinin sonucu bir odaya so-kulup saldırıya uğramıştır. 8.10.2001 ve 10.10.2001 tarihlerinde suç duyurusunda bulun-muştur. Aynı şekilde Gençali Karabulut'un savun-ması da bu tarihte el konulmuştur.

Kameraların tespit ettiği bu iki olayda da yapı-lan suç duyurularının akıbeti öğrenilememiştir."

sundan bir sonuç alamamıştır.

Özgür Sağlam, 2001 temmuzda keyfi aramayı kabul etmediği için kameraların olmadığı bir bölüme sokularak dövülmüş, tehdit edilmiştir.

Cengiz Bal, mahkemesine götürülürken arama da kemerini çıkarmadığı için saldırı ve kaba dayığa uğramıştır. Suç duyurusundan sonuç yoktur.

Sadece x-ray denen yerde değil, saldırı ve keyfi tutumlar ring ve DGM'de de sürmektedir.

Mehmet Kulaksız, Rıza Yıldırım, Hikmet Kale 2001 yılında DGM önünde slogan attıkları için dönüştürme elleri koltuğa kelepçelenmiştir.

Serdar Karaçelik, Ağustos 2001'de mahkeme gidişi askerin keyfi aramasını kabul etmeyince ring aracında saldırıya uğramış, elleri koltuğa zincirlenerek İstanbul'a götürülüp-getirilmiştir.

Hasan Şahingöz, Temmuz 2001'de aynı şekilde x-rayın orada saldırıya uğramış, çıplak olan ayaklarına basmak suretiyle darp edilip, ezilmiş. Ring aracında elleri koltuğa kelepçelenmiştir.

Birol Abatay ve beraberindeki 10 kişi İstanbul DGM'ye küçük ring aracıyla götürülmüş, saatlerce içeride havasız tutulmaları sonucu **5 kişi baygınlık geçirmiş**, TLKB davasından bir tutuklu fenalaşıp hastaneye kaldırılmıştır...

Tüm bu yaşananlar için ayrı ayrı yapılan **suç duyurularından hiçbir sonuç alınamamıştır**.

Yine mahkemeye ellerinde ayakkabılarla giren ve slogan atan tutuklulara *"askere mukavemet ve mahkemeyi protesto etmek"* gerekçesi ile aslı olmayan davalar açılmıştır...

Ring aracında eller koltuğa zincirlendiğinde herhangi bir trafik kazası yaşansa kol ve bileklerin kırılması kaçınılmazdır. Kölelik döneminden kalma bu zihniyet hangi tüzük ve yönetmelikte, hangi gelgelgede yer almaktadır?"

Aramalar ve talan

Yüksek güvenli bir yerde, her türlü giriş-çıkışlar denetlenmesine rağmen aramalar 15 günde bir talan ve yağma şeklinde yapılmaktadır. Aramada her yer dağıtılır, istenilen her şey ya "bakacağız" diye, ya da gizliden alınıp götürülmekte.

Kantinden alınan kapalı malzemelerin ortalığa saçılması, çöplerin hücrelere ve havalandırmaya dökülmesi aramalarda yaşanan olaylardır.

Mustafa Çapardaşa, Faruk Kadioğlu, Ergün Gün, Hasan Gökhan, İsmail Bahadır, Ayhan Özyurt, Üzeyir Karahasanoğlu, Birol Ozan, Bayram Saz ve daha bir çok kişinin kaldığı hücrede çöpler bu şekilde ortalığa dökülüp, saçılmıştır.

Habersizce Fikret Akar'ın el ürününden yapılmış hediyeliği, Özgür Hancıoğlu'nun türkü defteri, Serdar Karaçelik'in adres defteri çalınmıştır. Kitaplar, arşivler, yazılar, yayınlar, resimler, petler, gazeteler, reçeteye verilmiş ilaçlar vb. vb. alınıp gidiilmektedir.

Ve tüm bunlar için yapılan suç duyurularından hiçbir sonuç çıkmamıştır. Ya "delil yok" ya da cezaevi idaresinin verdiği uydurma bilgiler sonucu kimseye sorulmadan karar verilmiştir."

*

Yaşanan sağlık sorunlarından, hastane sevklerindeki keyfiliğe, haberleşme olanaklarının gaspedilmesinden suç duyurularının dikkate alınmamasına ve savunma hakkının gaspedilmesine kadar onlarca örneğin sıralandığı Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsakların suç duyurusu dilekçesinden örneklerle yayınlamaya devam edeceğiz. Şu ana kadar verilen örnekler dahi, F tiplerindeki hukuksuzluğu, tecrit ve tretman politikası ile keyfiliğin birleştiği yerde tutsakların içinde bulunduğu yaşam koşullarını gözler önüne seriyor.

- Sürecek -

Suç duyurusuna ceza

"Mektuplar, gazete küpürü, resim, yazı v.b. aramalarda keyfi olarak alınmakta, itiraz edilip karşı çıkıldığında *"güvenliği engelleme"* adı altında tutanak tutulup cezalar verilmekte. **Engün Gün** adlı tutuklu böyle bir nedenden dolayı 6 ay disiplin, 1 ay da mektup cezası almıştır.

Hakkı Akça, Süleyman Acar, Ümit Günger'in kaldığı hücrede 2002 yılı ortalarında yapılan aramada, yazılı olan kimi şeyler alınmış, yapılan suç duyurusu nedeniyle Süleyman Acar'a mektup cezası verilmiştir.

Yılmaz Coşkun, 2002 ekim ayında ziyarette eşine yönelik yapılan sözlü tacize kabinlerden müdahale etmesi sonucu saldırı ve tehdide maruz kalmıştır. Yaptığı suç duyurusu işleme konmamış ve kınama cezası verilmiştir.

Turgay Kurt, Orhan Oğur, Mahir Ateş'in kaldığı hücre 2002 temmuz ayında müdür ve gardiyanlarca keyfi olarak arama gerekçesiyle basılmış, bunu kabul etmeyen tutsaklara saldırılmıştır. Saldırı sonucu Mahir ve Turgay'da darp oluşmuş, Orhan'ın ise vücudunun dışında tırnağı da kopmuştur. Yapılan suç duyurusuna karşı, idarenin açtığı disiplin soruşturması sonucu 6 ay disiplin, 45 gün mektup cezası uygulanmıştır."

Tecrit ve tredman bu kişiliği yaratmak istiyor:

“Sizi İlgilendirmez!”

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsaklar, Yunus Güzel'in İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde işkencede katledilmesi ile ilgili olarak hapishane idaresi aracılığıyla suç duyurusunda bulundular.

Suç duyurusu, **“sizi ilgilendirmez”** denilerek işleme konulmadı.

Sizi ilgilendirmez.

Niye?

Çünkü olay sizin **“hücrenizin dışında”** oldu.

İşte bu kadar. **“Hücre”**nin anlamı bu.

Hücre, sadece dört duvar demek değildir.

Tecrit, sadece bir mimarı değildir. Tecrit bir dayatmadır; siyasi, ideolojik, kültürel bir dayatmadır.

Tecrit var mı, yok mu, nedir, ne değildir?

Sami Türk'ün ısrarla ve zinhar kabul etmediği şeydi “tecritin varlığı”! Sonrakiler de aynı yolda “ısrar” ettiler. **Aysel Çelikel** “tecrit yok, kendileri çıkmıyorlar” dedi. **Cemil Çiçek**, “terör örgütü mensupları” diyor, başka bir şey demiyor; tecriti kaldırmaktan söz etmiyor, “nedamet getirin” diyor.

Tecritin varlığını kabul etmiyorlar. Çünkü onu kabul ettikleri anda, faşistliklerini kabul etmiş olacaklar. Çünkü tecrit, onlar da biliyor ki, hapishane işleyişine ilişkin basit bir düzenleme konusu olmakla sınırlı değildir. Düşünceye, beyne bir saldırdır tecrit. Tecrit, düşünmeyen, sormayan, sorgulamayan, itiraz etmeyen, dört duvarın dışını görmeyen, dört duvarın dışına ilişkin hiç bir sorumluluk hissetmeyen bencil beyinler yaratmak içindir.

İşte bu nedenle, tecrite karşı çıkmak, düşünceyi, düşünen insanı savunmaktır.

İşte bu nedenle tecrit politikasının yürürlükte olup olmadığının göstergesi, şu genelgenin yürürlükte olup olmadığına da bağlı değildir her zaman. F tiplerinde tecrit uygulanıyor. Hapishane idaresinin verdiği “sizi ilgilendirmez” cevabı bile, tek başına bunun kanıtıdır.

Eylül ayında yapılan “Hapishanelerde Sağlık ve Yaşam Koşulları Kurultayı”nın temel konusu “tecrit”ti. Tecrit nedir, ne değildir tartışmasının yer yer

“akademik” bir hal almasına karşılık, tutsak yakınlarından biri, tecriti gayet özlü bir şekilde anlatan şu konuşmayı yapmıştı:

“Tecritin tanımı vardır yoktur, tabip arkadaşlar, hukukçular, profesörler konuşabilir de, ben tanımını şu kadar basite indirmek istiyorum. Tecrit bizim çocuklarımız için şu anlama gelir, bu o kadar kötü bir şey ki, uğruna ölebilecek hala sayısız insan var. Bu tanım bana yetiyor. Ne kadar kötü olduğunu, ne kadar acımasız olduğunu, ne kadar insanlık dışı olduğunu bu tanım bana göre anlatıyor.

Eğer bir yaptırım için, size dayatılan bir yaşam biçimi için ölümü, ölmeyi göze alabiliyorsanız, eğer bunu hisseden diğerleri, bunu yaşamasa da dışarıda bunu göze alabiliyor ve ölebiliyorsa, orada tanımlanmış bir şey var.

*Orada, **tecrit** dünyanın en aşağılık uygulamasıdır. Dünyanın en faşist uygulamasıdır. Dünyanın en insanlık dışı uygulamasıdır. Bu tanım değilse, tanımlı tabutlarımız da, mezarlarımız da gösteriyor.”*

Koğuşa karşı “Hücre” veya “oda”yı savunmak,

“Sizi ilgilendirmez” anlayışını savunmaktır

“Koğuş” konusunda oligarşi (ve onun medyası) yıllarca öyle bir şartlanma yaratmışlardı ki, F tiplerine karşı çıkan önemli bir kesim “koğuşu savunmaya” korkar hale geldi. Koğuşu savunmak **“terörü”** savunmak gibiydi sanki! O yüzden F tipine, 19 Aralık katliamına karşı çıkarken bile **“aman yanlış anlamayın, koğuşu da savunmuyorum”** deme ihtiyacı duyuyordu anlı şanlı aydınlar ve kurumlar.

“Terör demagogisi”nin etkisi altına girmenin ne demek olduğu çok çıplak olarak bu sorunda karşımızdaydı. **“Koğuşa da karşıyız, F tipine de”** tartışması yapanlar, bu tartışmanın “mimari” bir tartışma değil, **politik, ideolojik** bir tartışma olduğunu görmediler veya görmek istemediler.

Görenler, görerek “koğuşa karşı oda”yı savunanlar, işte bu bireyciliğin, bananeciliğin, örgütsüzleştirmenin savunuculuğunu yapıyorlardı.

“Sizi ilgilendirmez”: Tecritin özeti işte bu. **“Hücre”**

renizin dışında” olan hiç bir şey sizi ilgilendirmez.

Ama bu dediğimiz gibi sadece bir özet. “Özet”i biraz genişlettiğinizde, orada sadece “hücrenizin dışında” yazmadığını görürsünüz. Orada sadece “hapishane” olmadığını görürsünüz.

Dışarıdaki tecrit!

Tutsağa diyor ki “hücrenin dışında” olan hiç bir şey seni ilgilendirmez. Ya hapishane dışındakilere ne diyor bu tecrit politikası?

İşçiye diyor ki, “fabrikanın dışında” olanlar seni ilgilendirmez... Yine işçiye diyor ki, yanındaki işçiye olan da seni ilgilendirmez! Devam ediyor, “okulunun dışında” olan bitenler sen22-i ilgilendirmez. “köyünün dışında”ki olaylar seni ilgilendirmez! “Mahallenin, sokağının dışında”kiler seni ilgilendirmez. Ama bireycileştirme, bencilleştirme, tecrit, orada da bitmiyor. Diyor ki, “kapı komşu”n da seni ilgilendirmez. Ve gelip diyor ki, “evinin dışında” olan şeyler seni ilgilendirmez.

Tecrit politikası “başarılı” olduğunda, her işyeri, her sokak, her mahalle, her okul, her ev, bir **hücreye dönüşür**.

Yine “Hapishanelerde Sağlık ve Yaşam Koşulları Kurultayı”nda sanatçı Bilgesu Erenus yaptığı bir benzetmeyle, “dışarıdakiler”in de, çeşitli biçimlerde “infaz yasalarına” tabi tutulduğunu anlatmıştı. “Dışarıdakiler” de “**şartlı tahliye**” edilmiş tutsaklar gibiydi sanki. Şöyle diyordu:

“iki yılı aşkın bir süredir içerde ya da dışarda olmamız farketmiyor, hep birlikte tecritteyiz.

Burjuvazi... Islah diyordu. Hiçbir değeri olmayan

kendi yoz değerlerini dayatacağı böylece. Bizi bizden edip, kimliklerimizden düşüncelerimizden kişiliğimizden vazgeçirecekti.

... Dünya genelinde hapishanelerde uygulanan üçüncü infaz sistemi, yine ilk kez Amerika’da uygulanmış, hükümlüler gündüz toplu halde, dikkatinizi çekiyorum, toplu halde ama hiç konuşmadan, hiç ama hiç konuşmadan çalıştırılıyorlar. Gece ise tek tek hücreye kapatılıyorlar. Sanırım biz dışarıdakiler için en yaygın infaz sistemlerinden biri de bu olsa gerek. Çoluk-çocuğun nafakası, ekmek parası, kişisel güvenlik derken eskiden reddederdik, her koyunun kendi bacağından asılmasına göz yumar hale geldik.

... Sevgili dostlar, şartla serbest sistem bunda çok mu, çok başarılı oldu. Belki biz hepimiz dışarıda şartlı infazı yaşıyoruz topluca. Hapiste hücrede yatmaktan çok daha beter bu infaz, insanı kendi benliğinden ediyor. İkiyüzlülüğü, düşüncelerinden vazgeçmeyi, işbirliği, itirafçılığı, dalkavukçuluğu gerektiriyor...”

Hücre duvarlarını yıkalım: içeride ve dışarıda

Tutuklu ve hükümlüler, kapatıldıkları hücrelerden, İstanbul polisinin işkencede bir kişiyi daha öldürmesine tavır almaya, buna karşı seslerini yükseltmeye çalışıyorlar. Çünkü onların vücutları hücrede, ama beyinleri hücreye kapatılamamıştır.

Vücutları “özgür” olup da beyinleri tutsak olanların durumu bu yanıyla çok daha vahimdir. Emperyalizmin ve oligarşinin tecrit politikası, asıl onlar üzerinde zafer kazanmıştır. Başkalarının açlığına, başkalarının gördüğü zulme, “Bana ne” diyen, “bizim gündemimiz değil” diyen, “her koyun kendi bacağından asılır” diyen, “gemisini kurtaran kaptan” diyen, tecrit politikasının şu veya bu ölçüde zafer kazandığı beyinlerdir.

İşte bu yüzden, işte bu gerekçeyle, içeride ve dışarıda tecrit edilmeye, hücrelere hapsedilmeye karşı mücadele, 70 milyonun mücadelesi olmalıdır.

Halkın belki yüzlerce yıllık tecrübesinin sonucu olan bir söz vardır: “**Bugün başkasıyorsa, yarın sanal**” Bencillik, bananecilik, kimseyi, zulüm ve sömürü düzeninin hedefi olmaktan ilelebet kurtaramaz. Düzen, yaptığı hücreleri hiç bir zaman yeterli bulmaz. Hücreleri her gün biraz daha küçültür. Beyninizin bir parçasını teslim alırsa, yetinmez, öteki parçalarını da ister. Halkı parçalar, işçileri, memurları, öğrencileri kendi içinde parçalar, yetinmez, duygularınızı, beyninizi parça parça edinceye kadar bırakmaz.

Tecrite karşı çıkalım. Hep zulüm altındaki tutsaklar için, hem kendimiz için

Zehra Kulaksız Ölüm Orucu Ekibi'ne

Ahmet KULAKSIZ

Yine çıktık yollara, yine zorlu yollara. Biliyorum zorludur bu yollar. Zorlu ama onurlu. Onurun ne olduğunu sizlerden daha iyi kim anlatabilir.

Uzun zaman önce bu zorlu yola çıkan öncüleriniz nasıl bir sorumluluk taşıdıklarını elbette biliyorlardı. Biliyorlardı yürüyüşün uzun olacağını. uzun ve meşakkatli. Ve bir çoğunun zaferi görmeden ölümsüzler kervanına katılacağını. Ama bunu hiç düşünmediler. Düşünmediler, bizden sonra bu direniş ne olur, nereye varır diye. Nereye varacağından o kadar emindiler ki, bir an bile geriye dönüp bakmadılar. Dönüp bakmadı **CANAN** minicik yüreğine dünyaları sığdırırken **ZEHRA** dönüp bakmadı ardına. En küçük bir kuşku duymadılar direniş bayrağının sahipsiz kalmayacağından. İnadıkları, güvendikleri dostlarını ve yoldaşlarını iyi tanıyor ve biliyorlardı. Biliyorlardı, biz bayrağı devrettiğimizde bu mirası sahiplenecek ellerin ve yüreklerin heyecanını ve coşkusunu ta yüreklerinde hissetmişlerdi. Yüreği ateşte yanan, yani kurtuluşa ve zafere inanan sayısız kahraman adayını görmek için geçmişe bir bakmak yetiyordu onlara.

Demek kahraman kızım, kahraman adaylarının her birinde temsil ediliyor

9. Ölüm Orucu Ekipleri direnişe başladı diye dünyaya ilan edildi. Direnişi bitirmek ve boğmak isteyen güçlere karşı yeni bir hamle, yeni bir soluk olan ekip daha anlamlı olsun diye bir de isim koydular kahramanlar takımına. **ZEHRA KULAKSIZ ÖLÜM ORUCU EKİBİ**. İnanın bunu **duyduğumda** yüreğimin göğüs kafesimden fırladığını düşündüm. Demek kahraman kızım kahraman adaylarının her birinde temsil ediliyor artık.

Ah çocuklar nasıl düşündünüz, nasıl yaptınız, beni bahtiyar ettiniz. Her zaman her yerde sizleri ne kadar çok sevdiğimi söyledim. Şimdi ne söyleyebilirim? "Sizleri çok seviyorum"dan daha anlamlı bir cümleyi nerde bulurum, nasıl yaparım bilmiyorum. Yüreğim sizin sevginizle dopdolu. Aranızda tanıdıklarım var, tanımadıklarım var. Ama bu andan sonra bunun ne önemi var. Emin olun hepimizi yüzyıllardır tanıyor gibiyim. **CANAN kadar tanıyorum, ZEHRA kadar seviyorum**. Yanınızda olduğumu düşünün. Ben öyle düşünüyorum. Hücrenizdeyim, çaylarımızı demlemiş, koyu bir sohpetin or-

tasındayız. Ağız dolusu kahkahalarla gülüyoruz. Göğsüme dayamışım başınızı, Zehra'yı, Canan'ı okşar gibi okşuyorum saçlarınızı. Ve diyorum **ne mutla bana kızlarımin böyle arkadaşları var**. Yüreğimizin sesini dinliyorum. Küt küt atıyor ve hissediyorum. Yoldaşlarınıza kavuşmak için duyduğunuz heyecanı. Gönlüm her zaman sıcaktı ama bugünden sonra daha bir ateş gibi, güneş gibi ısı ısı.

Bilirsiniz ne çok isterdim bu kararı aldığınızda yanınızda olmayı. ZEHRA'yı anlatmayı. CANAN'ı ve diğerlerini. Alın bantlarınızı ellerimle takmak ve o secdeye varmaz alınlarınızdan doyasıya öpmek, karınıza geçip "zölmü yere sereceksiniz bundan hiç kuşum yok" diye haykırabilmek. Sonra halaya durmak; bir ucu Edirne'de, Sincan'da, Tekirdağ'da, Bakırköy'de ve bütün hapisanelerde... Halayın başında Zehra, ardında Canan ve siz...

Bu sefer bir de isim koymuşsunuz. Hem de kızımın ismini. Yalnız Zehra değil, Canan da var içinde. Bilirim onlar her zaman tek yürek yaşadılar. Tek yürek direndiler, tek yürek kahraman oldular. Kızım adına yola çıktınız. Biliyorum **o artık** yalnız benim evladım değil, **Anadolu halklarının da kızıdır**.

Biliyorum bu güne kadar iradenizi çok sınadılar. Anlaşılan bundan sonra da sınamayı deneyecekler. Sizlere şöyle yapın demeye dilim varmaz bunu düşünmem bile. Ama şu kadarını söyleyebilirim bütün ezilenlerin yüreği sizinle çarpıyor. Umudu büyütecek, umudu çoğaltacaksınız. Zehra'ların bıraktığı direniş geleneği sizlerde daha bir güzelleşecek.

Ekibinize kızımın adını koydunuz. Ve ben bundan böyle sizinle soluk alacak, yüreklerinizi yüreğime katacağım. Zaferi kazandığınızda kahraman kızlarım ve ben hemen yanıbaşınızda olacağız.

Sizleri çok seviyorum.

Munzurun doruğunda boranlar...

Bugün 6 Aralık. Kemal Askeri ve arkadaşlarının Dersim'de şehit düştüğü gün. Akşam olduğunda Feride hadi gidelim dedi. Nereye dedik. Yan odaya dedi. Yan odaya geçtik. Işıkları kapattık. Sobanın etrafına verdiği ışık vardı yalnızca.

Feride başladı türkülere... *"Şu karşı yaylada göç katar katar..."* Ardından devamı geldi. En son Askeri'nin sevdiği Mihriban adlı türküyü söyledik.

Feride anılarını anlattı. O oda Dersim'di şimdi. Ortada ışık saçan soba, kırdak yakılan gerilla ateşiydi sanki...Tıpkı o günlerdeki gibi, gece onikilere kadar yapıldığı gibi. Ortada ateş, etrafındakilerin türkülleri, sohbetleri, yakılan sigaralar...

Feridenin odasında bir resim var. Munzur'un doruğunun fotoğrafı. Bu fotoğrafta Munzur'un doruğunun bir tarafında Kemal Askeri diğer tarafında Muharrem Çetinkaya. Feride'nin vasiyeti: Şehit düştükten sonra bu resimde bir değişiklik yapılması, Kemal Askeri ve Muharrem Çetinkaya'nın resimlerinin arasına kendi resminin konulması...

Ertesi gün bayram. Feride hazır. Kendisine gelen çiçekleri kurutup bekletmişti. Bayram öncesi bunları ambalajlayarak hediye paketi haline getirmişti. Gelen konuklara bayram hediyesi bu olacak Feride'nin. Bir de çocuklar var. Çocuklar için şeker aldırmaı ihmal etmiyor. Renkli kağıtlarda, rengarenk şekerler...

Bayram arifesinde aılıkta 500 günü doldurmuştu Feride. Birlikte ölüme yattıkları arkadaşla-

rı bu bayramı görememişlerdi; Fatmalar, Melekler, Serdarlar yoktu şimdi.

Bayramda Feride'yi ziyarete ilk gelenler, gençlikten arkadaşlar oldu... Feride gençlerle sohbet etmeye bayılıyor. Daha sonra karşılıklı hediyeler alıp vermeler... Sarıgazi'den gelenler ellerinde ne varsa Feride'ye vermek istiyorlar. Feride'ye Fidan Kalşen'in bir resmini getirmişler. Bez üstüne çizilmiş bir resim. Etrafında boranlar...

Sonra iki kardeş geldi. Çanta yapan bir işyerinde çalışan iki kardeş.

Bayram sabahı erkenden kalkmış, kendi elleriyle yaptıkları çantayı vermek için sabahın Akşaray'daki direnişevinin yolunu tutmuşlar...

Ve Gazilerimiz geliyor ziyarete. Feride onlara hediyeler vermek istiyor. Ferhat da aralarında, ona Zeliha'nın resmini veriyor...

Şehit Ailelerimiz de yalnız bırakmıyorlar Feride'yi... Doğan Tokmak'ın Eda adında bir yeğeni var. Evde durmuyor Eda, ikide bir hadi, Feride ablanın yanına gidelim deyip duruyor. Eda en çok Feride'nin duvağı ve alın bandını seviyor. Bunları takmak istiyor Eda. Taktık. Çok hoşuna gitti. Doğan'ın ailesi çıkarken, Feride, Doğan için ailesinin evinde hazırlanan köşeye hediyeler gönderiyor. Gelin çiçeği, nergis ve bir de mendil, Doğan için.

Şehidimiz Arzu Güler'in annesi geldi. Feride'nin yatağının başucuna oturup ellerini kendi elinin içine aldı. Feride'nin kınalı ellerine bakıp, benim kızımın da böyle kınası vardı dedi. Feride'nin ellerini öpüyor, yüzünde gezdiriyor... Gözleri doldu. Ağladı ağlayacak belki, ama Feride'nin yanında ağlamak, gözyaşlarını bırakmak istemiyor. Ziyaretin sonunda Feride kurutulmuş ve taze çiçek gönderiyor Arzu'nun mezarına. Ama anneden bir isteği var: Arzu'nun mezarından toprak!

Feride'yi en çok sevindiren bayram hediyesi; bir bere. Feride'nin özlemi dağlar. Özlemi dört yıl üzerinde taşıdığı gerilla kıyafeti... Bir bere hediye ediliyor. Feride'nin gözleri parlıyor. Hemen resim çekelim diyor. Öyle coşkulu, öyle mutlu...

Terörizmin Halklara Karşı Dizginsiz Savaşı

✓ Terör listeleri, suikast listeleri birbirini izliyor... Nükleer silah kullanacağını açıklıyor... BM denetimi sürmesine rağmen, Irak'a saldırı hazırlıklarını aralıksız sürdürüyor...

✓ Sorgusuz, sualsiz, kanıtsız ülkelere saldırma doktrinleri hazırlıyor... Örgütleri, kişileri "hedef" ilan ediyor...

✓ Dünya üzerinde terör estirirken, "teröre karşı mücadele" sözünü de hiç ağızından bırakmıyor.

✓ Savaş açtığı güçleri öyle çoğaltıyor ki, kaçınılmaz olarak ona karşı savaşanlar cephesi de büyüyecektir!

1990'ların başından itibaren, Amerika'nın imparatorluğunu ilan etme hesapları yaptığı biliniyordu. Amerika başlangıçta bu politikasını daha çok "tek kutuplu dünya", "globalizm" gibi kavramlarla meşrulaştırmaya, BM gibi "uluslararası" kurumlar aracılığıyla da meşrulaştırmaya çalışmaktaydı. 1991'deki Irak saldırısıyla "askeri zor"u kullanabileceğini göstererek imparatorluk politikasının gerektirdiği gözdağını vermiş olmakla birlikte asıl olarak "dünyaya demokrasi götüren, insan haklarını gözetten" bir ülke imajını ön planda tutmaya özen göstermişti. (Ki bu politika, kendine sol diyen bazı kesimlerin bile gözünü belli ölçülerde boyayabilmişti.)

Amerika'yı vuran 11 Eylül eylemlerinin ardından, imparatorluk politikası, çok daha aleni ve çok daha kaba bir hal aldı.

Amerikan imparatorluğunun dünya üzerindeki terörü her geçen gün daha açık hale geliyor.

"İmparatorluk stratejisi"nde bir adım daha: Nükleer tehdit!

Hatırlanacaktır, bir süre önce ABD "Ulusal Güvenlik Stratejisi" adı altında, imparatorluk stratejisini açıklamıştı. Bu açıklama, sadece halklara değil, diğer emperyalist ülkeler de dahil olmak üzere, tüm dünyaya yöneltilmiş bir tehditti. ABD, açıkça "başka hiç bir gücün ABD düzeyinde askeri güce ulaşmasına izin vermeyeceğini..."

Amerikan çıkarları tehlikeye düştüğü zaman zora başvurmadan kaçınmayacağını" ilan ediyordu.

Amerikan imparatorluğu, geçen hafta, tehdidin şiddetini biraz daha artırarak, Amerikan çıkarlarını korumak için "nükleer silah kullanabileceğini" açıkladı.

Bu kez de "Kitle İmha Silahlarına Karşı Ulusal Strateji" adıyla gündeme getirilen rapora göre, ABD, "Terörle mücadelede, kitle imha silahlarıyla yapılan bir saldırıya karşı nükleer silahlar dahil tüm seçenekleri" kullanacak!

Yine aynı raporda "ABD'nin, nükleer ve konvansiyonel silahlarla cevap vermenin yanı sıra, istihbarat, gözaltı, yasaklama ve iç hukuk yaptırımlarını kullanacağı" da belirtiliyor.

Gerçekte, bu açıklamanın sadece "askeri açıdan" bakıldığında fazla bir önemi olmadığı da söylenebilir. Çünkü Irak'ta, Afganistan'da Amerikan emperyalizminin kullandığı kimi silahlar, askeri açıdan küçük çaplı nükleer silahların gücüne eşittir. Dahası, kimyasal, biyolojik, uranyumlu, çeşit çeşit silahlar, her türlü denetimin dışında kullanılmaktadır. SSCB'nin gücüyle oluşan "karşılıklı denetim" mekanizmaları tümüyle ortadan kalkmış, Amerikan imparatorluğu kimseye hiç bir hesap vermeden, her türlü insanlık dışı silah ve yöntemi kullanmaktadır.

"Nükleer silah kullanacağı" açıklaması, Amerikan çıkarlarının önünde şu veya bu biçimde engel oluşturan ülkelere karşı yeni ve daha şiddetli bir tehdit-

Amerika

Önce Kristof Kolomb
Sonra biz
Umutlar azaldı günd
Ve ekmeğimiz

Bir çocuk ağlarsa da
Gözyaşlarında Ameri
Vurdularsa birini, ka
Bilin ki o kurşunlard

Kişi kişiye köle tutul
Darağaçlarında Amer
Ama biz yine de dire
Sonuncumuza kadar.

Cahit Küle

tir. Askeri anlamından çok, politik anlamı önemlidir.

“Terör” ve Nükleer silah!

ABD’nin bu açıklamasıyla “terör”ün ne olup olmadığı bir kez daha tartışma gündemine girmiştir. Çünkü Amerika, nükleer silahları da “terörle mücadelede” kullanacağını açıklıyor.

Açıklanan bu yeni “strateji” Amerikan’ın “teröre karşı mücadele” demagojisinin maskesini de düşürüyor.

Biliniyor ki, nükleer silahlar, sadece bir üssü, sadece bir grubu değil, şehirleri, ülkeleri, yüzbinleri, milyonları yoketmeyi hedefleyen silahlardır. Bu nasıl bir “terörle mücadele” öyleyse? Amerikanın “terörle mücadele”den kastettiği ne?

Amerikanın ne dediği açık: çıkarlarına karşı olan her muhalif tavrı “terör” olarak görüyor. Amerikan çıkarlarına karşı çıkan ister bir kişi, ister bir örgüt, ister bir ülke, ister bütün bir halk olsun, Amerika için farketmiyor; Amerika her durumda, hepsini “terörist” olarak görüyor ve her türlü vahşi, katliamcı, insanlık dışı yöntemle bu direnişi yoketme hakkını kendinde görüyor.

Terör, terör, terör...

“Ulusal kurtuluş hareketleri, sosyal kurtuluş hareketleri” kavramlarını literatürden silmek istiyor emperyalizm.

Bununla birlikte, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-kapitalist gerçek muhalefeti de ortadan kaldırmak istiyor.

Ülkemizde özellikle son yıllarda çok daha somut tanık oluyoruz: İktidarlar, hiç bir konuda,

milyonların sesini dinlemiyor. Sanılmasın ki bu sadece ülkemize özgüdür. Hayır, “burjuva demokrasisi”nin kalesi sayılan Avrupa ülkelerinde de, ABD’de de böyle.

Amerika’da seçimlere katılım oranı onyıllardır alabil-diğine düşük seyrediyor. Amerikan yönetimi bundan hiç de şikayetçi değil. Aynı eğilim Avrupa’da da var.

Sadece seçkinlerin, sadece belli düzeyde mülk sahiplerinin oy kullanabildiği bir demokrasi (köleci devletlerdeki demokrasi gibi) uygulama imkanları olsaydı eğer, bunda pek de tereddüt etmezlerdi. Ama bu imkanları yok. Onun yerine, tüm dünya halklarını ezerek, örgüt-süzleştirerek, sindirerek yönetmeye çalışıyorlar. Her karşı çıkışı “terör” diye damgalayıp, bu konuda oluşturdukları önyargılardan güç alarak, saldırılarını meşrulaştırmayı hedefliyorlar.

Ama işleri giderek zorlaşıyor.

“Terör listesi”, “şer eksenli listesi”nden sonra aleni “suikast listesi”!

Amerika, “teröre karşı mücadele” demagojisiyle yürüttüğü terörüne, “öldürülecekler listesi”ni de ekledi.

Bush, hazırlanan 12 kişilik bir listeyi CIA’e vererek, CIA’ya bunları öldürme yetkisi tanıdığını açıkladı. Amerika’nın düşman ilan ettiği kimi örgüt liderlerinin yer aldığı listeden basına şimdilik sadece iki isim yansıdı; iki isim de El Kaide’nin yöneticisi olduğu iddia edilen kişilere ait.

Liste genişleyecektir.

CIA, devrimci, islamcı 5 örgütü “hedef örgüt”ler ilan ettiğinde, bunun bu örgütlerle sınırlı kalmayacağını söylerken, ne kadar haklı olduğumuz şimdi daha açık görülüyor olsa gerek. Şimdi bütün dünya “vahşi batının Teksası”.

Devrimci, yurtsever, islamcı, Amerikancı dünya düzenine kim muhalifse, onların yöneticileri, üyeleri, Amerika tarafından “öldürülecekler” listesine alınacaktır. Amerikan düzenine muhalif olan herkesi imha etme hakkını kendinde gören ve bunu ilan eden bir düzen, kendisinin hukukla, adaletle, burjuva demokrasisiyle hiç bir ilgisinin kalmadığını da ilan ediyor demektir.

Bu, sadece ezmeyi, yoketmeyi ve sömürmeyi planlayan bir imparatorluktur.

Amerikan emperyalizmi, daha düne kadar gizli-kapaklı yaptığı hemen herşeyi, artık aleni yapmaya yöneliyor; pervasızlık özellikle bu noktada kendini gösteriyor.

CIA, geçmişte de suikastlar, komplolar, sabotajlar yapıyordu. Şimdi bunlar “Amerikan yasallığı”yla alenileştiriliyor. Bunun özel bir politika olduğu, imparator-

luk hedefinin bir göstergesi olduğu açıktır.

Nükleer silah, artı, psikolojik savaş

Amerika, askeri, ekonomik, siyasi, kontra, tüm güçlerini seferber etmiş durumda.

Yine kısa süre önce New York Times gazetesinde duyurulan bir başka Amerikan planına göre, tüm bu askeri tehdit ve gözdağının yanısıra, psikolojik ve ideolojik savaş da geliştirilecek.

Planını Pentagon'un hazırladığı bu psikolojik savaşa göre:

çeşitli ülkelerde "kamuoyunu etkilemek için 'örtülü operasyonlar' gerçekleştirilecek.

Plana göre, Almanya ve Pakistan gibi ülkelerde "cami ve medreselerin etkisini azaltmak, ılımlı bir İslamı yaymak için gizli Amerikan finansmanıyla dönen dini okullar açmak" hedefleniyor.

Kolombiya, Filipinler veya Bosna gibi ülkelerde "enformasyon operasyonları" yürütülecek.

"Amerikan politikalarına uygun haberler yapacak gazetecilere para ödenmesi, ABD politikalarını desteklemek için mitingler örgütleyecek kişiler tutulması" da bu "enformasyon operasyonları"na dahil.

Amerikan kurmayları, bu operasyonların gerekçesi olarak, son derece önemli bir gerçeği dile getiriyorlar. Bir çok ülkenin yönetimi Amerikan işbirlikçisi, ama o ülkelerin halkları ABD'ye karşı. Amerika, psikolojik savaş yöntemleriyle, anti-Amerikan duyguları en azından nötralize etmeyi hedefliyor.

Irak; Amerikan imparatorluğunun güç gösterisi alanı

Artık gerek emperyalist ülkelerin basınında, gerekse de ülkemizdeki basında, Amerikancılar bile, ABD'nin Irak'a yönelik saldırı gerekçesinin "teröre karşı mücadele", "Saddam'ın kitle imha silahları", "Saddam'ın El Kaide'yi desteklemesi" vb. vb. olmadığını açıkça yazıp çiziyorlar. Artık herkes biliyor ki, Amerika Ortadoğu'daki çıkarları için, petrol için, ve dünyaya yerleştirmek istediği "Amerikancı düzen" için Irak'ı ezmek istemektedir.

İmparatorluğun pervasızlık politikası burada da kendini gösteriyor. ABD, 1990'ların başında olduğu gibi, mutlaka kendini BM gibi kuruluşlarla "meşrulaştırma" ihtiyacı duymuyor. Bunu da aleni yapıyor.

Güya BM bir karar almış olmasına, güya BM elemanları Irak'ta denetim yapıyor olmasına ve güya

BM'nin bu denetimin sonuçlarına göre bir karara varacağı söylenmesine rağmen; Amerika, tüm dünyanın gözleri önünde askeri hazırlıklarını sürdürüyor.

Katar'da askeri tatbikat yapıyor, uçak gemileri, onbinlerce asker sevkediliyor, Türkiye gibi işbirlikçi ülkelere üsler, limanlar hazırlanıyor.

ABD'nin savaşı, kendisine dönecektir!

Nükleer silah kullanacağını açıklıyor, "öldürülecekler" listesi ilan ediyor. Çözüm olacak mı peki? Terör listeleri Amerikancı düzene karşı direnenleri, savaşlanları yokedebildi mi?

Bugün, "dünya gündemi"nde daha çok Irak'a saldırı tartışılıyor olsa da, Amerikan saldırganlığı, özellikle anti-emperyalist, anti-oligarşik mücadelelerin geliştiği ülkelerde üst boyutlarda sürüyor. Kolombiya'dan Filipinler'e, Nepal'e ve Ortadoğu'daki bir çok ülkeye kadar çeşitli ülkelere Amerikan askeri birlikleri yerleşiyor, anti-Amerikan güçleri yokedebilmek için yeni saldırı ve silah teknikleri deneniyor.

Amerika'ya karşı çıkmayanların ne ekonomide, ne demokraside, ülkeleri adına yapabilecekleri hiç bir şey yoktur; bakın bugün ülkemizde, Amerikan saldırganlığına karşı olanların bir kısmı bile oligarşinin ABD'yle işbirliğine "mecburiyeti"nden söz ediyorlar.

IMF anlaşmalarının tek başına "ekonomik" olmayıp, daha başka neleri beraberinde getirdiğini bu durum gösteriyor. Amerika, hem ekonomik, hem askeri gücüyle tüm dünya ülkelerini kendi politikaları doğrultusunda davranmak "mecburiyeti"nde bırakacağı bir dünya planlıyor.

Amerika tüm dünyaya savaş ilan etmiş haldedir; cephesini her gün daha da genişletmektedir. Bu askeri gücün ve pervasızlığın yarattığı korku, çok kısa ve geçici bir süre ABD'nin işine yarayabilir; ama ABD, dünyaya savaş ilan ederken, Amerika'ya karşı savaşacakları da genişletmiş oluyor.

Tarihsel ve siyasi olarak, hiç duraksamaksızın, Amerika'nın bu politikalarla kendi mezarını da kazdığını söyleyebiliriz.

O, muhaliflerine "terörizm" diye saldırıyor. Amerikan imparatorluğu, önünü terörle açıyor. Şimdi herkes terör ne, terörist kim sorusunu tartışmalı. Binlerce örneği, gelişmeyi, katliamı, zulmü bırakın, sadece bu son üç olay, Amerika'nın halklara karşı nasıl bir savaş açtığını, hukuku kimin yokettiğini ve teröristin kim olduğunu görmeye yeterlidir.

Terörizme karşıym diyenin karşı çıkacağı tek güç Amerika ve Amerikan işbirlikçisi iktidarlardır.

Emperyalistler ve genelkurmay dümeni eline aldı... vaatler unutuldu!

AKP NİYE İKTİDAR OLDU?

AKP hükümetinin “Acil Eylem Programı” ve akabinde hükümet programını açıklamasının üzerinden bir ay geçti.

Önceki sayılarımızda belirttiğimiz gibi, Programın iki yönü vardı;

birincisi IMF'ye, TÜSIAD'a, Amerika'ya ve MGK'ya endeksli maddeler,

ikincisi ise, halkı oyalamaya, uyutmaya, birinci kapsama giren uygulamaları tepkisiz yaşama geçirmeye yönelik vaatler.

Bir ay geçti. AKP hükümetinin siyasi, ekonomik, hak ve özgürlükler konularında ne yaptı, ne yapmaya çalışıyor bakalım.

“Mali milat” ve “nereden buldun” yasası kaldırılıyor, meclise gönderildi. Bu da yetmedi yine soyguncuya, vurguncuya hizmette kusur etmeyeceğini Kamu İhale Yasası'nın uygulanmasını 2004'e ertelemeyi gündemine alarak gösterdi.

Bu kadar hırsızın, yolsuzluk sanığının biraraya geldiği bir partinin ilk icraatleri elbette bunlar olacaktı. Halka ise, bayramda sadaka, (ki bu da her hükümetin onyıllardır yaptığıdır) bir de “Hayat standardı” yasası veriyor AKP.

“Hayat standardı” yasası. Yani belirlenen bir sabit gelirin altında bir gelire de sahip olsanız, örneğin asgari ücretle yaşamaya da mahkum edilmiş olsanız, belirlenen standarta göre vergi ödemek zorundasınız. “Kelle Vergisi” olarak bilinen bu düzenleme daha önce de yapılmak istenmiş, tepkiler üzerine geri çekilmişti. Temel tüketim maddelerine kesintisiz süren zamları ise saymıyoruz.

Hak ve özgürlüklerde ise, F tiplerinde “nedamet getirsinler”li MHP kafası, işkenceciye milletvekili yo-

lu gibi pratikteki uygulamalarla gerçek yüzü çabuk ortaya çıktı. “Uyum yasaları” diye diye büyük bir hızla çıkarılan yasaların “AB için” olduğu böylece tescillenmiş oldu. Kaldı ki, çıkarılan yasalar, esasen en temel hak ve özgürlük ihlallerinin yaşandığı ya da önünü açacak alanlarda değil, daha tali olanlarıdır.

Sırtını emperyalistlere dayadı

İçeride durum buyken, AKP emperyalistlerle ilişkilerinde iyi bir uşak olacağını, dik durma, onurlu olma havaları arasına gizlemeyi başaramadı. Avrupa ile ilişkilerdeki onursuzluk ayyuka çıktı, komediye dönmüştü. Amerika'ya “bizi kullanın” mesajları vermekten Tayyip'in dilinde tüy bitti. IMF ile ilişkilerde ise “eğitim sürecinden” geçiyor.

Velhasıl, dış politikada önceki hükümetin zirveye taşıdığı uşaklık zirveden aşağı düşürülmüyor, Irak işgali ile tersine üstüne eklemeler yapılacağını sinyalleri güçlü olarak veriliyor.

Ne yapacağını AKP de bilmiyor

Çünkü IMF söylemedi daha

Şimdi yeniden dönüp bakalım “Acil Eylem Programı”na. Orada yazan ne var, bugün gündemlerinde olan ya da uyguladıkları; koca bir hiç.

Esasında böyle bir programları da yoktur. Ne yapacaklarını kendileri dahi bilemez durumdadır. Çünkü IMF daha söylemedi. Genelkurmay kaşını kaldırmış bakıyor, Amerika ensesine binmiş erkenden posasını çıkarmaya hazırlanıyor. Hal böyle olunca siyasi, ekonomik hiçbir konuda “bu AKP hükümetinin politikasıdır” denilebilecek ne bir uygulama, ne bir açıklamaları kalıyor ortada.

Tam bir kişiliksizlik, kimliksizlik AKP nezdinde, hem de AKP'lilerin bugüne kadar savunageldiklerinin tam tersine bir tablonun ortasında karşımıza çıkıyor.

Bakanların açıklamalarını izleyin, her biri farklı birşey söylüyor. Kimisi halka seçim meydanlarında verilen sözlere paralel konuşuyor, bir başka bakan çıkıp yalanlıyor; yok diyor. Memur maaşları, nemaların ödenmesi, faiz fazlasının kullanımı, Kıbrıs, üst kurullar.. gibi konularda yaşanan tam da budur. AKP destekçisi burjuva basın dahi “acaba koalisyon hükümeti mi var” diye soruyor.

Var elbette! Koalisyonun büyük ortakları hiç değişmiyor bu ülkede. Kim iktidar olursa olsun; Amerika, IMF ve Genelkurmay hükümetlerin büyük ortağıdır ve onlar ne derse o olur. Kimi noktalarda direnişler, ısrarlar, halkı oyalama amaçlı uygulamalar olsa da temel politikalarda bu gerçek hiçbir zaman değişmez. AKP şimdi bu gerçeğin içinde debelenip duruyor. Bakanların "tecrübesizliği" ya da "uyumsuzluğu" diye açıklanan durumun temelinde de bu vardır. Buna bir de AKP içindeki çeşitli güç olma hesaplarını, çıkar çatışmalarını da eklerseniz tablo tamamlanıyor.

İşte bundan dolayı, AKP kimi konularda çıkış yapıyor; ya Genelkurmay ya da IMF "höt" diyor, bakıyorsunuz bir önceki açıklamayı yapan "yanlış anlaşıldım" diyor.

"Katılımcılık" ne oldu?

Meydanlarda kullandıkları, hükümet programında geniş yer verdikleri bir konuydu katılımcılık.

AKP, uygulamaya koyacağı politikaları, yasa tasarılarını önce, kendi ifadesiyle "Sivil Toplum Örgütleri" ile, o konunun tüm ilgilileriyle tartışarak şekillen-direcekti. Böyle diyordu.

Şu ana kadar, bu vaade denk düşen bir uygulaması oldu mu AKP'nin? Yoktur.

"Nereden buldun" yasasını sordular mı? Yok.

Kamu ihale yasasını soruyorlar mı? Yok.

AB yasalarını soruyorlar mı? Yok...

IMF, Amerika, Avrupa ve Genelkurmay dururken halka sormak, danışmak elbette gereksiz ve risklidir. Onların istediğine halk "hayır" derse ne olacak? Nitekim her konuda gerçek budur. En iyisi unutmak, unutturmak.

Kaldı ki, AKP'nin bir aylık gündeminde halk hiç olmadı. Açlık, işsizlik hiç olmadı. Bu haftaya kadar gündemi "AB yasaları... Kopenhag toplantısı" ile doldurdu. Şimdi de 28 Şubata kadar Kıbrıs çözülecek mi çözülmeyecek mi ile dolduruyor. Ramazan da bittiği için yoksul gecekonduları gözüyaşlı ziyaret şovları da yapamaz oldu AKP'liler.

Açlık, işsizlik, yoksulluk ise durduğu yerde duruyor, somut tek bir proje, atılan, haydi geçtik atılanı planlanan bir adım dahi yoktur.

Hükümet programı onaylandığında şöyle demiştik:

"IMF'nin ne diyeceğine kadar zaman kazanma mantığıyla şekillenen bir hükümet programının neresini eleştireceksiniz, ne diyeceksiniz. Tıpkı öncekiler gibi IMF ne derse, hükümetin programı, icraati de bunlardan ibaret olmak zorundadır. IMF'ye ba-

ğimli olmanın kaderidir bu. IMF açıkça, "neyi ne kadar yapacaksın görelim bakalım" derken, borçlar ülke bütçesini katlamışken, IMF kredisi olmadan ekonomi tepe taklak gidecekken... IMF'nin söylediğinin dışında hükümet programlarının ne anlamı ve hükümü var." (Sayı 37)

Bugün yaşanan budur.

Önceki hükümetlerin "vaat et, unut, IMF ne derse yap" politikasını aksatmadan sürdürüyor AKP. Söylediğimiz gibi;

"Zaten bugüne kadar uygulanabilmiş, verilen sözlerin yerine getirildiği hiçbir hükümet programına tanık olmadı bu ülke. Seçim dönemi vaatlerini haydi bir yana bırakın, programlar bile ikinci, bilemediniz üçüncü ayda unutulup gitti."

O zaman yeniden soruyoruz;

dünkü iktidarlardan farklı hiçbir şey yapmayacak-sanız neden iktidar oldunuz?

AKP Klasiklerinden

1- Sanayi Bakanı Ali Coşkun: "Nemaları en kısa sürede ödeyeceğiz. En azından dörtte birini, şubat-martta ödemek durumundayız."

Devlet Bakanı Ali Babacan: "Söz konusu hesapla ilgili hak sahiplerine yapılacak ödemelerin miktarı ve ödeme tarihleri henüz kesinleşmedi."

2- Vaatlerden: "Üst kurulları gözden geçireceğiz... kaldıracağız..."

Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun: "kurulları gözden geçireceğiz diyorsak bu, kurullara karşı olduğumuz anlamı taşımamalı?"

3- Acil Eylem Planından: "Faiz dışı fazla yüzde 6,5'den aşağı çekilecek."

Devlet Bakanı Abdullatif Şener (IMF ile görüşmeden sonra): "Faiz dışı fazla yüzde 6,5'da da kalmasında sakınca yoktur, eskisi gibi olabilir..."

4- Tayyip Erdoğan: "AB istediğimiz tarihi vermezse B planını uygulayacağız. Kesinlikle kabul etmeyeceğiz."

İstenilen tarih alınamadıktan sonra;

Abdullah Gül: "bozulmuş gibi gözüksük, taktik yaptık."

Tayyip Erdoğan: "Kimse başarısızlık diye göstermesin... şu kadar bin kilometre yol yaptım."

* B planı (AB mallarını boykot) ile ilgili olarak: "tıss...."

AKP işkenceciye sahip çıktı TAKK(iy)E DÜŞTÜ KEL GÖRÜNDÜ

AKP hükümetinin “işkenceye sıfır tolerans” sözlerinin, “uyum yasaları”nın gerçeği, TBMM’deki Anayasa değişikliği sırasında ortaya çıktı.

Erdoğan’a milletvekilliği yolunu açmak için çıkarılan yasa başta olmak üzere kimi yasa değişikliklerinin görüşülmesi sırasında, CHP’li milletvekillerinin “**işkencecilerin milletvekili olamamasına**” ilişkin verdiği önerge **AKP’lilerin oylarıyla reddedildi**. AKP’lilerden sadece 25 milletvekili partilerinin kararına muhalefet edebildi. Hükümet, “*CHP bizi oyuna getirdi, önceden görüşülebilirdi*” savunmasıyla durumu kurtarmaya çalışırken AKP’nin “insan haklarından sorumlu bakan” sıfatlı “demokrat” vit-rini Ertuğrul Yalçınbayır, bu önergeden önce yaptığı konuşmada şöyle diyordu:

“Hemen şimdi insan hakları... AKP’nin ve Türkiye’nin sloganı budur!..”

Aynı Yalçınbayır, CHP’li Hasan Fehmi Güneş’in önerge vermesinden sonra yeniden kürsüye çıktı ve şöyle dedi: “*Sayın Güneş’in önergesine destek vermiyoruz...*”

Tutalım ki, CHP’nin amacı AKP’yi “oyuna getirmek” olsun, -ki F tiplerine çıtı çıkmayan CHP’nin işkenceye karşıtlığının sahteliğinden kuşku yoktur- ne fark eder.

MHP katilleri vekil yapıp meclise sokmuş, danışmanlarını da tescilli işkencecilerden seçmişti, AKP’nin kafası da farklı değildir. İşkencecilerle iliş-

kileri geliştikçe onların vekilleri, danışmanları arasında da pekala tescilli işkenceciler bulabilirsiniz. Onlarca işkencede ölümden, kayıplardan, onbinlerce işkence olayından sorumlu **Abdulkadir Aksu**’yu bakan yapan bir politika elbetteki işkencecilerin ve killik yolunu tıkayamaz.

Takke düşmüş, AKP’nin Susurluk politikalarının işkencelerde de arkasında olacağı görülmüştür. AB’ye girebilmek için çıkarılan yasaların bu noktada hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur. Yasaların “hal-kımız layık olduğu için” değil, AB istediği için olun-ca gerçek böyle kısa sürede ortaya çıkıyor.

AKP’nin iktidarda olduğu bir ay süresince işkencenin artarak devam ettirildiği, insan hakları kuruluşlarının raporlarında yeraldı. En tartışmasız işkenceli ölüm demek olan tecriti, F tiplerini sürdürmek dahi AKP’nin bu konudaki yaklaşımını görmek için yeterlidir.

“İşkenceye sıfır tolerans”; Ya Susurluk’a?

“İşkenceye sıfır tolerans” demekle, “işkenceyi kabullenmeyiz” havalarıyla işkenceye karşı olun-muyor. İşkenceye karşı olmak, yokedilmesini istemek, Susurluk’a karşı çıkmaktan, Susurluk politikalarına karşı direnmekten geçer. İşkencenin Susurluk devletinin politikası olduğu yerde, bu gerçeğin üzerini örterek, ancak kısa bir süre halkı aldatabilirsiniz.

Peki **AKP Susurluk’a karşı mı?** Susurlukçulara karşı da “sıfır tolerans” diyebilir mi? Mesela şimdilerde DYP genel başkanı olan Ağar’ın dokunulmazlığını kaldırabilir mi? Yapamaz elbette, O “gariban” Fadıl’la şov yapar.

İşkenceciler, AB yasaları şu bu derken endişelenmiş olabilir, endişelenmesinler; iktidarda yeni bir hamileri var. AKP, önceki hükümetleri bu konuda aratmayacağını şimdiden ortaya koyuyor. Düzenin partisi için aksini düşünmek de abes olurdu.

Sömürge ülkede işkence bitmez

İşkence ülkemizde bugünün sorunu değildir. Osmanlı’dan günümüze hep süregelmiştir. (Bkz. **Tarihçesi ve yaşayanların anlatımlarıyla işkence 1**, Anadolu yayıncılık) Emperyalizme bağımlılık ilişkilerinin geliştiği Osmanlı’nın son dönemi ve 1950

İşkencede ölüme komik ceza

Yargıtay 8. Ceza Dairesi, Aydın’da, 1993 yılında DHKP-C operasyonunda gözaltına alınan Baki Erdoğan’ı işkencede katleden 6 polise verilen 5 yıl 6 ay 20’şer gün hapis cezasını 9 yıllık yargılama sonunda onadı. Polisler İbrahim Türedi, Ayhan Erdal, Abdurrahman Çetinkaya, Cahit Sandıkçı, Ali Kumal ve Necmettin Aydın Kaya, infaz yasası hükümlerine göre **2 yıl 2 ay 20 gün cezaevinde kalacaklar**.

Sahte raporla aklamaya çalıştılar, olmadı. İşkencede ölüm o kadar aleniydi ki, ceza verilmek zorunda kalındı. Ama ne ceza! İşkenceyle, etlerini lime lime ederek öldür, 2 yıl yat çık! Bir işkenceci için en uç ceza bu işte. Hatırlayın ceza verilmek zorunda kalan infaz davalarında da durum aynıdır. Perpa ve Ayhan Çarkın örnektir. Bu durumda işkenceci neden işkence yapmasın, neden infazlar bitsin ki! Nasılsa o iki yılı da lüks villada tatil yapar gibi yatacaklar!

Çocuktan öğren gerçeği!

Bursa'da İnsan Hakları Haftası nedeniyle Emniyet Müdürlüğü'nü ziyaret eden, 6 ilköğretim okulundan 120 öğrenci, emniyet müdürlüğünü gezdi. Polisi sevdireceklerdi ama ne mümkün, çocuklar bile biliyor gerçeği. Öğrencilerden bazıları "polis amcalarına" **'Nasıl işkence yapıyorsunuz?'** diye sordu. Şaşıran "polis amcalar" emniyet sözcüsü Feyzullah Aslan'ın riyakar bakışlarıyla çocuklara bakarak, 'Polis işkence yapmaz. Bizim görevimiz suçluları yakalayıp adalete teslim etmektir' dedi.

Çocukların bile neden bu soruyu sorduğunu düşünecekleri yerde, daha sonra *"bunun sadece önyargı olduğunu"* açıkladı polis. İlkokul çocuğunun "önyargısı" bile polisin yalanlarıyla yıkılamıyorsa, vay işkenceci polisin haline.

sonrası Türkiye'sinde ise işkence ayyuka çıkmış, hatta günlük yaşamın bir parçası haline getirilmiştir. Devlet bütün kurumları ile işkence politikasını benimsemiştir, hatta öyle ki yarı sömürge Osmanlı İmparatorluğu'nun padişahlarından Abdülhamid, işkence uygulamalarına bizzat kendisi katılmıştır.

İşkence ile sömürge ülke olma gerçeği arasında ki bağ gözden kaçırıldığında, işkencelerle, katliamlarla korunmak istenen faşist düzen gerçeği görülmüştür, işkenceyi önlemek üzerine söylenen her şey havada kalmaya devam edecek demektir.

250 milyar dolar dış borcu olan, gayri safi milli hasılasının (GSMH) % 60'ı dış borç faizi ödemeye giden, halkının % 75'i yoksulluk sınırında, % 20'si açlık sınırında yaşayan, IMF'nin işçinin, köylünün ve memurun gelirini daha da düşürmeyi dayattığı

bir ülkeyi, bu sistem içinde kalmak koşuluyla, bas-kızsız işkencesiz nasıl yöneteceksin?

Burjuva demokrasileri, başka halkları sömürerek kendi halkına nispi bir refah sağlayabilen ülkeler belli bir noktaya kadar işkenceye ihtiyaç duymayabilir, ancak emperyalist tekellerin doymak bilmez soygunlarına maruz kalan, onları doyurmak zorunda olan ülkemizde tablo tam tersine döner.

Hiç bir halk bu koşullara sessizce boyun eğmeyi kabul etmez. Buna karşı mücadele edecek ve taleplerini dile getirecektir. Bu talepleri karşılayabilecek durumda değilsen onları baskı ve terörle bastırmaktan başka yol yoktur. İşkence bunun baş aracıdır. Özellikle , halkı örgütleyebilecek tek güç olan devrimcilere yönelik yoğun yapılması da bundandır. Emperyalizme bağımlı sömürge düzeninin başka yolu yoktur. Emperyalizmin uşağı olmuş, iradesini teslim etmiş, dayattığı her politikayı uygulamak zorunda olan bir ülkede bu bağımlılık ilişkisine son vermeden işkenceyi bitirmeyi tartışmak dahi halkı aldatmaktan, başka bir şey değildir.

Tersi, bağımsızlığın kazanılması demektir. Sadece bağımsızlık yetmez, faşizmin yok edilmesi, halkın iktidarının kurulması demektir. Türkiye, yapısı gereği burjuva anlamda dahi demokrasinin yaşayamayacağı bir ülkedir. Bu nedenle düzen değişmeden, işkenceye karşı yürütülen mücadelenin etkisi sonucu, işkence azalır-eksilir, hatta zaman zaman uzun süre ara verilir ama bitmez.

Bu nedenle ülkemizdeki sömürgeci faşist düzeni aynen sürdüreceğini taahhüt eden AKP'nin işkenceyi sona erdirmesi sadece demagojiden ibarettir.

Öldür, tanıklara işkence yap, suçu yükle!

Polis işlediği cinayeti, tanık çocuklara yüklemek için işkence yaptı. Önce olayı işkence gören çocuklardan birinden dinleyelim:

"Hava güzel olduğundan yaklaşık 15 arkadaş dışarıda oturuyorduk. Bu sırada polis olduğunu bilmediğimiz sivil giyimli, sarhoş bir adam (sivil polis Ahmet Ünlü) ve yanındaki 2 travesti bize doğru geliyordu. Bora Sezik, o sırada adama doğru yaklaşarak, sigara istedi. Adam sigara vermeyip Bora'ya tokat attı. O da karşılık verince tartışma çıktı. Adam silahını çekti ve iki el ateş etti. Kargaşada kurşunlardan biri boşa gitti. Diğerisi ise Bora'ya isabet etti. Sonra adam kaçmaya başladı."

Arkadaşlarını hastaneye götüren (Bora hastanede öldü.) 10 ile 17 yaş arasındaki 3 çocuk gözaltına alınarak Beyoğlu Merkez Karakolu'na götürüldü.

"Diğer çocuklarla birlikte aynı hücredeydik. Sürekli dövüyorlardı. Bize, 'Siz polise onu soymak için saldırdınız. Sonra silahını alıp ona ateş ettiniz. Bu sırada arkadaşınız Bora Sezik'i de vurdunuz' diyerek, bu yönde ifade vermemizi istiyorlardı. Hiçbirimiz bunu kabul etmedik. Bunun üzerine bize işkence yaptılar. Bana önce tazyikli soğuk su sıkıldılar. Sonra çırlıçıplak soyup betona yatırdılar. Sürekli hayalarımı sıkıp, tekme tokat dövüyorlardı. Diğer çocuklar üzerine ifade vermemi istiyorlardı."

Yanında travestilerle serserilik yapan, alemden gelen polisine bile canhıraş sahip çıkıyor emniyet. Önerine koydukları ifadeleri imzalatmak ise polisin on yıllardır uyguladığı yöntemlerin başındadır. Ve bu şekilde imzalatırılan ifadelerle binlerce insana (idam cezaları dahil) susurluk hukuku cezalar veriyor.

Ağar DYP Genel Başkanı Seçildi

Ağar'ı Kim Seçti?

Susurlukçu Mehmet Ağar rakiplerine büyük bir oy farkı atarak DYP'nin genel başkanlığına seçildi. Önceki "Susurluk zirvesi"nin başı Demirel, kendisini ilk kutlayanlardan biri oldu. Ağar, DYP eski genel başkanlarını anarken, Çiller'in *'terörle mücadeleye katkısının unutulamayacağını'* belirtti.

Peki Ağar'ın seçilmiş olması ne anlama gelir, ne sonuçları getirir?

Denilebilir ki, Susurluk ilişkilerinde zaten etkin bir yeri olan Doğru Yol Partisi böylece bu ilişkilerini resmileştirilmiş oldu ve daha da geliştirme sürecine girdi. DYP, devlete daha yakındır şimdi.

Belirtmek gerekir ki, Ağar'ın seçilmesi devletin yeniden görev verdiği, yeniden aktif şekilde kullanılacağı şeklinde değerlendirilemez. Susurluk'un kan, katliam, bin operasyonlarından sorumlu Ağar, yeniden görev vereceği günü, DYP teşkilatlarının örgütlülüklerini de değerlendirerek orada beklemeye devam edecek, öte yandan Susurluk devletine DYP çatısından desteğini sürdürecektir. Siyasetteki etkinliğini geliştirerek, kontrollerine faaliyetlerine yasal parti kılıfı geçirmenin rahatlığıyla örgütlenmeye devam edecektir bu arada.

Susurluk'un bugüne nispeten daha pervasız hareket ettiği, binlerce operasyona imza attığı, binlerce insanı katlettiği, kaybettiği, işkencelerden geçirildiği, infaz et-

tiği bir döneme yeniden ihtiyaç duyması tamamen mücadelenin gelişmesi, düzenin zorlanmasıyla ilgili olsa da, devlet el altında bu güçleri her zaman tutmaya devam edecektir.

DYP'nin düne göre saldırgan bir çizgiye gireceği olasılığı da gözardı edilecek bir durum değildir elbette. Gençlik teşkilatlarının "ülkü ocakları" tarzı örgütlenmesinden tutun da, deşifre olan, olmayan Susurlukçuların partide etkin görevler alarak kontra faaliyetlerini burada sürdürmesine kadar halka, ilerici güçlere karşı saldırganlıkta etkin kullanılması da beklenebilir. Ancak bunun da tek başına DYP'nin, Ağar'ın kendi kararıyla olmayacağı kesindir. Susurluk devleti ihtiyaç duyarsa, o gönüllü olur ve yerine getirir.

Ağar'ı DYP Genel Başkanlığına Sadece Delegeler Mi Seçti?

MHP'nin bile açıktan sahiplenemediği Susurluk'u aleni olarak sahiplenen DYP'nin genel başkanlığa adı Susurlukla anılan Ağar'ı seçmesinde öyle olağan olmayan bir şey yoktur. **"Kurşun atan da yiyen de şereflidir"** diyen Tansu Çiller, bir anlamda siyaseten kendi rakibini yaratan, meşrulaştırandır.

Ama, Ağar'ı meşrulaştıran, bir partinin başkanlığına

Susurlukçu Bir Halk Düşmanı

"Bin operasyon yaptık" diyordu Ağar Susurluk sonrası. Bu bin operasyonda akan kan bizimdi, halkındı. Kayıplar, katliamlar, işkenceler, provokasyonlardı bu operasyonlar. Gazi idi, 16 Mart idi, bombalanan gazeteler, yakılan köyler, infaz edilen devrimcilerdi.

12 eylülün işkencehanelerinde stajını yaptı polis olarak. İşkence yaptıkça, katlettikçe yükseldi.

1984-88 arasında "terör ve asayişten sorumlu İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı" idi. 1988'de Ankara Emniyet Müdürü. 1990'da İstanbul Emniyet Müdürü olduğunda, burada kaldığı iki yıl boyunca kan durmadı İstanbul sokaklarında, emniyetin işkencehanelerinden çılgınlıklar hiç kesilmedi, kaybetmeler seri şekilde yaşanırken, infaz operasyonları alenileşti. 1992'de Erzurum Valiliği'nin ardından 1993 Temmuz'unda Emniyet Genel Müdürü oldu. Bin operasyonlarını sürdür-

dükten sonra, 1995'de milletvekili seçildi. 1996'da 53. hükümette Adalet Bakanı oldu ve tutanakların ölüm orucuna girmesine neden olan genelgelere imza attı. Şevket Kazan O'nun yolundan yürüyerek 12 insanın katili oldu. 54. Hükümette İçişleri Bakanı olan Ağar, sonraki iki dönemde bağımsız milletvekili seçildi.

Elbette Ağar'ı anlatmak, bu ülkede en azından 20 yıllık bir kanlı tarihi anlatmakla mümkündür. Bu ise ciltler dolusu kitaplarla olabilir ancak! Düzen meşrulaştırdığını düşünse de, halkın nezdinde adı kanla, katliamla anılan Ağar'ın ciltler dolusu suç dosyası da yazılacaktır.

aday olacak rahatlığı, 'geçmişimde en ufak kötü bir şey yok' diyebilecek kadar pervasız olmasını sağlayan sadece DYP olmadı.

DEVLET: En başta devlet sahip çıktı Ağar'a ve korumaya aldı. Ağar'ın Susurluk'a karşı halkın sokaklara dö-küldüğü günlerdeki rahatlığının, açıktan ya da dolaylı Susurluk'u savunmasının altında yatan ana etken, dayandığı güç devlettir. Ağar, "çerezlikler" gibi tepkileri nötralize etmek için göstermelik yargılanacaklardan olmadığının bilmenin rahatlığıyla hareket etmiştir.

Dokunulmazlığını kaldırma tartışmalarında **Ağar'a sahip çıkan**, "büyük devlet adamı" **Ecevit** olmuş, yargılanmasına karşı oy kullanmıştır DSP.

Genelkurmay'dan bürokrasiye, emniyetten siyasilere kadar devlet sahip çıkmadan Ağar ne iki dönem bağımsız milletvekili seçilebilir, ne de DYP'nin başına geçebilirdi.

MEDYA: İkinci olarak medya sahip çıktı Ağar'a. Medyanın Susurluk gerçeğinin ortaya çıkarılmasında oynadıkları rol biliniyor. Medya bu sürecin özeleştirisini yaptı ilerleyen günlerde ve Susurluku meşrulaştırma yarışına girdiler.

Kimi kişi olarak, kimisi Susurluk politikalarına sahip çıkarak meşrulaştırmaya çalıştı Ağar'ı ve bunda en azından belli kesimler nezdinde çok da başarısız oldukları söylenemez. Doğan medyanın, Cem Uzan'ın Star'ının yayınlarını hatırlayın; "ya onlara yeniden ihtiyacımız olursa..." yazıları, "ne yaptysak vatan için yaptık" manşetlerini hatırlayın. Ve bugün DYP'nin genel başkanı olmasının ardından Ağar'ın adını hiçbir haberinde Susurluk ile yanyana getirmeyen medyaya bakın. Sanki Susurluk hiç yaşanmamıştı, Ağar Susurluk politikalarının belirlendiği "zirve"nin bakanı, ölüm mangalarının başı değildi.

DÜZEN PARTİLERİ: Tek tek kişilerin girişimleri dışında Susurluk'un karşısına parti olarak çıkan, Ağar'ın yargılanmasına çalışan hiçbir düzen partisi olmamıştır. İslamcısı "Susurluk faso fiso" diyerek, liberali susarak, "demokrati" karşı çıkıyormuş gibi yaparak meşrulaşmasına katkı sundular. Bu yüzden Ağar, kendisini yargılanmaktan kurtaran Ecevit'e minnettarlığını dile getirmekte, "MHP aklasaydı bu kadar sevinmezdim" demektedir. Ve işte bu yüzden Fadıl'ı meclisten derdest eden CHP'lilerin Ağar'a çıtı çıkmamaktadır. AKP derse-niz, onlar zaten devletin arkasında durduğu hiçbir şeye karşı çıkmamaya yeminliler.

"ÇİLLER-AĞAR-BUCAK"ÇILAR: Susurluk'un ilk ortaya çıkışında kimi kesimler Susurluk'un çerçevesini böyle çizdi. Biz "Susurluk devlettir" dedik, bugün bu tartışmasız hale geldi. Susurluk'un devletten soyutlandığı, şu bu kişi ya da falanca partiye indirgenmediği yerde, elbette devletin ordusu, polisi, bürokrasisi ile kendini Susurluk

dışında tutması ve Ağar'lara sahiplenmede daha cüretli davranabilmesinin zemini doğdu. Susurluk'a karşı mücadeleyi sonuna kadar götürmeyen ve en önemlisi MGK'nın izin verdiği kadar, onların çizdiği sınırlar içinde karşı çıkan bu kesimlerin Ağar'ın adını anıyor olmaları gerçeği değiştirmiyor. Siz bir bütün olarak Susurluk'un karşısına çıkmıyorsanız, gerçeğin çarpıtılmasına manivela oluyorsanız, düzen de adama sahiplenecektir elbette. Bu kesimler belli bir noktadan sonra, hatırlanacaktır, önlerine atılan çerezlik "Susurluk davası" ile avunmuş, avunmayan da yorulmuştur.

İşte Ağar böyle "meşrulaştı"!

CHP Muhalefet

Yapacak!

Kıbrıs'ta "Cicim Ayları Bitti"

IMF'de, Savaşta Sürüyor

CHP lideri Deniz Baykal "hükümetin cicim aylarının bittiğini" söyledi. Yani, muhalefet yapmaya karar vermiş CHP. İyi güzel, ama neye, nasıl?

Bu sözü Kıbrıs ile ilgili tartışmalar sırasında söyledi Baykal. Bu konudaki çatışmada MGK saflarından atışlar yapmaya başladı. MGK'cı muhalefet CHP'nin bir başka muhalefet yaptığı konu da "ihale yasasının ertelenmesi". Orada da yönü IMF'ye dönük. Temelde ertelenmesine karşı çıkılması gereken bir yasa olmasına rağmen, CHP'nin sorunu bu değil. IMF'nin, "yok öyle eş dost kapitalizmi, sadece büyük tekeller yiyecek" projesi çerçevesindeki düzenlemelerden biriydi bu yasa. CHP'nin karşı çıkışı da bu yüzden.

Peki başka **muhalefeti** ne var; yok.

IMF konusunda "cicim aylarını" sonuna kadar sürdürmeye hazır. Ne de olsa AKP ile aynı şeyi düşünüyor ve söylüyor. Halkın yoksulluğunda da bir muhalefeti olamaz bu yüzden.

Dikkat edin **savaş konusunda** da hiçbir muhalefeti, açıklaması dahi yoktur CHP'nin. Genelkurmay ne derse CHP orada duruyor.

F tiplerine, ölümlere ise itirazı baştan beri yoktur. Katliamı yapan generallerle 19 aralık öncesi yaptığı anlaşmaya hala sadıktır CHP! On-dan sonra gelsin "işkenceciler milletvekili olma-sın" şovları!

Bütün hapishanelerde 19 Aralık'ta Açlık Grevi

F tiplerinde ve diğer hapishanelerde bulunan,

DHKP/C, TKP(ML)-TİKKO, TİKB, MLKP, KAWA, TDP, THKP/C-HDÖ, PKK-DÇS Davası tutsakları adına, Ercan Kartal, Cemal Çakmak, Kenan Güngör, Yunus Aydemir, Mehmet Mamaş, Aytunç Altundal, Tuncay Kurtbaş, Erol Kangal tarafından yapılan yazılı açıklama ile 19 Aralık tarihinden itibaren süresiz açlık grevine başlandığı duyuruldu.

İki yıl önce tüm hapishanelerde yaşanan katliamın yıldönümünde başlayacağı(dığı) belirtilen açıklama metninde, devrimci tutsaklar şöyle diyorlar;

"19 Aralık 2000'den bugüne 2 yıl geride kaldı. 19 Aralık katliam saldırısı hala sürüyor. Faşizm, 19 Aralık 2000'de, ABD ve AB'nin desteğiyle, devrimci düşüncelerimizi ve kimliğimizi teslim almak için Cumhuriyet tarihinin en kanlı hapishaneler operasyonunu gerçekleştirdi. 19 Aralık katliam saldırısında, 28 devrimci tutsak, kurşunlanarak, kimyasal gazlarla, diri diri yakılarak katledildi. Yüzlercesi, işkencelerden geçirilip ağır yaralı olarak F tipi tabutluklara götürüldü.

19 Aralık 2002'de başlayan katliam saldırısı F tipi tabutluklarda, tecrit işkencesiyle hala sürüyor.

Faşizmin, devrimci düşüncelerimizi ve kimliğimizi teslim almaya yönelik katliam saldırısına 19 Aralık 2000'de kahramanca bir direnişle karşı koyduk. 3'ncü yılına giren direniş, F tipi tabutluklarda halen devam ediyor. Bugüne kadar direnişimizde 102 şehit verdik. Yüzlerce devrimci tutsak, zorla müdahale işkencesiyle sakat bırakıldı. Ama faşizmin hiçbir katliam saldırısı, devrimci düşüncelerimizi teslim alamadı.

Koşullarımız ve taleplerimiz ortadadır.

Tretman ve tecrit politikalarına karşı direniş devam ediyor. Kararlıyız, direnişimiz, taleplerimiz kabul edilinceye kadar sürecektir. 19 Aralık katliam saldırısını sürdürme politikasına son verin. Kararlılığımızı sınamaya kalkmayın.

Devrimci tutsaklar teslim alınamaz!

19 Aralık katliam saldırısını protesto etmek, tecrit işkencesine karşı direniş kararlılığımızla AKP hükümetini uyarmak için, **19 Aralık 2002 tarihinde, devrimci tutsaklar olarak Süresiz Açlık Grevine başlıyoruz.**

Kamuoyu ve halkımıza çağrımızdır:

Tecrit ölümdür. Tecritte ölümler devam ediyor. Ölümlere dur demek için, bağımsızlıktan, demokrasiden, haklar ve özgürlüklerden yanayım diyen herkesi direnişimize destek olmaya çağırıyoruz."

19-22 ARALIK ŞEHİTLERİ ÇEŞİTLİ ETKİNLİKLERLE ANILDI

TECRİTİN ALDIĞI YENİ BİR CAN ÖLÜM ORUCUNDA 103. ŞEHİT: BERKAN ABATAY

Dışarıda Ölüm Orucunu sürdüren Feride Harman'ın 15 Aralık'ta şehit düşmesinin ardından dergimiz yayına hazırlandığı sırada 20 Aralık 2002 günü Berkan Abatay da şehitler kervanında yerini aldı.

Uzun süredir bilinci kapandığında zorla müdahale için tutulduğu Bayrampaşa Cezaevi Hastanesi'nde şehit düşen Berkan Abatay, 4. ölüm orucu ekibinde 11 Mayıs 2001'de ölüm orucuna başlamıştı. 19-22 Aralık operasyonunu Ümraniye Hapishanesi'nde yaşayan Berkan, ölüm orucuna Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde başlamıştı. Tecrite karşı zorlu bir maratonun en uzun koşucularından olan Berkan, hala tecriti ortadan kaldırmayan AKP iktidarında 6.şehit , tecritin ortadan kaldırılması için bir çağrı oldu.

İSTANBUL

TAYAD'lı Aileler 19 Aralık 2002 Perşembe günü saat:11.00'de ellerinde karanfillerle Bayrampaşa Hapishanesi'nin önünde toplandılar. Bundan tam 2 yıl önce gerçekleştirilen "Hayata Dönüş Operasyonu" adı verilen katliamda şehit düşen evlatlarını anıyorlardı kızıl karanfilleriyle. Hapishane karşısında toplanan yaklaşık 70 kişiye polis ne yapacaklarını sorduğunda TAYAD'lı Ailelerin cevabı: "2 yıl önce gerçekleştirilen katliamda şehit düşenler için hapishane önüne karanfil bırakacağız" oldu. Karanfillerin bırakılmasının ardından alkış ve ıslıklara müdahale etmek isteyen polise aileler "Gidin 28 insanı katledenlere müdahale edin niye bize müdahale ediyorsunuz?" dediler. Eylem alkış ve ıslıklarla bitirilirken katılanlar sessizce olay yerinden ayrıldı.

ESKİŞEHİR

19 Aralık 2002 Perşembe günü saat 12.30'da Eskişehir Vardar İş Merkezi önünde 19-22 Aralık 2000 tarihinde yaşanan "Hapishaneler Katliamı'nı protesto etmek ve halen süren Ölüm Oruçları hakkında kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla basın açıklaması yapıldı.Yaklaşık 50 kişinin katıldığı basın açıklamasına Emek, Barış ve Demokrasi Bloğu (DEHAP bileşenleri), Halkevi, Atılım, Haklar ve Özgürlükler Cephesi katıldı. Basın açıklamasında "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "'Feride Harman Ölümsüzdür", "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun", "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganları atıldı.

Basın açıklamasının ardından bir grup Eskişehir Merkez Postahanesi'nden 'Devrimci Tutsaklara' kart atma eylemi gerçekleştirdiler.

Verwiers'te 19 Aralık Anma Toplantısı

18 Aralık günü Belçika'nın Verwiers kentinde Cephelilerle MLKP taraftarları tarafından ortak bir anma toplantısı düzenlendi. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı toplantı saygı duruşuyla başladı. Her iki örgüt temsilcilerinin konuşmalarından sonra soruların cevaplandığı toplantı üç saat kadar sürdü. "Yapmamız gereken, herkesin kendi ölçüsünde direnişe sahip çıkması, temel hak ve özgürlükler çerçevesinde mücadeleye katılmasıdır" denilen konuşmalar alkışlarla sona erdi.

HATAY

Devlet 19-22 Aralık'ta tüm hapishanelere "Hayata Dönüş" operasyonu adı altında 28 devrimci tutsağı katletmişti. Bu nedenle Antakya'nın Ekinci Beldesi'nde ölüm orucu şehidi Yusuf Kutlu'nun ailesinin evinde bir anma yapıldı. Şehit aileleri ve yoldaşlarının bulunduğu anmaya yaklaşık 40 kişi katılarak katliamı kınadı. Katliama ilişkin konuşmada, devletin "hayat kurtarıyoruz" deyip dozerlerle, gaz bombalarıyla, yakıcı maddeler kullanarak 28 devrimci tutsağı nasıl katlettiği anlatıldı. Daha sonra tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından tecridin insanlara verdiği zararlara değinildi. F tipinde işkencelerin devam ettiği, tecrite karşı ölüm orucu eyleminin hala sürdüğü, bu uğurda 102 insanın şehit düştüğü ve Zehra Kulaksız Ölüm Orucu (9. Ekip) Ekibi'nin ölüm orucuna başladığı da vurgulandı. Bunların ardından ülkemizdeki tecrit, cezaevlerindeki baskı, zulüm herkesedir denilerek birlik çağrısında bulunuldu. Daha sonra ABD'nin Ortadoğu'ya saldırısının nedenleri anlatıldı. Şehitler için dağıtılan yemeğin yenmesinden sonra türküler marşlar söylendi. Yusuf'un babası kuran okudu.

İZMİR

19 Aralık Perşembe günü saat 13.00'de Konak Sümerbank önünde, İHD İzmir Şubesi Cezaevi İzleme komisyonu ile TAYAD'lı Aileler, TUYAB, TAY-DER ortak olarak yaptıkları basın açıklamasında, 19 Aralık Operasyonunu protesto ettiler.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı basın açıklamasında katliamda şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra İHD Sekreteri Mıhrıban Karakaya açıklamayı okudu. Karakaya şunlara değindi : "Daha dört gün önce sonsuzluğa uğurlanan Feride Harman ile can yitimleri-

nin sayısı 102'ye ulaşmıştır.

İnsanlık dışı uygulamalara ve tecrite karşı tüm tutuklu ve hükümlülerin güvence altına alınması için herkesi göreve çağırıyoruz.

F tipi anlayışı "ölümleri" niteliği ile iki yılda yüzlerce cana mal olmuş, çağdışı bir uygulama olduğu kanıtlanmıştır, dendi.

Açıklamada "Duvara karşı tiyatro topluluğu tecriti anlatan gösterimde bulundu. Saat:13.00'de başlayan açıklamada "F tipi cezaevleri istemiyoruz, Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur, Hücre Ölümüdür İstemiyoruz, Faşizme Karşı Omuz Omuz, Yaşasın Halkların Kardeşliği, İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganlarıyla açıklama saat:13.30'da sona erdi.

MERSİN

19-22 Aralık katliamının yıldönümü nedeniyle 20 Aralık 2002 tarihinde TAYAD'lı Aileler filminin gösterimini düzenledi. Genel-İş Sendikası'nda saat 12:00'de gerçekleşen gösterime gazi ve şehit aileleri de katıldı. Film başlamadan önce izleyicilerden bir kişi şiir okudu. Daha sonra Tutuklu Aileleri Bülteni temsilcisi Sevtap Türkmen birlik ve direnişin yanında olma çağrısı yaptığı konuşmasında "Bu güne kadar 102 canımızı verdik. Onlarca canımız daha sırada. Onların ölümüne izin vermemek için seslerine daha çok ses katalım, Tecrite karşı çıkalım" dedi.

19 Aralık katliamının yıldönümü nedeniyle İHD Mersin Şubesi de saat 12:30 da bir basın açıklaması düzenledi.

19 Aralık katliamı nedeniyle Sosyalist Demokrasi Partisi saat 14:00 da bir basın açıklaması yaptı.

BURSA

19 Aralık 2000 katliamının yıldönümünde Bursa İHD tarafından Bursa Hapishanesi önünde yaklaşık 35 kişinin katıldığı basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasın Ayşe Batumlu okurken tecrit koşullarının kaldırılarak ölüm orucunun bu yolla bitirilmesi için hükümete çağrıda bulundu.

KOCAELİ

Kocaeli Belediye İşhanı toplantı salonunda DKÖ'ler yaptıkları basın toplantısıyla 19-22 Aralık katliamını kınayıp sorumluların yargılanmasını ve F tiplerinde süren tecrite son verilmesini istedi.

Saat 12.30'da 120 kişinin katıldığı açıklamaya Haklar ve Özgürlükler Cephesi, İHD Kocaeli Şubesi, ÖDP, EMEP, SDP, Tümbel-Sen, Belediye-İş 1 ve 2 No'lu şb, Alinterim Gazetesi okurları, ESP, Halkevleri, Tunceliiler ve Hacıbektaş-ı Veli Derneği katıldı.

Denilebilir ki aylarca Türkiye'yi "Kopenhag Zirvesi"yle yatırıp kaldırdılar. Başbakanlar, bakanlar, tekelci patronlar, holding medyasının kalemlşörleri, Brüksel'de AB kapılarında aylardır "bize tarih verin" diye yalvarıp durdular. Avrupa emperyalistleri "tarih mi versek, yoksa 'tarih için tarih' mi versek, yoksa hiç vermesek mi diye Türkiye'nin egemenlerini aşağıladıkça, onlar, daha fazla yalvar yakar oldular. Arada Tayyip gibi bir ikisi de "tarih vermezseniz biz yapacağımızı biliriz" demeye kalksa da, Avrupalı emperyalist, hiç diplomatik üsluba da gerek duymadan "hadi ne yapacağın söyle bakalım" cevabını verdi. Tabii, emperyalizme bu kadar bağımlı hale gelen işbirlikçilerin yapacakları bir şey yoktu. "Kasımpaşalılık" o noktada bitti.

Sonuçta da zaten, istediklerini elde edemeyip, deyim yerindeyse kuyruklarını bacaklarının arasına sıkıştırıp döndüler.

Döndüler, ama bu kez de yalvar yakar hallerini, boş tehditlerini unutturmak için "zafer kazanmış" havalara girdiler.

Zafer değil, tam bir onursuzluk tablosuydu Kopenhag'da yarattıkları tablo. Cephe tarafından zirvenin ardından 14 Aralık'ta yapılan 287 No'lu açıklamanın başlığı işte bu tabloyu özetliyordu: *"Avrupa'da 'tarih' değil, utanç sayfası yazdınız! Ulusal gururumuzla oynadınız, halkımızın onurunu çiğnediniz!"*

AKP'nin diplomasi çıkartması: "Bizde satılık bir yurt var"

Burjuva medya, "AKP'nin Brüksel ve Kopenhag çıkartması"nı öve öve bitiremedi. On yıllardır hiç bir konuda bu kadar yoğun bir çaba içine girilmemişti, Tayyip yememiş içmemiş koşturmuştu... Peki de, Avrupa'ya "bize tarih verin" derken karşılığında masaya ne konuluyordu, ondan hiç söz etmediler.

Oysa olayın özeti şuydu:

Türkiye'yi satılığa çıkarmışlardı. Türkiye için, netice itibarıyla daha fazla bağımlılıktan başka bir anlamı olmayan bir "tarih" almak adına, ülkemizin tüm zenginliklerini, değerlerini, toprağını, suyunu masaya koymuşlardı.

Amerika'da üsler, limanlar, Avrupa'da emperyalist şirketlere yeni ayrıcalıklar vadettiller.

Düne kadar Batı'ya "şeytan" diyen bir gelenekten gelen AKP'liler birden "çağdaş dünyacı" kesilmişlerdi. Bu kadar gayretli olmalarının sebebini Türkiye'yi çağdaş dünyaya katmak olarak açıklıyorlardı. Bu da yalandı tabii.

Gerçek başkaydı; eğer AB'den "müzakere tarihi" alabilirlerse, AB'den Euro'lar gelecekti! Dolayısıyla, ABD'de dolar için, Avrupa'da Euro için, herşeyi satılığa çıkardılar.

"Brüksel ve Kopenhag çıkartması"nın özeti buydu:

AKP, politika adına, Amerika'ya dayanarak Avrupa'ya karşı şantaj yapıyor; ABD'ye ve Avrupa'ya dayanarak da halkımıza karşı açlık ve zulüm politikalarını uyguluyor.

Ama bütün bunları Türkiye adına yaptılar. Bir ulusu, ülkeyi, halkı alay edilir duruma düşürdüler. Hayır; bunlar ülkemizi temsil edemez.

Avrupa'da "tarih" değil, utanç sayfası yazdınız! **Ulusal gururumuzla oynadınız** **Halkımızın onurunu çiğnediniz**

Emperyalizme bağımlılığı reddetmeyenlerin onuru yoktur!

Tehditlere bakın; "Onurumuzla oynatmayız... Eğer 2003'e tarih vermezlerse biz yapacağımızı biliriz... Avrupa bunun sonucuna katlanır... B planını yürürlüğe sokarız"...

Siz kim, emperyalist efendileri tehdit etmek kim? Herşeyi, ekonominizi, madenlerinizi, ordunuzu, borsanızı, kültürünüzü kısacası herşeyi ona teslim etmişseniz ne yapabilirsiniz ki? Kim sizin tehditlerinizi kaale alır?

Elbette emperyalist Avrupalılar da biliyorlardı hiç bir şey yapamayacağını. **"B planını uyguluyoruz"** sözlerinizin palavra olduğunu en iyi onlar biliyorlardı. Bu yüzden AKP'lilerin tehditlerini kaale almadılar. Sormak gerekiyor şimdi AKP'lilere:

Hani "onurunuzla oynatmazdınız"?

Sizin "onurunuz" sömürücülerin, zalimlerin onurudur. Onların da onuru yoktur!

Hani "istediğimiz tarih verilmezse, Avrupa bunun sonucuna katlanır" diyordunuz?

Dün, "onurumuzla oynamaktır" dediğiniz karar alındı AB zirvesinde. Şimdi o kararı "zafer" gibi yansıtmaya çalışıyorsunuz. Tehdit, şantaj, ardından dalkavukluk başladı.

Bu karar onursuzluk idiye, şimdi niye dut yemiş bül-bül gibisiniz.

Bu kararda bir onursuzluk yoksa, dün niye tehditler yağırdıyordunuz?

Sizin "onur"dan anladığınız budur işte; o da bir "pazarlık" malzemesidir.

Emperyalizme, faşizme boyun eğenler, hiç bir ulusu temsil edemezler!

AKP ve "yalvarma" turlarına katılan diğer kesimler, bunu kendi adlarına yapmış olsalardı; bu sadece onları aşağılamış, onların rezilliğini göstermiş olurdu.

"Büyük ülke, model ülke" diye diye, halkımızın yarısını açlık sınırına getirenler de, ülkemizi IMF, Dünya Bankası kapısında dilenci yapanlar yıllardır bu ülkeyi yönetenlerdir. AKP iktidarı da aynı politikaya, işbirlikçiliğe devam ediyor.

ABD'ye, Irak halkına karşı saldırınız meşru değildir, haklı değildir, size üs, liman, yol, asker yok diyemiyor.

Bunun yerine Özal gibi pazarlık yapıyor; "şu kadar milyon dolar olursa..." diyor.

Çok açıktır: **"Parayla, topraklarımızı ABD'nin savaş üssü yapanlar, parayla, komşu bir halkı satanlar, parayla, onurunu satanlar,**

hiç bir ulusun, hiç bir halkın, hiç bir inancın temsilcisi olamazlar."

AKP "milli iradenin" değil, emperyalistlerin ve oligarşinin temsilcisi-

sidir. Kendi koltuğunu sağlamlaştırmak, yağmalayacak kredi bulmak için bu ülke toprakları üzerindeki maddi, manevi herşeyi satılık gören bir iktidar, "müslüman demokratlık" adına zulüm uygulayan bir iktidar, F Tiple- rindeki 101 ölümü görmeyen bir iktidar, Avrupa'ya kendini beğendirmek için "işkenceye sıfır tolerans" gibi şatafatlı sözler söyleyip, hücrelerdeki tecrit ve işkenceyi gizleyen bir iktidar, halkı temsil edemez.

AKP iktidarı, sadece sömürenleri ve zulmedenleri temsil ediyor. Her zeminde onların çıkarlarını savunuyor, onların isteklerini dinliyor.

Yukarıda sözettiğimiz açıklamada söylendiği gibi: **"Sömürücünün, zalimin ulusal onuru da, dini inancı da yoktur. Onlar sadece paraya inanır, paraya taparlar. Herşeyi satarlar, ulusal onurları da, dinleri de satılığa çıkarılmıştır!"**

AKP, ulusal onursuzluğun, inançsızlığın temsilcisi olarak, ülkemizi, değerlerimizi, inançlarımızı satmaya devam ediyor!

Amerika'nın Irak'a Saldırısı:

Değerlendirilmesi Gereken bir FIRSAT MI?

Karşı Çıkılması Gereken Bir EMPERYALİST SALDIRGANLIK MI?

1 Aralık'ta "Amerikan imparatorluğunun saldırganlığına karşı" yapılan mitinge, HADEP çevresinin katılımının azlığı, doğal olarak herkesin dikkatini çekti. Neden böyle olmuştu? Kürt milliyetçiliğinin katılımının azlığının nedeni, örgütsüz-lük, miting için yeterince çalışmama gibi gerekçeler değil, esas olarak "politik"tir.

Kürt milliyetçiliği, Amerika'nın Irak'a saldırısı karşısındaki tavrını netleştirmemiştir. Daha doğru bir de-yişle, tavrı, yurtseverlik, devrimcilik, anti-emperyalistlik temelinde değil, tümüyle "pragmatik" bir çerçevede şekillendiği için, kah karşı çıkan, kah onaylayan iki farklı tutum arasında gidip gelmektedir.

Ekmek ve Adalet'in önceki sayıla-rında bu konuda defalarca yazdık. Kürt milliyetçi yazarların ABD müdahalesini açık açık destekleyen görüşlerini alıntı-larla aktardık, eleştirdik. O günden bu yana görünen odur ki, bu tavrı Kürt milliyetçiliğinin kendi içinde bir eleştiri ko-nusu olmadı. Bu tavrın bir özeleştirisine tanık olmadık.

Dolayısıyla Kürt milliyetçiliğinin savaşa karşı tavrındaki belirsizlik, ikirciklik, 1 Aralık'ta ortaya çıkmış değildir. 1 Aralık, mevcut durumun bir sonucu olmuştur.

Ya anti-emperyalist olunur;

ya "büyük güç"lerin rüzgarında savrulunur

KADEK'in savaşa karşı olup olmadığı milliyetçilik ve pragmatizm temelindeki hesaplarına göre değişkenlik arze-diyor. Daha önceki açıklamalarından bilindiği gibi, Kürt mi-lilyetçiliği "Amerikanın Ortadoğuya demokrasiyi getirece-ği"ni söylemektedir. Ve bu noktada da Irak'a saldırıya onay veren, sadece ABD'nin kendilerini de Barzaniler, Talabaniler gibi muhatap alınmasını isteyen bir tutum içindedir. Ancak emperyalizmin Ortadoğu'da oluşturmaya çalıştığı yeni dü-zende kendilerinin de yok edilmeye çalışılacağını gördükleri noktada ise "savaş karşıtı" bir konuma kaymaktalar.

KADEK yöneticilerinden Osman Öcalan'ın geçen hafta yaptığı açıklama, ABD'nin Irak'a müdahalesini "Kürtler için bir fırsat" sayan yaklaşımın sürdüğünü gösterdi.

"ABD önderliğinde Irak'a bir müdahale yapılmak istendi-

ğini, bu müdahalenin ne getirip götüreceğinin belli olmadı-ğını söyleyen Öcalan şunları ekledi: 'Müdahale Kürt halkı için bazı gelişmeleri açığa çıkarabilir. Kürtler böyle bir or-tamda adım atabilir. Bunun önü alınmak isteniyor. Oynanan oyunlar bu amaçlardır.'" (15 Aralık 2002, Yeniden Özgür Gündem)

Osman Öcalan'ın bu açıklama-sı ne yurtseverlik, ne anti-emperyalistlik içinde açıklana-maz. Çünkü bu açıklamada, ABD'nin Irak'a müdahalesine karşı çıkış yoktur. Bu açıklama-da oligarşinin ABD emperyalizmine destek vermesine karşı çıkış yoktur. Tüm Orta-doğu halklarına karşı oynanan

"oyun"u görmeyip, sadece, KADEK'e karşı "oynanan oyun" görülmektedir.

Evet, şurası açık ki, oligarşi, ABD'ye Irak saldırısında orta-k olurken, bu arada kendisi de KADEK'e saldırı hesabı yapmakta, ABD'yle bunun pazarlığını sürdürmektedir. Buna karşı çıkmak gerekir. Ama tüm karşı çıkışınız, sadece bun-dan ibaretse; yani "KADEK'e dokunulmayacaksa, ABD iste-diğini yapsın" diyorsanız, böyle bir tavrı **bencilcedir**.

Nitekim, bu bencilliğin kökeni eskilere uzanır.

"Biz ABD'nin Ortadoğu'da yapmak istediklerine bir şey demiyoruz" açıklaması yapılmıştır KADEK adına.

1991'deki saldırıda da, PKK aynı şekilde, saldırıya kar-şı çıkmayıp, bir halkın katledilmesinden kendileri için doğa-cak "fırsat"ı kollayan bir tavrı içinde olmuşlardır.

"KADEK'e dokunmayan emperyalizm

bin yaşasın" mı?

KADEK yöneticileri de dahil, hemen herkes gerçeğin far-kındadır. ABD'nin Irak'a saldırısının Kürtler açısından bir "fırsat" yaratabileceğini düşünen Osman Öcalan, aynı ko-nuşması içinde "ABD'nin, Kürt sorununun çözümü için değil, çıkarlarını yürütmek için çalıştığını" da söylemektedir. O za-man sorun nedir?

Sorun **dar milliyetçi** bakış açısidir.

Sorun en kaba haliyle **milliyetçi bencilliktir.**

Emperyalizm de işte bu zemin üzerinde oynamaktadır zaten.

Sen, halkların değil, emperyalist tekellerin çıkarına olduğunu çok iyi bildiğin bir saldırıyı, “bana yararı olur” diye desteklersen, aynı şeyi başka ülkeler, başka halklar, başka örgütler de yaparsa, ne olur? Ne olacağı belli, emperyalizm işte bu zeminde halkları bölüp parçalar, halklar, örgütler, ülkeler emperyalizme karşı ortak çıkarları temelinde asla bir araya gelemezler.

Milliyetçi bencillik ve pragmatizm, halkın mücadelesini ve birliğini zayıflatıyor

Kürt milliyetçiliğinin bu tavrı, bugün halkın ve solun birliği açısından da önemli bir zayıflık yaratmaktadır. Şu anda Kürt milliyetçiliğinin halkın muhalefetine “ihtiyatlı” katılımı, hem Amerikan imparatorluğuna karşı mücadeleyi, hem halk güçlerinin ortak bir cephe oluşturmasını engelleyen, yavaşlatan etkenlerden biridir.

Bugün “Emek Barış Demokrasi Bloku”nun da en zayıf ve zaafı yanı budur. Blokun diğer üyeleri, Blokun 1 Aralık eyleminde kendini göstermesi üzerine bir çok çağrılar yaptılar. Ama bu çağrılar HADEP’i etkilemedi. Blok içinde yeralan almayan tüm sol, Kürt milliyetçiliğinin bu yanını görmek zorundadır. Bu meseleyi örtbas etmek, ne mücadeleyi, ne birliği geliştirmez. Bir EMEP’li bloka ilişkin şunları yazıyor mesela:

“Halk bu saldırıya karşı. Blok da karşı. Üstelik somut olarak **Irak saldırısına karşı barışı savunmak, Blokun kuruluş amaçlarından biri. Blokun siyasi platformunun temel eksenlerinden biri özellikle bu açıdan barışın savunulması. Zaten bu nedenle blok, kendisini, başka sıfatlarının yanı sıra Barış Bloku olarak tanımladı, tanımlıyor.**” (Mustafa Yalçın, 11 Aralık 2002 Özgür Politika)

Bu tür yaklaşımlar, çözümleyici değil, olsa olsa geçiştirmecidir. Blok’un adında yer alan “barış”ın genel bir anlamı olduğu varsayılabilir, ama özel olarak bunun Kürt milliyetçiliğinin sloganı olduğu, “Irak saldırısına karşı barışı savunmayı” değil, Kürt milliyetçiliğinin oligarşik düzenle barışını ifade ettiği, bu ülkede siyasetin içinde olan hemen herkesin bildiği bir gerçektir. Bunlar “Bloka” ilişkin, “Blok”un halkın muhalefeti temsil ettiği gibi, Kürt-Türk halklarının ittifakı olduğu gibi, zorlama yorumlardır.

Bloka olmayan misyonlar, roller yükleyip, onu yaldızlayıp varılacak bir yer yoktur. Tersine, ideolojik, politik, örgütsel tüm gerçekler olduğu gibi ortaya konulmalı, birlik bu gerçekler üzerinde inşa edilmeye çalışılmalıdır.

Kürt milliyetçiliği, yerini Amerikancı dünya düzeninin içinde değil, dünya halklarının safında seçmelidir!

Savaşın devrimciler tarafından “fırsat” olarak kullanıldığı

örnekler vardır tarihte. 1. ve 2. emperyalist paylaşım savaşlarının yarattığı ortam devrimci hareketler tarafından bu yanıyla değerlendirilmiştir. Halkın iktidarı için, devrim için değerlendirildiği için bir “fırsat” olmuştur. Fakat, emperyalistlerin hesapları içinde kendine bir şey düşeceği beklentisiyle yapılan politika, emperyalizmin tahakkümünü güçlendirmekten başka bir şey değildir.

Öcalan’a uygulanan tecrit karşısında KADEK yönetimi “Savaşmayı tartışınız” açıklaması yapıyor. Tartışsınız, tartışmazsınız, o ayrı bir konu. Ama politik olarak **emperyalizm karşısındaki yerinizi tartışmak zorundasınız. Savaş da zaten ancak o zaman bir anlam taşır. Bu tartışma yapılmadan savaşsın savaşmamayı tartışmak altı boş bir tartışmadır. Yine en fazla “taktik bir manevra” anlamı taşır.**

Emperyalizmin ve oligarşinin düzeni içinde yer tutma politikası, Kürt milliyetçiliğini her konuda bu “ikilem”in içine sokacaktır. Savaş konusunda olduğu gibi, karşı mı çıkacak, onaylayacak mı, seçimlerde olduğu gibi, solla mı, burjuva düzen partileriyle mi ittifak yapacak, hep bu “iki arada bir derede” olma hali yaşanacaktır.

KADEK’e, HADEP’e çağrımız, yerlerini tereddütsüz, ikirciksiz biçimde halkın ve solun saflarında almasıdır. Kürt halkı için eğer “fırsat”lar, ancak bu saflarda yer alarak ortaya çıkarılabilir. Emperyalizm ve oligarşi, Kürt halkına hiç bir “fırsat” vermeyecektir; bundan emin olabilirsiniz. Emperyalizm tüm dünya halklarını örgütsüzleştirme, sindirme operasyonu yürüten, oligarşi, bırakın hakları ve özgürlükleri tanımayı yocketme politikalarında ısrar ederken, farklı beklentiler içine girmek, siyasi körlüktür. Artık görmek zorundasınız ki, “barış, uzlaşma” politikalarını haklı çıkarmak için, emperyalizme ilişkin, Türkiye’nin demokratikleşmesi üzerine yapılan tüm tahliller, iflas etmiştir. Ne emperyalizmin, ne de Türkiye gerçeğinin İmralı’da tarif edildiği gibi olmadığı açığa çıkmıştır. Bunu kabul etmek zor da olsa, zorunludur.

Solun Beyni

Dostlar alışverişte görmesin! Halk ciddiyetimizi ve pratiğimizi görsün!

Burjuvazinin ve solun politika yapış tarzı, doğal ki, kökünden bir farklılık arz etmeli. Yapılan iş, biçimde ve muhtevada farklı olmalı.

Düzen partilerinin “toplantıları”, konferansları”, “panelleri” esas olarak göz boyamaya yöneliktir; demokrasıcılık vitrinini süslemek içindir.

Burjuvazinin ilişkilerinde esas olan, “hür teşebbüs, serbest rekabet” adı altında birbirinin kuyusunu kazma, alavere-dalavere, tehdit, şantaj ve zordur.

Ama bütün bunların yanına şunu da eklemek gerekir; burjuvazinin kendi düzenini sürdürme konusunda da bir ciddiyeti vardır. Düzenin bekası için yaptığı toplantılarında, konferanslarında, “kitlelere (tribünlere) yönelik olarak yapılanlardan farklı olarak bir ciddiyet ve sonuç alıcılık vardır.

Niçin böyle bir giriş yaptık? Çünkü, şu an, bu farklılığın, burjuvaziyle solun politika yapış tarzındaki farklılığın en keskin hatlarıyla ortaya konulması gereken bir andır.

Önceki sayımızda da belirttiğimiz gibi, birlik konusunda, solun büyük bölümünde ortak düşünce ve eğilimlerin arttığı görülüyor. Bu birliğin “halk cephesi” şeklinde, sadece temsilcilerin bir araya geldiği değil, hayatın her alanına uzanan örgütlülüklere sahip olan bir birlik şeklinde olması ortak eğilimlerden biri. Bu ortak eğilim, esas olarak tartışmalar sonucu ortaya çıkmış değil. “Akıl yolu birdir” diye de açıklanabilir, hayatın dayatması, pratiğin zorlaması diye de... Yine hemen herkesin hemfikir olduğu bir başka konu, böyle bir birlikteliğe giderken, en geniş katılımın sağlanacağı bir tartışma zemininin oluşturulması, bir konferans düzenlenmesidir.

Konferans ne için yapılacak? Şimdi bir konferans var gündemde. “Blok” içinde yer alan partiler bir konferans kararı almışlar. Ama bu konferansla gerçekte neyi amaçladıkları, eğer halk cephesini amaçlıyorlarsa, kendilerinin yapmayı düşündüğü şe-

kildeki bir konferansın buna hizmet edip etmeyeceği tartışmalıdır.

Çünkü; ne konferansın yapılma zamanı, ne biçimi, neyin nasıl olacağı, hiç bir tartışma yoktur ortada. Biz düzenliyoruz, gelin katılın havası egemendir. Peki gelip katılalım. Sonra?

Böyle bir tartışma (konferans) herkesin gelip birşeyler söylediği, sonra herkesin evine, derneğine döndüğü bir toplantıdan öteye geçmez. Ne bir karar alınabilir, ne somut bir adım çıkar. Öyle yapılan bir toplantının sonucu ancak böyle olur.

Eğer sonuç almak isteniyorsa, böyle olmaması gerektiği ortadadır.

Devrimci, yurtsever, ilerici hareketler ve kurumlar arasındaki ilişkiler, bu ilişkilerin halkın mücadelesini geliştirmesi isteniyorsa, dayatmacı, göstermelik olamaz.

Konferans ne için yapılacak?

Sol, ilerici, devrimci, demokrat siyasetleri, kurumları, kişileri birleştirmek için değil mi?

O zaman daha baştan “*ben yapıyorum, gelin katılın*” tavrıyla bu sonuç elde edilemez.

Ülkemizde bu tip çok toplantılar yapılmıştır. Bunlardan sonuç yaratan, birlik amacına ulaşan bir tanesini hatırlıyor musunuz? Boşuna zihninizi yormayın, hatırlayamazsınız. Çünkü yok!

Halk cephesi konusunda samimi ve iddialı olanlar, bunu pratikte, atılan her adımda göstermek durumundadırlar. Bu ilişkiler içinde, yılların oluşturduğu güvensizlikleri asgariye indirmek durumundayız.

Onu dıştala, buna emri vaki yap, sonuçta yine herkes kendi başına kalır. Konferanstan amaçlanan, “*işte oturduk, değerlendirdik, ne kadar birlikten yana olduğumuzu da gösterdik*” demekse, evet, bu tarzla, böyle bir amaca ulaşılabilir. Ama eğer gerçekten sonuç almak istiyorsak, böyle bir cephenin gerekliliğine ve olabilirliğine inanıyorsak, konferans da doğru düzgün örgütlenmelidir.

Halk güçleri, en az düzen güçleri kadar ciddiyet ve kararlılık gösterebilecek mi? Ciddiyeti, sorumluluğu, bilgi ve tecrübeyi bir araya getirmeliyiz. Bakın, Avrupa Birliği denilen emperyalist kurumda, emperyalist ülkeler, aslında bir çok konuda birbirini yiyor, ama bakın, hayati konularda da tartışıyorlar, gerekirse komisyonlar kuruyorlar, ama bir biçimde anlaşıp ortak bir karara varıyorlar. Tür-

kiye'nin egemen sınıfları da böyle yapıyor. **Düzen partileri**, birbirine herşeyi söylüyor, ama iş IMF programlarının uygulanmasına gelince, MGK perspektiflerinin uygulanmasına gelince, bir karar alıyorlar. Çünkü iktidar bilinciyle, düzene karşı sorumlulukla davranıyorlar. **Halk güçleri de**, kendi cephesinden bunu başarmak zorundadır. Örgütlü halk güçleri, halka karşı sorumluluk bilinciyle, bugünün en acil ihtiyacını, bir birlik ihtiyacını karşılayacak kararı almalıdırlar.

Konferans bu tarz yapıldığında, böyle olmasına neden olanların bu konferanstan "grup çıkarları"nın dışında bir beklentileri olmadığı, halk cephesi konusunda samimi olmadıkları düşünülecektir. Birlikteliğin asgari gereklerini yerine getirmeyip "biz yaptık, gelin" tavrıyla, "Blok genişlemeli" diyen Blok üyeleri, kimle, nasıl genişletecekler bloğu?

Bu kafa ve bu tarz, en geniş birliği sağlayamaz. Sol içinde, demokratik kurumlar nezdinde, halk nezdinde güven yaratamaz.

Güveni, ciddiyetimiz ve sonuç almadaki ısrarımızla yaratmalıyız öncelikle.

Tüm solun çeşitli biçimlerde ve düzeylerde karşı karşıya olduğu açmazları, zayıflıkları, gücü, yetenekleri ve güçsüzlükleri sır değildir. O zaman gerçekçi ve samimi olunmalıdır.

Biz sonuç almak istiyoruz! Birlik konusunda önerimizin özeti şudur: **Demokratik bir halk cephesi oluşturmaliyiz. Bu cephe, halk meclisleri tarzındaki örgütlenmelerle kitle içinde, hayatın çeşitli alanlarına yayılmalıdır.**

Bunu mümkün kılabilmek için, oligarşinin icazetini esas alan kaygılar, hesaplar, buna bağlı manevralar, terkedilmelidir. Aman şunla yanyana gelmeye- lim, aman şu konuda düzenle çatışmaya girmeyelim anlayışı, kimilerini alabildiğine küçültmüş, kimilerini geniş kitlelerden ayrı düşürmüştür. Bu politika ve yöntemlerle kimsenin gelişemediği açıkça görülmüştür. Halkın muhalefeti, sol muhalefet, Kopenhag kriterlerine hapsedilemez; açlığa karşı mücadele Türklere, zulme karşı mücadele AB'ye bırakılamaz. Sol kendi kavramları ve çözümleriyle çıkmalı halkın karşısına. Kopenhag kriterlerini değil, halk demokrasisini tartışmalı, onu hedef gösterebilmeliyiz. Hakları "söke söke alma" anlayışını, ruhunu, kültürünü canlandırmalıyız. Halk cephesi işte bunu başarmak içindir. Bunu başarmak **ciddiyet, sorumluluk, planlılık ve emek** gerektirir.

Tüm sol, önce bunları ortaya koymalıdır.

Amerika Protesto Ediliyor

Amerika'nın Irak'a saldırı hazırlıklarına karşı hafta sonunda Ankara'da bir miting düzenlenirken, (dergimizin baskısına yetişemediğinden yayınlamıyoruz) Türkiye ve dünyada çeşitli protesto eylemleri de sürüyor.

GAZİ MAHALLESİ: Gazi Halk Meclisi'nin Mahalle'lerinin uyuşturucu, fuhuş yuvası haline getirilmek istenmesine karşı başlattığı eylemler, Amerikan saldırganlığını protesto ile birleştirilerek sürüyor. Bu hafta yapılan eyleme katılan yaklaşık 100 kişi, meşalelerle Gazi mahallesi sokaklarında, **"Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Irak'ta Savaş İstemiyoruz, Irak Halkı Yalnız Değildir"**, sloganlarının yanısıra ölüm orucu ve "Gazi'de Fuhuş, Çete İstemiyoruz" sloganlarını haykırdı.

SAMANDAĞ: Hatay-Samandağ'ında ABD İmparatorluğunu protesto eylemi çocuklar tarafından gerçekleştirildi. Yeşilada Mahallesi çocukları ailelerinin alkışları arasında "Savaşa Hayır, Çocuklar Ölmesin" sloganlarıyla yürürken, ellerinde de, **"Irak'ta Saldırı'ya Son"** ve **"Türkiye-ABD İşbirliğine Son"** dövizleri taşıdılar.

İZMİR: Savaşa Karşı Girişimi Konak Sümerbank önünde 14 Aralık'ta yaptığı eylemle Amerikan saldırganlığına karşı çıktı. Yapılan açıklamada emperyalizmin saldırılarından örnekler verilirken, **"Kendi bedenlerinin iki katı büyüklüğündeki bombaların altında kalacak çocuklarımız."** denildi.

FRANSA: Paris'te komünist, sosyalist ve ilerici güçlerin bir araya gelerek "bu bir petrol savaşıdır, emperyalist bir savaştır" denildi. Gösteriye 10 bin kişi katıldı.

GÜNEY KORE: İki Güney Koreli gencin yankilerce öldürülmesini protesto gösterileri sürüyor. Geçen hafta biraraya gelen 100 bin kişi, topraklarında Amerika-lıları istemediklerini haykırdılar.

Faşistler Saldırdı, İdare Soruşturma Açtı

Trakya Üniversitesi'nde bir süredir polis gözetiminde yaşanan faşist saldırılara üniversite yönetimi de saldırıya uğrayan devrimci demokrat öğrencilere açtığı soruşturmalarla katıldı. Böylece cunta yıllarından sonra yeniden derlenip toparlanmaya başlandı. Süreçte sıkça yaşanan polis-idare-sivil faşist ittifakı ile Edirne gençliğinin örgütlenmesinin önünü kesilmek isteniyor. **Edirne Gençlik Derneği Girişimi** yaptığı açıklama ile yaşanan olayları özetledi ve "haklı mücadelemize devam edeceğiz" dedi.

Yapılan açıklamaya göre, 22 Kasım'da faşist bir grubun dört devrimci öğrenciye saldırmasıyla başlayan faşist saldırı, bu olayın ardından Selimiye yurdunda 5 devrimci öğrencinin kalaslar, demirlerle dövülmesiyle gelişti. Sivilleştirilmiş polis teşkilatı gibi çalışan **Özel Güvenlik Birimleri'nin** (ÖGB) gözleri önünde, faşistlerin "ülkücü hareket engellenemez" sloganları ile yaşanan saldırıda, polisin de çağırılmasına rağmen saldırı bitene kadar gelmemesi, saldırıların planlı bir şekilde yaşandığını ortaya koydu. Ancak planlı saldırı onlarla sınırlı kalmadı. Ertesi gün Ayşekadın Kampüsüne gelen faşist grup saldırı ve satışmalarını günboyu sürdürürken, akşam saatlerinde okul dışında toplanan ve öğrencilikle ilişkisi olmayan silahlı faşistler polis ve ÖGB'lerin hiçbir engellemesi-

ne maruz kalmadan okula girdi.

Edirne İHD'nin girişimleri muhatab bulamazken, iktidarın "insan hakları ihlallerini önlemek amacıyla" diye kurduğu **Edirne insan hakları masası** sorumlusu Selin Parlar'a öğrencilerin yaptığı başvuru, "muhatabınız ben değilim" diyerek geri çevrildi. Devletin polisi, göstermelik kuruluşları ve bekçi köpeği faşistleri tarafından cangüvenliği yokedilen gençlik üç gün boyunca okuldan toplu çıkışlar yaparak, kendi güvenliğini sağlamak durumunda kaldılar.

Günler öncesinden öğrencilikle ilişkisi olmayan faşistlerin Edirne'de toplanmasıyla başlayan organize saldırılar sürerken, kutsal ittifakın son halkası olan rektörlük de, 50 devrimci-demokrat öğrenci hakkındaki disiplin soruşturması açarak, saldırıların bir parçası da benim dedi. Rektörlüğün muhalif sesleri susturma saldırıları bununla da sınırlı kalmadı. Gençliğin yozlaşmasını düzenlerinin huzuru için çare gören faşist idare, bazı kültürel toplulukların faaliyetlerini de durdurdu ve Eğitim Fakültesi yönetimi hakkında da soruşturma başlattı.

Edirne Gençlik Derneği Girişimi mücadelelerinin sürecini belirtirken, yaşananların sağ-sol çatışması değil, planlı bir faşist saldırı olduğunun altını çizdi.

Eskişehir Gençlik Derneği Açılış Şenliği

Kuruluşunu bir süre önce tamamlayan **Eskişehir Gençlik Derneği**, 13 Aralık günü gerçekleştirdiği şenlikle Eskişehir gençliğiyle buluştu.

Ticaret Odası Konferans Salonu'nda 200 kişinin katıldığı şenlik Gençlik Derneği semah grubunun "**Gelin Canlar Bir Olalım**" semahıyla başladı. Semah gösterisinin ardından derneğin kuruluş amacını anlatan bir konuşma yapıldı. Konuşmada zamanını kafelerde, barlarda harcayan gençliği, oralardan çıkarıp önce kendi geleceğine sahip çıkan, sonra da kendi kültürüne, ülkesine ve halkına sahip çıkan bir gençlik yaratma yolunda örgütlenmeyle birlikte adımların atılabileceğini, bunun da gençlik derneği olduğu belirtildi. Konuşmanın ardından "Boran Halayı" müzik grubunun dinletisi ve halk oyunları gösterileri izleyicileri coşturdu. Sevinci, hüznü, yoksulluğu ve kültürel zenginliği ile zulme olan bitmez öfkesi ve direncini dile getiren şiirler okuyan Gençlik Derneği şiir grubu, "**Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine**" çağrısı ile dinletisini bitirdi. Bu çağrıya Ankara İdil Can Kültür Merkezi Müzik Topluluğu da türkülerle katıldı.

Kocaeli Gençlik Derneği Kuruldu

Bir süredir kuruluş çalışmaları devam eden KOCAELİ GENÇLİK DERNEĞİ 17 Aralık'ta yaptığı başvuru ile faaliyetlerine resmen başladı. Önümüzdeki süreçte gönüllü eğitim topluluğu, halk oyunları, tiyatro grubu gibi faaliyetlerde bulunacağını bildiren gençlik derneği yetkilileri, çalışmalarını İnönü Cad. Ataer İşhanı No:184 Kat:5 Daire:46 adresinde sürdüreceğini bildirdi.

Adıyaman'da Açıklama ve Panel

İHD Adıyaman Şubesi 14 Aralık günü insan hakları ihlalleri ve haklarımız konulu düzenlediği basın açıklaması ve panele **Adıyaman Gençlik Derneği Girişimi** de katıldı. İHD Şube Başkanı Bekir Gürbüz açıklamasında ölüm orucunu, "cezaevleri sorunu çözülmesi" şeklinde ifade ederken, 200 kişinin katıldığı açıklamanın sonunda Demokrasi Platformu "Demokratik Anayasa oluşturulması" talebiyle bir imza kampanyası başlattı. Aynı gün "AB ve Demokratikleşme" konulu bir de panel düzenlendi.

Sekiz trilyonun hayali ve bir “aile çetesi”nin hali

Sekiz trilyon... yani rakamla, 8.000.000.000.000... Umarız doğru yazmışızdır. Çünkü yazması pek de alışılmış bir şey değil. Hele hayali... Hayali daha zor belki de.

Evet, milli piyango idaresi, bu yılbaşı çekilişinin büyük ikramiyesinin tam 8 trilyon olduğunu açıkladı. **“Faize, harama, kumara karşı”** bir “islamcı” iktidara da çok yakıştı doğrusu!

Yoksulluk, işsizlik, açlık, çaresizlik büyüdükçe, piyango-da büyük ikramiye miktarı da büyüyor. Milli Piyango’da-ki ikramiye miktarlarını yıl yıl alt alta dizin, Türkiye’nin yakın tarihindeki yoksullaşmanın, paranın değer kaybetmesinin tarihini pekala onlara bakarak yazabilirsiniz.

Halkın sorunlarını çözemeyen iktidarlar, onları boş hayallerin bataklığına sürüklüyor. Onları ya holdinglerin yardımlarından, ya kumardan, piyangodan medet umar hale getirmek istiyor.

Nimet Abla gişesi önünde 8 trilyonun hayaliyle kuyruğa girmiş insanlarımıza soruyor muhabir; size çıkarsa ne yapacaksınız?

Ev alıyor, araba alıyor, tatile gidiyor, çocuklarını evlendiriyorlar, ama illa hepsi lafının sonunda fakir fukaraya yardım edeceğim, hayrat kuracağım diyor. Yapabilir, yapamaz ayrı. Ama çaresizlik, terkedilmişlik öylesine işlemiş ki beyinlerine. İlk akıllarına yine çaresizler, terkedilmişler geliyor. Bu cevaplar, bencilliğin mikrobunun henüz tüm beyinleri teslim alamadığını da gösteriyor.

Fakat durum yine de acı. Piyango bayilerinin önünde kuyruğu girenler, örgütlenip meydanlara çıkmadığı sürece, onların kaderi, onların yoksulluğu değişmeyecek.

*

Gazetelerin “Büyük ikramiye 8 Trilyon” başlıklarını attığı günlerde, bir başka haber daha yeraldı. Çok çarpıcı bir haberdi bu.

“Gaziantep’te arife günü sular idaresini soyan 3 kadın yakalandı. Anne Emine Yaprak (40), gelin Kudret (19), kay-

nana Ayşe Kılıç (54), 1.8 milyar ve silahla ele geçti.”

Üç kadın gerçekleştirmişti soygunu.

Onların yılbaşını bekleyecek halleri yoktu. 8 trilyonun hayali, o anki ihtiyaçlarını, sorunlarını çözüyordu. 3 kadın (anne, gelin, kaynana) çocuklara bayramlık giysi almak ve diğer ihtiyaçlarını karşılamak için yapmışlardı soygunu.

Açlık kalıpları yıkıyor. Bazı gazeteler “aile çetesi” diye yazdı. Evet, üç kadının (ikisi gelin-kaynana), yanyana gelip böyle bir soygun yapacağını kim düşünebilirdi. Ama açlık, sefalet ve çaresizlik, umutsuzluk o boyutlardaki düşünülme-yenler oluyor.

“Sanıklar” yakalandıktan sonra, adet olduğu üzere polis müdürlüğünde açıklama yapılıyor. Emniyette masanın üstünde “suç aletleri” sergileniyor. Soygun sırasında mütecten aldıkları silahın dışında bir şey daha var masada:

Çocuklara bayramlık olarak alınan kazaklar!

Masanın üstünde “suç kanıtları” olarak sergilenen kazaklar, kimin suçunu gösteriyor acaba, üç kadının mı, soygun düzeninin mi?

Bu düzen böyle sürdükçe, daha çok böyle “çete”ler çıkacaktır. Yarın, öbürün, polisin suç kanıtlarını sergilediği masalarda, bıçakların, tabancaların yanında, **etler, ekmekler, süt şişeleri** görürseniz hiç şaşmayın!

Küreselleşme Yoksullaştırıyor!

Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu’nun hazırladığı “Dünya Nüfusunun Durumu 2002” başlıklı raporda şu vahim rakamlar yer alıyor:

- Yoksul ülkelerde ölüm yaşı 55’in altına düşerken, zengin ülkelerde bu rakam 77’ye yükselmiş durumda.

- 6 milyar olan dünya nüfusu 2050 yılında yaklaşık olarak 9 milyara ulaşacak. Önlem alınmadığı takdirde, nüfus artışıyla birlikte yoksulluk da korkunç boyutlara ulaşacak.

En yoksul ülkelerde yaşayan insan sayısı 692 milyondan 1 milyar 820 milyona yükselecek. Az gelişmiş ülkelerde yaşayanların sayısı 2002 için 5 milyar olarak belirlenirken, bu sayının 2050’de 8 milyara çıkacağı tahmin ediliyor.

- Raporla göre en zengin ülkelerde çocuk ölüm oranı yüzde 8 iken, en yoksul ülkelerde bu oran yüzde 92’lere kadar çıkıyor.

Küreselleşme yoksullaştırıyor, yoksulluk içinde öldürüyor. Emperyalizmin bağımlılık zincirlerinden çıkılamadığı sürece de yoksullaştırmaya ve öldürmeye devam edecek!

Müştak Amca'yı Armutlu'da Andık

Aydın, şair direnişin dostu Müştak Amca (Erenus) Armutlu'da düzenlenen ve Armutlu halkı ile TAYAD'lı ailelerin yoğun katılımı ile 40 yemeğiyle anıldı. Eşi Bilgesu Erenus'un isteğiyle Küçükarmutlu Cemevi'nde verilen yemekte Bilgesu Erenus ve oğlu Ali halka türküler şarkılar söylediler. Armutlu'nun yoksul çocuklarına getirdiği şekerleri dağıtan Ali Erenus, sözlerini babasının yazdığı şarkının ardından 'Comandante Che Guevara' şarkısını gitarıyla çalarken, kısa bir de konuşma yaptı.

Gerek cenazesinde gerekse 40 yemeğinde babasının hep yanında oldukları için Armutlu halkına çok teşekkür ettiğini söyleyen Ali'nin ardından **Bilgesu Erenus** da, "biraz sizinle dertleşmek istiyorum" diyerek eşine bir tek Armutlu halkının sahip çıktığını belirtti. Erenus konuşmasını şöyle sürdürdü;

"Ben Müştak'ın cenazesinde sadece onun için ağlamıyordum. Gülsüman geliyordu gözümün önüne, Zehra, Sevgi, Canan... hepsi gözlerimin önüne geliyordu. Ve bu güzel anaların acıları. Ve benimle acımı paylaşmaya gelmişlerdi. Bugün de aslında bir görevi yerine getirmek için gelmiştim. Ama yine bambaşka duygular içindeyim. Hapishanesiz bir dünya istiyorum. Çocuklarımız oralarda ölmesin istiyorum. Ve bundan sonra ömrümün sonuna kadar bunun için mücadele edeceğim".

Kahraman kız kardeşlerin babası Ahmet Kulaksız ise anmanın başında yaptığı konuşmada, kısaca Armutlu direnişi sürecinden tanıdığı Müştak Amca'yı anlatırken şöyle dedi;

"Müştak Amcamız dışarıda ölüm orucu yapılır-

Müştak Erenus

*Merhaba gün ışığı
Merhaba yeşilinde yaşamayı
özlediğim gelin ağaç.
Pembe bulutlardaki güzel kuşlar,
Dost insanlarım, merhaba.
Hele bir alıssın ışığa şu gözlerim.
Ellerimle tekrar ve teker teker
sizlere dokunayım bir kere.
Şöyle güneşte kayalım bir parça
Ve biraz durayım.*

ken ilk kez evini açma cesaretini göstermiş bir aydınımızdır. Kendisi arkadaşımıdır. Keşke daha önce tanıma fırsatım olsaydı."

Yemeklerin dağıtılmasının ardından anma etkinliği sona erdi.

Müştak Amca'nın Aydınla Çağrısı

Aydın ve sanatçılarla bir toplantısında, "sanat son görevini yapıyor" diyerek Armutlu'da nöbetler tutalım demişti Bilgesu Erenus. Gelmedi aydın. Direniş mahallesinin yoksulları, direnişin dostu Müştak Amcaya karşı son görevini yaparken, yeni bir çağırıydı bu aynı zamanda.

Aydınlarından, aydınlara bir çağırıydı. Müştak amcanın, eşinin çağrısıydı.

Yüzünüzü yoksul halka dönün, çıkın Beyoğlu'ndan, Kadıköy'den Armutlu'ya gelin, Gazi'ye gidin, İkitelli'nin susuz, yolları çamurdan geçilmeyen mahallelerindeki insanlara uzatın elinizi. Varsa bir aydınlığınız onları aydınlatın, zulmün karşısında halkın yanında olun. Ne düzinelerce kitap yazarak, ne binlerce sanat eseri ortaya koyarak aydın olunmaz; aydın halkının içinde olan, onun gibi yaşayan, onun gibi düşünen, yoksul toprağının çamuru ayağından eksik olmayandır. Onları kitaplardan, gazetelerin "öteki Türkiye" haberlerinden tanıyamazsınız ve aydınlatamazsınız. Yürek birleşmeyince, eller en dostane şekilde sıkılmayınca ne aydın yoksul halkı anlayabilir ve aydınlatabilir, ne de halk aydınım diyenin sözünü dinler.

Müştak Amca onlarca yıllık tecrübesiyle yapıyor bu çağırısı. Eminiz orada da direnişçilerin yanına koşmuştur. Yine Zehra ile, direniş evinin güneşlikli kapı önü sohbetlerinde olduğu, sohbetlerdedir direnişçilerin Müştak amcası. Şiirler okuyorlardı en görkemli kavgaları anlatan. Cesur insanların hikayelerini anlatıyordu Müştak Amca, onlarca yıllık görmüşlüğü ve ozan diliyle.

Kopenhag'ta Ölüm Orucu Sloganları

Avrupa Birliği'nin Kopenhag Zirvesi oligarşinin kendini emperyalistlere nasıl pazarlayacağı tartışmaları arasında geçerken, sokaklarda emperyalizme karşı sloganlar ve ölüm orucu sloganları atılıyordu. Avrupa'nın değişik ülkelerinden gelip Kopenhag'ta birleşen anti-emperyalist, anti-faşist, anti-kapitalist ve sol demokrat gruplar üç gün boyunca yaptıkları gösterilerde AB ve Amerikan emperyalizmini protesto ettiler. Özellikle 14 Aralık günü 3 değişik yerde yapılan yürüyüş ve mitingler dünya halklarının emperyalizme öfkesinin tercümanı oldu. Yürüyüşe Cephehiler de, en önde DHKC pankartı ve ardından **"Tecrit Ölümdür, Karşı Çıkalım"** yazılı İngilizce pankartla, kızıl bayraklar ve cephe bayraklarıyla, ölüm orucu direnişinin sesini ülkemizden binlerce kilometre uzaklardaki halklara duyurdular. Ayrıca Almanca, **"savaşa hayır herkese ekmek ve adalet"** yazılı pankartla ve atılan sloganlarla emperyalizme karşı halkların öfkesini dile getirdiler.

Alman Parlamentosunda Gösteri

17 Aralık'ta TAYAD Komite Alman Federal Parlamentosunda bir gösteri düzenlendi. Halka açık bir saatinde meclis binasının içinde almanca **"tecrit ölümdür karşı çıkalım"** pankartının açılması ve sloganlar atılmasıyla saldıran polis göstericileri gözaltına aldı.

Rusya'dan Nazi Taktiği

Ulusal Güvenlik Stratejisinde Amerika'nın peşinden giden Rusya, terörizmde İsrail taktiklerinin yanı sıra Almanya'nın 1970'li yıllarda hücrelerde RAF militanlarını katletmesine benzer yöntemleri uyguluyor.

Çeçen komutan **Salman Raduyev** tutuklu bulunduğu hücrede dövülerek katledildi. Bütün katilamcılar gibi Rus yetkililer de, uydurma bir gerekçe açıkladılar ölümle ilgili olarak. **"İç kanamadan öldü"** diyen Rusya'nın durup dururken bir insanın neden iç kanama geçirdiği sorusunun sorulup sorulmayacağı da umurunda değildi, çünkü Amerika öncülüğünde yaratılan terör ve hukuksuzluk dünyasında bu tür sorulara cevap verme zorunluluğu yok "güçlü devletlerin".

Ruslar işte bu düzenin kendisine sunduğu değerlendirecek giriyor hücreye Raduyev'i döve döve katlediyor, kendisi öldü diyor ve cesedini de üzerinde inceleme yapılamasın diye hapisane bahçesine gömüyor. Ve ertesi günü Putin, "teröre karşı savaştan taviz vermeyeceğini" açıklıyor durmadan.

Kim terörist? Hüccesine girdiği Raduyev'e "yere

Feride İtalya Basınında

İtalya'da günlük yayınlanan Komünist Parti'nin (PRC) yayın organı Liberazione Gazetesi Feride Harman'a sayfalarında yer vererek, süren ölüm orucu hakkında okuyucularına bilgi verdi ve direnişin 2000 yılından bu yana sürdüğünü belirtti.

Yunan Parlamentelerden Ölüm Orucu Hatırlatması

Yunan Neo Demokratia Milletvekili Tatulis, Yunan hükümeti ve AB'ye, tecriti ve hücrelerdeki ölümleri hatırlatarak, **"Türkiye'de böyle bir tablo varken, Türkiye'nin AB'ne girmesinin önünde engeller olduğunu"** söyledi. Tatulis'a 43 milletvekili de imzasıyla destekledi. Tatulis çağrıda, **"Kopenhag'daki girişimlerin yaşandığı bu günlerde, Türkiye'nin bir köşesinde bir düşünce suçlusu daha (100. Kişi) son nefesini verdi."** dedi.

Bu arada 16 Aralık günü Cephe Güçleri, Alman Faşizminin 200 Yunanlı'yı kurşunlayarak katlettiği Kesaryani Atış Poligonunda Ölüm Orucu şehitleri ve tüm dünya şehitleri anısına bir anma düzenledi. Faşizmin işgali altındaki Yunanistan'da direnişçi olup hücrelerde hapis yatan Belediye Meclis üyesi, Barış Derneği ve Ulusal Direnişçiler Federasyonu üyeleri de yaptıkları konuşmalarda, direnişin haklılığına ve büyüklüğüne vurgu yaparak destek verdiler.

yat" talimatına uymadığı için (Rus basını) döve döve katledenler mi, şu veya bu çizgide ülkesini savunanlar mı?

Yalanlar aynı tornadan

Türkiye'ye dönüyorsunuz, gözaltında katledilen yüzlerce insan için, **"düştü öldü... kafasını çarptı öldü.. kendini astı öldü... birbirlerini yaktılar, birbirlerini vurdular"** ve daha buna benzer, kimsenin inanmadığı ve yalanı söyleyenin de inanılmayacağını bildiği açıklamalar yapılıyor.

Amerika'ya gidiyorsunuz, Afganistan'da bir düğün evini yerle bir ediyor **"bize ateş açtılar"** diyor. Olay ortaya çıkmasın diye de katlettiği Afganlı başına 200 dolar veriyor. İsrail'e bakıyorsunuz aynı tablo, Rusya'da keza örnek yeni.

Dünyada hak ve özgürlükler, sömürü düzenlerine muhalif olanlar hep aynı yöntemlerle katlediliyor ve aynı yalanlarla, **"ben söyledim oldu"** deniliyor. Böyle bir terör düzenine karşı halkların her türlü yolla direnmekten, savaşmaktan başka bir çaresi var mı?

Chavez ve Venezuela Amerikancılara Direniyor

Venezüella Devlet Başkanı Hugo Chavez'in Amerikan çıkarlarını zora sokan halkçı hükümetini devirmek için ABD desteğindeki patronların girişimleri sürüyor. Geçen hafta büyük patronlar örgütü (Fedecamaras) ile işçi konfederasyonunun Amerikancı yöneticileri elele vererek genel grev ilan etmiş ve "genel greve katılanların ücretlerinde herhangi bir kesinti yapılmayacağını" belirterek aldatılmış ve ekonomik durumu nispeten iyi olan işçilerin de kısmen katılımını sağlamışlardı. Buna rağmen "hayaleti durdurmayı" başaramayan ve esas hedef olan petrol sektörünü sekteye uğratamayan genel greve orta sınıfların katılımı ile gösterilerle destek verilerek istenirken, geçen yılki darbeden bu yana darbelerle karşı "uzlaşma, iç barış" gerekçesiyle yumuşak davranan Chavez de daha gerçekçi tedbirler almaya başladı.

Yurtsever subayların komutasındaki ordu Chavez'in yanında yer aldığını genelkurmay başkanının yaptığı açıklama ile ortaya koyarken, Caracas'ta meydana gelen öldürme, provokasyonlardan sorumlu (11 Nisan darbesinden bu yana 60'a yakın Chavez taraftarını katleden) faşist belediye başkanına bağlı polis karakollarından biri ordu tarafından basılarak denetime alındı.

Greve katılan bir tanker ordu güçlerince ele geçirilirken, grevi Venezuela'ya karşı sabotaj olarak değerlendiren Silahlı Kuvvetler Başkanlık Sarayı önünde yığınak yaparak güç gösterisinde bulundu. Chavez'in Amerikancıları tasfiye adımlarının bir diğerini ise, devlet petrol şirketi Ecopetrol'ün Amerikancı 4 yöneticisini görevden almak oldu.

Öte yandan, patronların medyasından sadece Amerikancı muhalefetin gösterileri dünyaya yayılırken, yoksul gecekondularda onbinlerce kişinin katıldığı gösteriler hiç verilmiyor.

Amerika Yine Devrede

11 Nisan darbesini destekleyen Amerika bugün de, muhalefetin Chavez'in istifa etmesi talebine destek olarak "halkın iradesini yansıtacak bir referandumu desteklediklerini" söyledi. (Beyaz Saray Sözcüsü Ari Fleischer)

Dünya üzerinde hiçbir halkın iradesine saygı göstermeyen, bırakın saygıyı iradelerini bombalarla yokeden teröristlerin, halkın ezici çoğunluğunun oyuyla -değişik nedenlerle yapılan- son altı seçimden zaferle çıkan Chavez'e karşı halkın iradesinden söz etmesi sadece komik ve sahtekarcadır. Venezuela halkı iradesini en son 11 Nisan'da göstererek Latin Amerika'da ilk kez Amerikancı bir darbeyi püskürttü. Bundan daha açık bir iradeyi ve bundan daha güzel bir demokrasiyi kim gösterebilir.

Elbette Amerika sadece çağrı yapmakla yetinmiyor. Sözünü ettiği iradeyi yoketmek için yeni darbeler hazırlamayı, olmazsa Yugoslavya benzeri aldatılmış ve orta sınıf kitlelerin ayaklanmasını da örgütlemeye çalışıyor. Bunun için gizli kapaklı direk girişimlerin yanısıra örneğin, kendi adamı

Amerika Devletleri Örgütü (OAS) genel sekreteri Cesar Gaviiria'ı "arabulucu" kılığında Venezuela'ya gönderiyor. Ama gelin görün ki, Latin Amerika halklarının Chavez'in, dolayısıyla Amerikan karşıtı iktidarın yanında yer alması sayesinde farklı bir tavır

içine girmekte zorlanan öteki latin amerika ülkeleri, aynı örgüt içinde Chavez'e destek kararı almak zorunda kalıyor. OAS'ın bu kararı bir yanıyla da Amerika'ya karşı, ona rağmen alınmış bir karardır ve hiçbir ülkenin itirazı olmadan oybirliği ile alınmıştır.

İtalya'da bomba, İspanya'da çatışma

Avrupa'nın iki ülkesinde son iki haftada silahlı ve bombalı eylemler yaşandı.

İspanya'da ETA militanı olduğu açıklanan iki kişinin aracının durdurulması üzerine, militanlar çatışmaya girerek bir polisi öldürürken, iki militan yakalandı.

Son dönemde özellikle sol, ilerici, anti kapitalistlere yönelik operasyonların yaşandığı **İtalya'da** ise, bir hafta içinde bir çok yere bombalı paketler gönderildi. Genova mahkemesine, IBERIA isimli İspanyol hava yollarının Roma ve Milano'daki acentalarına, merkezi İspanyanın Barcelona şehrinde bulunan "EL PAIS" gazetesine, Torino yakınlarındaki Cirie kasabasının Jandarma karakoluna, Roma havaalanı ve devlet televizyonu Rai'ye gönderilen bombaların anarşist gruplara ait olabileceği İtalyan basınında yer alırken, son iki bombaları

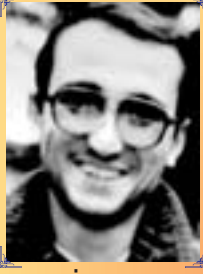
"LE CINQUE C" (5 C) imzasını kullanan bir örgütün üstlendiği belirtildi. 5 C'nin açılımı ise tümü C harfi ile başlayan şu anlama geldiği ifade edildi: **Tutsaklığa, Hücrelere, Kapitale, Hapishanelere Karşı Hücre.** Üstlenme bildirisinde, eylemlerin FIES hapishanesindeki tutuklu bir grup anarşisti desteklemek amacıyla yapıldığı dile getirildi ve **"tüm hapishanelerdeki direnişi silahlı eylemler ile birleştirelim"** denildi.

Feride HARMAN

2002 Ölüm Orucu Şehidi

kahramanlar Ölmez

Ferit ELİUYGUN

Şehitlik tarihi:

27 Aralık 1990

Şehit düştükleri yer:

Istanbul Göztepe

Şehit düşme şekli:

İlk SDB'lerdendiler onlar. Ferit 1980 öncesinde Liseli Dev-Genç içinde yer alıyordu. 12 Eylül'de tutsaklık yaşamış ve çıktığında, yine Dev-Genç'in yeniden örgütlenmesine adanmıştı kendini. Sonra farklı görevler üstlendi. Son görevi bir SDB komutanlığıydı. Genç savaşçı yoldaşı Hamdi Aygül'le birlikte İstanbul Göztepe'de DMO'nun bombalanması esnasında şehit düştüler.

Savaş arkadaşlarıma

Hiç Unutulmayacak Ferit'e

ayaz keserken yüzleri
iki canyoldaş
uzağı yakın eden adımlarla
yürüdüler
durmamacasına bir yürüyüşü bu
iş zor
hayatta ne kolay ki
zor ama yapılacak mutlak
süslü imgelere gerek yok
bir gün mutlaka diyenler kazanacak
o gün
şimdi
bugün işte
(Karanfil Halayı'ndan)

Hamdi AYGÜL

Şehitlik tarihi:

22 Aralık 1977

Şehit düştüğü yer:

Istanbul

Şehit düşme şekli:

Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulu'ndaki öğrencilere saldıran faşistleri püskürtmek için en önde dövüşürken faşistler tarafından bıçaklanarak katledildi.

Fevzi AZIRCI

Şehitlik tarihi:

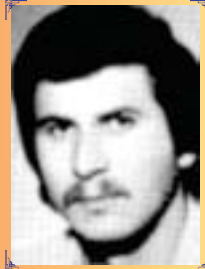
23 Aralık 1979

Şehit düştüğü yer:

Bursa

Şehit düşme şekli:

23 Aralık'da gerçekleştirilen bir kitle eyleminde güvenliği sağlarken çıkan çatışma sırasında vurularak şehit düştü.

Nadir ÖLMEZ

Şehitlik tarihi:

26 Aralık 1979

Şehit düştüğü yer:

Malatya

Şehit düşme şekli:

Devrimci hareketin yönetici kadrolarından biriydi. Elazığ, Gaziantep ve Malatya'da görev yaptı. Malatya dağlarında kır gerilla ekiplerinde yer aldı. Aynı ilde anti-faşist bir eylem hazırlığı sırasında elindeki bombanın patlaması sonucu şehit düştü.

Zeki Öztürk

Kaybedildiği tarih:

24 Aralık 1994

Gençliğin 80'li yıllardaki örgütlülüğünün yaratılmasında pay sahibi bir gençlik önderiydi. İstanbul'da ilk kurulan öğrenci derneği olan MÜBYÖD'ün başkanlığını yaptı. TÖDEF'in kurucuları arasındaydı. İstanbul DEV-GENÇ sorumluluğunu üstlendi. 24 Aralık'ta polis tarafından gözaltına alındıktan sonra, bir daha ondan haber alınamadı.

İsmail BAHÇECİ

basın
tv

KIRILIR YALANIN ÇARKI

Rüşvet gereksiz, ruhunu Amerika'ya satanlar yapar!

Bugünlerde, Amerika'daki bir tartışma halkları ilgilendirdiği kadar, sanırız medyayı ilgilendiriyor.

New York Times'ın verdiği bilgiye göre, ABD Savunma Bakanlığı, Amerikan karşıtlığının gelişmesi karşısında, ülkelerde kamuoyunu yönlendirme amaçlı "örtülü operasyonlar" planlıyor. Ve bu planın bir parçası da, *"Amerikan politikalarına uygun haberler yapacak gazetecilere para ödenmesi."*

Yanlış okumadınız, ABD kendi propagandasını yaptırmak için resmi olarak rüşvet vermeyi açık olarak tartışıyor. Olur mu böyle şey demeyin. Artık Amerikan emperyalizmi düne kadar gizli kapaklı yaptığı her şeyi alenileştirme, kanıksatmada, hukuksuzluğu meşrulaştırmada ciddi adımlar atarken, bunu da alenileştirmiş ne çıkar!

Basın açısından çıkmalı esasında. Böyle bir haberin

çıkması bile ülkemizdeki, (ve bütün dünya ülkelerindeki) basın kuruluşlarını, yazarları, habercileri ayağa kaldırmalı: **DOLARLA SATILIK DEĞİLİZ** diye haykırabilme-liler.

Ama istisnaları dışında olmayacaktır. O, Amerikan-cıların darbesine karşı direnen Chavez'i "Latinlerin Saddamı" (Hürriyet) diye gösterme derdinde, Türkiye'yi Irak'ta Amerikan işgaline nasıl yaparım da dahil ederim hesabında. Tek tek yazarlar ise izliyor sadece!

Halkımız Tv'lerde izlediği, gazelerde okuduğu haberlerin nasıl yaptırıldığını bu örnekten de görebilir. Ki, para karşılığı propaganda ya da karalama haberleri yapan örnekler hiç de az değildir ülkemizde.

Peşin paraya ne gerek vardır...

Pentagonun Türkiye medyasının büyük bir ağırlığı için böyle bir ödenek ayırmasına dahi gerek yoktur. Amerikancılar, Amerikancı düzenden çıkarı olanlar bu işi zaten kendine "doğal görev" edinmiş durumdadır.

Ruhunu Amerika'ya satanların, Amerika hayranlığı-nı, kültürünü yaymayı kendine iş edinenlerin esasta ekstradan bir para almasına da gerek yoktur bu ülkede. Sömürge ülke yazarı, gazetecisi olmanın verdiği aşağılık duygusu harekete geçmesi için yeter de artar bile. Ne de olsa beyinleri "özgürlükler ülkesi"nde, batıda değil mi!

ÇİZGİYLE

